

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Pretty Painful

THE FALLEN GODS BOOK ONE

K.A. KNIGHT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Pretty PAINFUL

vws WìEMGoosDo Wr.

OceanofPDF.com

Oldukça Acı Verici (Düşmüş Tanrılar Birinci Kitap)

Bu bir kurgu eseridir. Yerler, olaylar veya gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Telif hakkı© 2019 K.A. Knight, tüm hakları saklıdır: K.A. Knight tarafından yazılmıştır

**Elemental Editing and Proofreading'den Jess ve Kaila Duff tarafından düzenlendi
Kaila Duff tarafından biçimlendirildi
Temptation Creations tarafından kapak**

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19 Sonsöz](#)

[Yazar Hakkında](#)

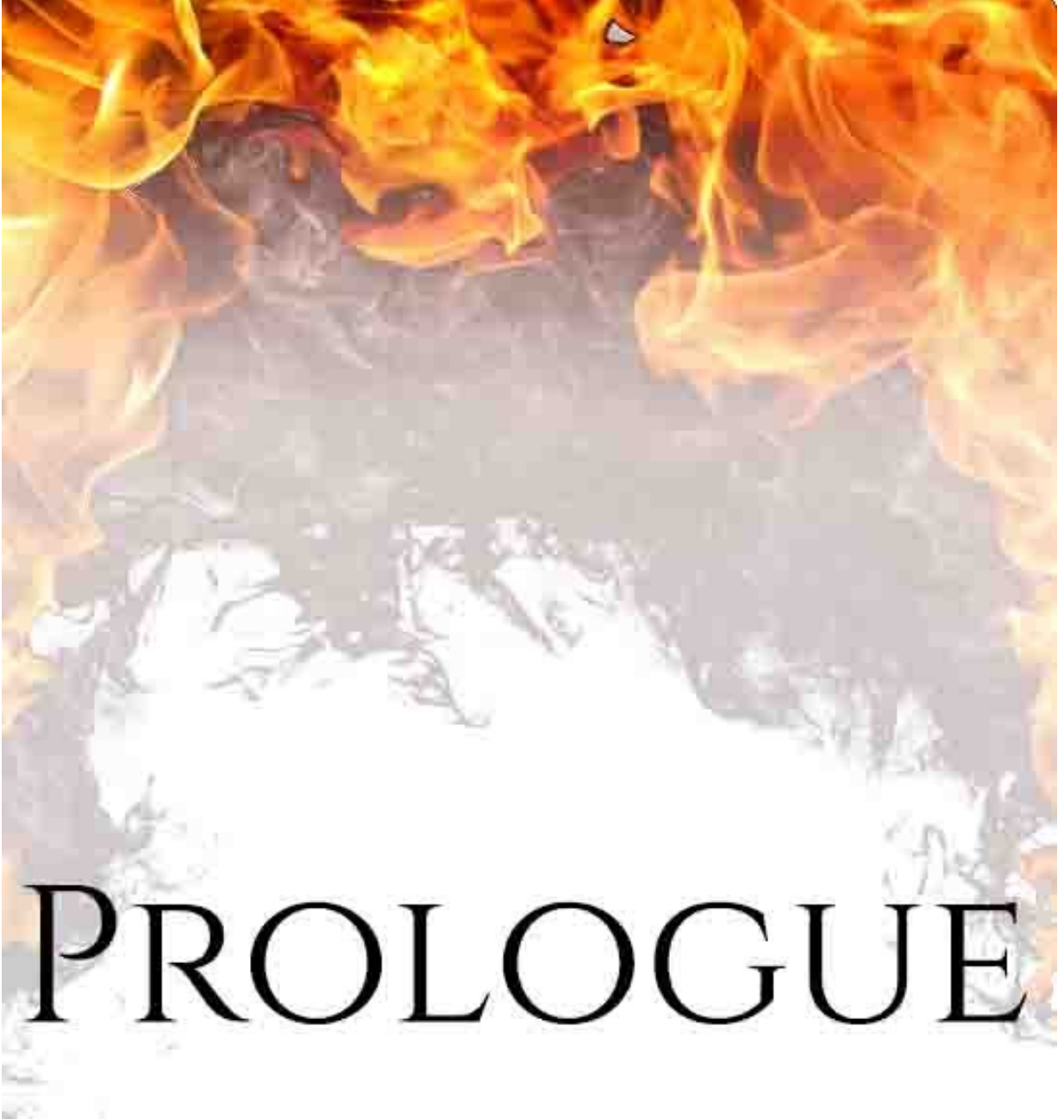
[YazanAyrıca : K.A](#)

[Knight](#)

OceanofPDF.com

"İnsan her zaman acı çekerek zevke ulaşır." - Marquis de Sade

OceanofPDF.com

"T Üçüncü ekip yerini aldı," diye fısıldıyorum mikrofonuma.

Adamlarımın arkamda yerlerini aldıklarını duyuyorum, eski kilisenin etrafını sararken tek ses taktik teçhizatlarının hışırtısı. Kolay bir iş olması gerekiyordu, içeri gir, paketi al ve çık. Zamanımız için iyi bir ödeme alıyoruz, bu işi kimin emrettiğini bilmiyoruz ama önemli değil. Avcılığımızı sürdürebilmek için şu anda alabileceğimiz tüm paraya ihtiyacımız var.

"İkinci takım yerini aldı," diye gürlüyor Gio kulağıma. "Birinci takım yerini aldı. Her yer temiz, patron."

"İçeri giriyoruz. İkinci takım, arkayı alın. Birinci ekip, siz gözcülük yapın.     nc  ekip, benimle gelin," diye emrediyorum ve yüzüstü pozisyonumdan sıçrayarak   meliyorum. Elimi sallayarak diğerlerinin  imenli, açık alanı geçip kapının iki yanında beklemelerini izliyorum. İçeride bizi nelerin beklediğini bilmiyoruz, sadece buraya geldiğimiz Şeyin tehlikeli olduğunu biliyoruz. Ekibimin eve ulaŐmasını ve paketi istenildiği gibi zamanında teslim etmemizi sağlamak için her türlü önlemi almayı planlıyorum.

"İçeri girin, kapıyı tutun," diye tısladım.

Kapıyı çekip açıyorlar ve ekibim içeri dalıyor, ben de peŐlerinden kilisenin içini emniyete alıyorum.

"Temiz!"

"Temiz!"

Odanın dört bir yanından bağırışlar duyuyorum ve başımı sallayarak ışığımı açıp etrafta gezdiriyorum. Tavandan  r mcek ağları sarkıyor ve kilisenin her bir koridoru boyunca yastıklar uzanıyor. UnutulmuŐ ahŐap sıralar odanın içinde dikkatsizce savruluyor ve ayaklarımın altındaki halı bakımsızlıktan  atırđıyor. Kilisenin sonunda bir kemerin altında büyük bir vitray pencere duruyor ve orta bölümü büyük, ahŐap bir haçın bulunduğu bir masa kaplıyor.

Buradan hiçbir Şey  alınmamıŐ gibi görünüyor; altın ve gümüş, unutulmuŐ emanetler gibi etrafa saçılmış. Neden kimse  almasın ki? Buranın bir kilise olması insanları durdurmaz... Belki de avladığımız Şey budur? Onları ileriye doğru sallıyorum, hepimiz yüksek alarmdayız. Bu hoşuma gitmiyor, bir Şeyler ters gidiyor. Etrafında her Şey geniŐlerken ve inşa edilirken, bu kilise hiçbir yerin ortasında unutulmuŐ gibi duruyor. Kilisenin  n tarafındaki masaya doğru ilerlerken huzursuz bir his kök salıyor. Adamlarıma baŐımla selam veriyorum, onlar da masayı hızla iterek yolumdan çekiliyorlar ve gizemli iŐverenimizin tarif ettiği gizli kapağı ortaya çıkartıyorlar.

Cıvata kesicilerimi çıkararak, bu Şeyin dıŐarıdan sabitlenmiŐ olduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum. İçeride tutmak istedikleri her neyse, bir daha dışarı çıkmasını *gerçekten* hiç istememiŐler. Zincir eski ve paslanmış ama hâlâ sağlam ve zincirin gevŐemesi için üç kez kesmem gerekiyor. Kapağı çekince, yüzüme toz ve kir uçuŐurken öksürüyorum, sanki yüzlerce yıl sonra nihayet o odaya hava girmiŐ gibi. Yanımdaki adamdan bir ışık alarak

karanlığın içine atıp bekledim. Sonunda yere çarptığını duyuyorum ve aşağı baktığımda onu görebiliyorum ama çok uzakta görünüyor.

"Halat," diye emrediyorum ve adamlarım bizi aşağıya indirecek bir yol bulmaya çalışırken, çömelip daha yakından bakıyorum.

Karanlıkta bir şey hareket ediyor, parıltı tamamen kaybolmadan önce ışığın ışınları boyunca fırlıyor ve odayı tamamen karanlığa gönderiyor.

"Şşşt!" Aşağıdan gelen sürünme ve nefes alma seslerine kaşlarımı çatarak elimi kaldırıyorum...

Ne-

İki altın ışık yanıp sönüyor, hızla açıklığa doğru ilerliyor, ta ki kapaktan fırlayıp, adamlarım bağırıp yerden fırlayan siyah şekle ateş ederken taş zemini de beraberlerinde götürene kadar.

Lanet olsun, bu şey de ne?

"Ateş etmeyin! Ona canlı ihtiyacımız var!" Adamlarımın bağırıışları ve paniklerinin yarattığı karmaşayı kesmeye çalışarak bağırıyorum.

Solumdan bir çığlık geliyor ve dönüp adamlarımdan birinin karanlıkta kaldırılıp odanın diğer ucuna fırlatılışını izliyorum.

"Bu da ne?" diye bağırıyor biri.

Üzerimize kan sıçramadan önce bir gürültü duyuyorum ve odanın içinde bir yerden daha fazla çığlık yükseliyor, biz o şeyi bulmaya çalışırken ışıklarımız çılgınca sallanıyor.

Göz ucuyla bir hareket görüyorum ve hızla oraya dönerek uyuşturucu tabancamla nişan alıyorum. Nişan alıp ateş ederken sırtarak "Yakaladım seni," diye fısıldıyorum. Hedefine ulaştığında, aslan gibi bir kükrete geceyi yararak binanın temelini sarsıyor. "Elindeki her şeyle vur!" Emrediyorum.

Bulanıklık bana doğru ilerliyor ve ben ateş etmeye devam ediyorum, yaklaştıkça yüzümden ve sırtımdan ter damlıyor. Mümkün olan son saniyede, havadan düşüyor, kilisenin zeminine düşüyor ve sıraları eziyor, gecenin içinde karanlık bir leke.

Bir canavar.

OceanofPDF.com

DABRIA

T Hatırladığım son şey, şehrin öbür ucunda açılan yeni kulüpte arkadaşlarımla dans ettiğimdi. İş yerinde uzun bir gün geçirmiştım. Tarihi el düzenlemek hayatımın böyle olacağını hayal etmemiştim ama sonuçta bu bir işti. İşte oradaydık, stresimizi dans ederek atıyorduk. , mutluydum ve öğütüyordum, ve bir sonraki şey... hiçbir şey. Tamamlandı.

siyahlık, anılarımda karanlık bir nokta gibi. Dans edişimin nasıl bu hale geldiğini hatırlayamıyorum.

Buraya nasıl geldim?

Burası neresi?

Kim onlar?

Ne istiyorlar?

Ama en önemlisi... nasıl özgür olabilirim?

Bir kafesin parmaklıkları ardında zaman yavaş geçer. Pencereleler olmadığı için gece mi gündüz mü olduğunu anlamamız mümkün değil. Yirmi kadınla birlikte bir kafese tıklmış olmanın monotonluğunu bozan tek şey onların ziyaretleri. Gardiyanlar, bizi hizada tutması gerekenler.

-Elleri, ağızları ve penisleriyle bizi uygun gördükleri şekilde kullanıyorlar.

İlk birkaç kez karşı koydum, ama bunun karşılığında aldığım tek şey kırık bir çene ve kaburgalar oldu ve bayıldığımda beni yine de siktiler... hayır, sikmediler. Tecavüz ettiler. Artık onlar için çığlık atmayacağımı, onlarla savaşmayacağımı anlayana kadar tekrar tekrar. Hayır, akıllıca davranıyordum. Tepki istiyorlardı, korku ve gözyaşından besleniyorlardı, bunu seviyorlardı ama ben reddettim. Metanetli oldum, kendi içime çekildim ve o nefret alevinin etrafında kıvrıldım ve özgür olmak için umutsuzca umutlandım. Buradan çıkmak için ne gerekiyorsa yapacaktım, bu iyi küçük köleyi oynamak anlamına gelse bile.

Sonunda benden sıkıldılar ve dikkatlerini diğer kadınlara çevirdiler. Sadece ara sıra beni dövmek ya da hırpalamak için içeri geliyorlardı, sanki bir şey olmasını bekliyorlarmış gibi. Diğer kızlara uygulanan dehşeti izlemek zorunda kaldım, kalbim kırıldı ve ruhum onlara gösterilen acı ve tamamen umutsuz yıkımla parçalandı.

Bir kız erken saatlerde öldü, intihar ettiğini söylediler.

Kızlardan biri deliye döndü, ileri geri sallanıyor, kendi kendine kelebekler ve gizli krallıklar hakkında mırıldanıyordu.

Bir diğeri götürüldü.

Dördü de sığır gibi satıldı, kameranin önünde uyuşturulmuş ve korkutulmuş bir şekilde dolaştırıldı. Bacakları zorla açıldı ve kamera en mahrem yerlerini göstermek için hareket ettirildi, hiçbir şey güvenli değildi. Hatta eğilip ayak bileklerinden tutarak kameralara kıçlarını bile gösterdiler. Tüm bunlar boyunca güçlü kaldım, planımda asla tereddüt etmedim... ta ki ona kadar. İşte o zaman her şey değişti.

Bunu biliyorlar mıydı, bilerek mi yaptılar yoksa mutlu bir kaza mıydı bilmiyorum ama onu -kız kardeşimi- karşı kafese sürüklediklerinde kırıldım. İlk günden beri yapmamı istedikleri gibi, çığlık yalvardım ve içimdeki her şeyle savaştım. Hiçbir şey fark etmedi. İkimiz de parmaklıklara doğru birbirimize olabildiğince yakın bir şekilde bastırılmışken, ellerimiz uzanıp diğerini ararken onun gözyaşlarına boğulmuş yüzüne baktım. Parmaklarımızın uçları neredeyse birbirine değiyordu ama ulaşamıyorduk. Her zaman ulaşılmaz.

Fırtınanın yaklaştığını, dikkatlerinin bize döndüğünü hissedebiliyordum ve tıpkı olacağını bildiğim gibi... yine geldiler. Gösterimi görmüşlerdi, onun benim için bir şey ifade ettiğini biliyorlardı ve sonunda beni kırmanın bir yolunu bulmuşlardı - bana sahip olmak ve beni kullanmak için. Doğruca onun hücreesine gittiler, dört kişiydiler; ikisi dışarıda beni izliyordu, ikisi de içeride onunla birlikteydi. Köşeye sinmiş, adımını haykırırken ağlıyordu.

Parmaklıklara tekrar tekrar vurarak çırpındım ve kemiklerimin elimde ezildiğini hissettim, ama ağızımdan dökülen kelimelerle devam ettim. Onlara yalvardım, onları tehdit ettim, yine de sağır kulaklara düştü. Benimle alay ettiler, onu hücreden çıkardılar ve yüzünü parmaklıklarına doğru ittiler, o kadar yakındık ki ona dokunabilirdim. Yanağını tuttum, gözleri benimkilerdeydi, gözyaşları ve korkuyla doluydu. Çok korkmuştu. Burnundan sümük damlıyordu ve elimdeki hissi kaybetmeme rağmen onu tuttum, diğer elim onunkini aradı ve çocukken yaptığımız gibi parmaklarımızı birbirine ördü. Bu sefer onu koruyamazdım, kurtaramazdım. Bu, kilosunu yüzünden onunla alay eden bir zorba değildi, bu kalbini kıran bir çocuk da değildi. Çaresizdim.

Kafesime bastırılmış bedenini kullanırken kalbim tekrar tekrar paramparça oldu ve beni onu tekrar tekrar ihlal ederken izlemeye zorladılar. Gülüp çekilmeden önce hayvanlar gibi homurdanarak serbest bırakıyorlardı. İşleri bittiğinde, onun parmaklıklardan aşağı kaymasına ve benim hücreme kırılmasına izin verdiler. Hıçkırıkları çoktan kesilmiş, gözleri çığ ve kırmızı, kıyafetleri kaybolmuş ve vücudu istismar edilmişti. Çürükler soluk tenini çoktan , kalçalarında parmak izleri bırakmış, hatta sırtında kesikler oluşmuş ve bunlar yavaş yavaş beton zemine kan damlatmaya başlamıştı.

Onu parmaklıkların arasından tutabildiğim kadar tuttum, küçükken yaptığımız gibi ona şarkı söyledim ve o kötü bir rüyadan uyandı, ama o gitmişti, artık orada değildi. Gözleri boştu, ruhu önümdeki kabuktan zorla . Onu öldürmediler, hayır, onu kırdılar.

Hücre kapımın çaldığını duydum ve onlara bakmadan alnına yumuşak bir öpücük bıraktım. "Seni seviyorum, böcek."

Kendimi ayakta durmaya zorlayarak kafesin ortasında bekledim, pantolonlarının düğmeleri hâlâ açık olan iki adam da benimle birlikte içeri daldı. Daha önce hiç hissetmediğim bir öfke damarlarımda dolaştı, beni bu hayata kilitleyen, hayatta kalmaya zorlayan endişe ve insanlık kaçtı, ta ki yaşayıp yaşamadığım umurumda olmayana kadar. Tek umursadığım onları da yanımda götürmekti.

Bu özgürlük, bu umursamazlık, içimde bir şeylerin kilidini açtı ve onlara bağırarak ileriye doğru koştum. Zaman yavaşlıyor gibiydi, bedenim sanki artık kontrol bende değilmiş gibi hareket ediyordu ve görüşümün kenarları bulanıklaşmaya başladı, sanki bir rüyadaymışım gibi. Elimi kaldırdım ama ağır çekimde önümdeki muhafızın silahına uzandığını gördüm, tam o sırada elimi boğazına götürdüm. Kan yüzüme fişkırdı, gözlerime ve ağzıma damladı. Dilimi dışarı çıkardım, tatlılıkla karışık zengin bakırın tadına baktım. Tadı güzeldi.

Diğer muhafıza döndüm ve elimi uzatarak kalbine vurdum. Yüzü dondu, gözleri büyüdü ve yere yığıldı. Kalbinin durduğunu duyabiliyordum. Hücremin dışından bağırışlar geldi ve omzumun üzerinden baktığımda Rach'ın dişleri kan içinde ve gözleri biraz daha canlı bir şekilde bana gülümsediğini gördüm. Açık kafes kapısından içeri girdim ve diğer gardiyanlardan biri bana doğru koştu. Gelmesine izin verdim, karnını tereyağı gibi delip geçerken kendini elime bırakmasına izin verdim. Çığlık attı, geri çekildiğimde havaya kan ve bok kokusu yayıldı ve yere düştü.

Kolumu önüme uzattığımda kanın kolumu kapladığını gördüm ve kendime engel olamadım. Onu yaladım, damlaları dilimle yakaladım ve bir iniltiyle ağzımın içine geri kıvırdım, bir çığlık sisi kesmeden önce gözlerim bir anlığına kapandı. Her şey geri geldi -sesler, kokular- ve hızlandı.

Rach'ın son muhafız tarafından şakağına tutulan bir silahla dizlerinin üzerine çekilmesini dehşet içinde izledim.

"Senin de onlardan biri olduğumu bilmeliydim," diye alay etti. "Adamlarımı öldürdün. Seni öldüremem ama..."

Gözlerimi Rachel'inkilere diktim, olduğum yerde donup kalırken dehşet içindeydim. Gözleri yumuşadı ve adamın tutuşuna karşı koymadı bile, hayır, bana gülümsedi. Yumuşak, güven verici bir gülümseme. "Seni seviyorum abla," diye fısıldadı, sonra bir el silah sesi duyuldu ve vücudu adamın elinden kurtuldu. Kırık bir yığın halinde yana düşerken cansız gözleri bana bakıyordu.

"Hayır!" Çığlık attım, önünde dizlerimin üzerine çöktüm, cansız, bir bez bebek gibi. Tüm o öfke ve güç akıp gitti, beni yalnız ve soğuk bıraktı, bedenini kollarımın arasına aldım ve onu salladım, gözyaşlarım boğazımı tıkayıp gözlerimden süzülürken ona şarkı söyledim ve hareketsiz göğsüne kondum. Başımı bedeninin üzerine eğerek, gitmesine izin vermek istemeyerek onu yakınımda tuttum.

Kapının açıldığını duydum, daha fazla muhafız odaya doluştu, şüphesiz silah sesleriyle gelmişlerdi, ama onları tanımayı reddettim, tüm dünyam kollarımdaki kırık kız kardeşime daralmıştı. Onların komutlarını ve seslerini duymazdan geldim, onun yerine kısa kahverengi saçlarından bir tutamı yüzünden uzaklaştırdım ve eğilip serin alnını öpmeden önce her bir göz kapağını kapattım. "Seni seviyorum, küçük kardeşim."

Elleri beni çekerek ondan uzaklaştırmaya çalıştı ama ben çığlık atarak daha sıkı tutundum ve onu bırakmayı reddettim. Onu bırakamam. Yapamam, bana ihtiyacı var. Artık onlarla mı yoksa kendimle mi konuştuğumu bilmiyorum ama bir silahın kabzası başımın yan tarafına isabet ettiğinde ve onun bedeninin üzerine yığıldığımda tek hissettiğim uyuşukluk.

Kemiklere işleyen soğuk, asla türden. O öldü, Rachel öldü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

DABRIA

T İlk uyandığında kendimi penceresiz bir odada buldum. Üzerimde kalan azıcık giysi de çıkarılmıştı ve bir iğne izi vardı.

Dirseğimin iç tarafında, etrafında büyüyen bir çürük , yani taze değildi. Ne zamandır baygındım?

Rachel.

Her şey bir anda aklıma geldi ve soğuk zemine kıvrılıp koluma doğru bağırarak ve ağlamalarımı bastırmak için kolumu ısırarak hıçkırıklara boğuldum. Kalbimi küçük parçalar halinde yerde bırakarak hıçkıra hıçkıra ağladım. Tekrar uyuşmak istiyordum. Her şey bundan daha iyiydi... bu kederden. Bu kalp ağrısından. Gözyaşlarım kuruyana ve uzuvlarım ağrımaya başlayana kadar o pozisyonda kaldım ve sonra tekrar uyudum.

Günler, haftalar, saatler, bir köşeye kıvrılıp kız kardeşimi kaybetmenin dehşetini yeniden yaşarken ve kendimi yeniden toparlamaya çalışırken ne kadar zaman geçti bilmiyorum. Bu bir bulanıklıktı, bir patlama sesi beni zıplatana, düşüncelerimden ve anılarımdan çıkarıp günümüze geri getirene kadar sürüp giden bir sonsuzluktu.

Ayağa kalkıyorum, bacaklarım yiyecek ve su eksikliğinden ve kederim sırasında kilitlendiğim pozisyondan dolayı dengesiz ve zayıf. Tüm vücudum hareketleri protesto ediyor ve sırtımı tuğla duvara yaslıyorum. Üşümem gerekmiyor mu?

Kapı açılıyor ve ben göz kırpyorum, orada bir kapı olduğunu nasıl fark etmedim? Yarısına kadar çıtalı çelik bir kapı ve yavaşça gıcırdayarak açıldığında beyaz önlüklü bir adam beliriyor. Bana doğru gelirken konuşmuyor. Duvardan onu izliyorum, gözlerim uzun, sarı, karışık saçlarımın arasından bakıyor. Saçlarımda kuruyan kanı kayıtsızca fark ediyorum.

Kolumu tutuyor, cebinden bir iğne çıkarıyor ve hiçbir şey söylemeden beni bıçaklıyor. İrkilmedim bile. Bırak istediğini yapsın, ben zaten ölüyüm. Bunu biliyorum, buradan canlı çıkamayacağım.

"Kimsin sen?" Sesim titreyerek soruyorum.

Tek kelime etmeden dönüp gidiyor, kapı çarparak kapanıyor ve duvardan yere doğru kayarken beni bir kez daha gözyaşlarına boğuyor. Sonrasında tekrar uykuya daldım ve uyandığımda kaslarımı esnetmek için adım atmaya başladım. Odanın her köşesini inceliyor, betona gömülmüş çizik izlerine ve kırık tırnaklara dikkat ediyorum. İncelememe devam etmeden önce kendimi duvardaki bir pençe izini takip ederken buluyorum.

Hiçbir şey, bana yardım edecek hiçbir şey yok. Hayal kırıklığına uğramış bir halde kapının yanına oturup başımı soğuk metale yaslayarak açılması için dua ediyorum ama aynı zamanda bir daha açılmaması için de dua ediyorum. Beni açlıktan ölmeye mi terk edecekler? Ama şimdi düşünüyorum da, aç hissetmiyorum. Ağzımda pamuksu bir tat var ama nahoş değil.

Kapıya yaslanıp gözlerimi kapatırken zaman yavaş geçiyor ama aklıma hemen Rachel geliyor. Kendimi geçmişimizde kaybediyorum ta ki

Kapının dışındaki fısıltılar hayallerimi böldü.

"Lanet olsun, onu henüz alamazlar. Testlerimi bile yapmadım. Sadece bir aydır burada," diye tıslıyor bir adam.

"Bu küçük operasyonun parasını kimin ödediğini size hatırlatmamıza gerek var mı? Hayır mı? Güzel. Bir kadın istiyorlar ve şu anda elinizde sadece o var. Onu getirin yoksa iplerinizin kimin elinde olduğunu size hatırlatmak zorunda kalacağım," diye tehdit ediyor sert bir ses, ayak sesleri bana doğru gelirken, hafifçe çömelerek duvara doğru geri çekilmeme neden oluyor. Kapı açıldı ve laboratuvar önlüklü adamla başka bir adam ortaya çıktı.

Sade giyinmiş, siyah kot pantolon ve siyah bir üst. Boynunun yan tarafında bir kafatası dövmesi var ve gözleri karanlık ve acımasız. Neredeyse klinik bir şekilde beni kontrol ediyor. "Yapacak. Onu uyuştur, biz oraya varana kadar uyanmasını istemiyorum," diye emrediyor ve başka bir şey söylemeden arkasını dönüp kapı çerçevesinden çıkıyor.

Doktor iç çekip cebinden bir şırınga daha çıkarırken, onun sözleri beni daha da geriye itiyor. Bana doğru yöneliyor, giderken kendi kendine mırıldanıyor. "Lanet olası pislikler, büyük umutlarım vardı, ama hayır, sadece bana söyleneni yap."

Gözlerimi kırıştırıyorum, kolumu tuttuğunda zorlukla nefes alıyorum, ama kaçıyorum, onu geçip kapıya doğru koşmaya çalışıyorum. Sanırım üzereyim, ayağım kapı çerçevesini geçip sert bir göğse çarpmadan önce kayıyor. O acımasız gözlere baktığımda, dişlerinin olmadığını belli eden gülümsemesiyle korkudan titriyorum. "Merhaba güzelim. Güle güle güzelim" diye şaka yapıyor, tam o sırada boynuma bir iğnenin battığını hissediyorum ve onlar gülerken ben ikisine birden çarpıyorum.

Her şey eğiliyor ve gözlerim benim rızam olmadan kapanıyor, beni tekrar karanlığın boşluğuna bırakıyor.

OceanofPDF.com

DABRIA

W Kollar, üzerime üflenen nefes, kan kokusu, metal ve bir şey... daha karanlık... bir şey... hepsi insan. Fark ettiğim şey bu. daha gözlerimi açmadan. Vücudum halsiz, muhtemelen tekrar pompaladıkları ilaçtan dolayı ve yattığım serin zeminden artık aynı hücrede olmadığımı anlayabiliyorum. Beni taşıdılar... ama nereye?

Sonunda gözlerimi kırpıştırarak açmayı başarıyorum, kirpiklerim ağırlaşmış, gözlerim ağrımış ve kurumuş. Yanağımı gri betona bastırarak uzandığım zemin dışında her yer bulanık.

İnleyerek yavaşça sırt üstü dönüyorum, vücudum koordinasyonsuz ve kontrol etmekte zorlanıyorum. Başım çimentoya sertçe çarparak ağzımdan bir homurtu çıkmasına neden oluyor ama odaya benimle birlikte bir şey girince dudaklarımı kapatıyorum. Dizlerimin üzerine çöküyorum, bedenim güçsüz, odanın diğer yarısını gölgeleyen karanlığa bakıyorum. İçinden çarpık bir kahkaha yuvarlanıyor ve gözlerim açılıyor, dehşet içinde donup kalırken kalbim hızla çarpıyor. Bedenim bir avcıyı hissettiğinde tanır ve şu anda... Ben bir avım.

Yerde sürüklenen metal gibi sürünme sesi tekrar geliyor ve gözlerimi kısarak burada benimle birlikte başka kimin olduğunu görmeye çalışıyorum. Bu bana karanlıktan korkan bir çocuk olmayı hatırlatıyor, sanki hareket etmezsen ya da bakmazsan seni görmeyecekmiş gibi. Ama bu görüyor, seni görmekten fazlasını yapıyor.

Karanlıktan bir şey fırlıyor, yüzüme çarpıyor ve çılgılık atmama neden oluyor, sonra da kışımın üstüne düşüyorum. O kahkaha tekrar geliyor ve gözlerim sonunda yüzükoyun yatan bedenimin üzerinde gezinen erkek yüzünü görecektene kadar netleştirmede nefes almayı bırakıyorum.

"Yemek gibi kokuyorsun," diye fısıldıyor dudaklarını yalayarak. "Peki, sen öyle misin? Birini buraya benimle birlikte atmalarının sadece üç nedeni vardır: Öldürmek, yemek ya da sevişmek. Sen hangisinin ufaklık?" diye homurdanıyor, sesi aşağıdaki uçuruma çarpan okyanus dalgaları gibi derin ve gürültülü.

Sesi o kadar derin ve karanlık ki tekrar ürperiyorum ve karşılık olarak çıkardığı hırıltı tamamen hayvani, bu yüzden donup kalıyorum, daha yakına eğilip yanağımdaki kanı yalamadan önce yüzümün üstündeki havayı koklarken göğsüm zar zor hareket ediyor. Geri çekilip bir iniltiyle gözlerini kapatıyor, sonra gözlerini açıp bana odaklanıyor, kırpmadan ve yoğun bir şekilde.

Gözleri siyah, dipsiz bir kuyu ya da gece gökyüzü gibi. Çok uzun süre baktığımda içine düşecekmişim gibi hissettiğim mutlak bir siyahlık. Kesilmiş bir sakalı, pembe, dolgun dudakları, koyu renk çekik kaşları ve kısa siyah saçları var. Bir Yunan tanrısı gibi mükemmel, sert hatları ve keskin kenarları var. Göğsü çıplak, omuzları geniş ve şişkin, kolları kaslı ve bronzlaşmış. Gövdesi de yüzü gibi sert hatlara sahip. Orada bir karın kası oyulmuş, o kadar derin ki çizgiler acı verici görünüyor. Geri kalanını görmek için aşağıya bakmaya çalışıyorum ama tekrar koklamaya başlayınca gözlerim tekrar onunkilere kayıyor.

Çok yakından bakmak istemediğim bir şeyin nabızı içimde atıyor ve yüzündeki keskin, aç bakıştan duyduğum korkuyla karışıyor. Beni yiyecek mi yoksa öldürecek mi bilmiyorum ama aklım beni becerme seçeneğine takılıyor ve zihnimi oluktan çekmeden önce kendimi bambaşka bir nedenle titrerken buluyorum. Eğer bu adam zincirlenmişse, bir hücrenin içinde bile olsa, o zaman tehlikelidir. Gücünün, kuvvetinin ve karanlığının tadını dilimde alabildiğimden bahsetmiyorum bile. Bu adamın yumuşak bir yanı yok, o bir canavar, soğuk ve karanlık bir canavar.

"Neyin , dilini kedi mi yuttu?" diye şaka yapıyor. "Hayır," diye fısıldıyorum titreyerek. "Neredeyiz biz?"

Sırıttıyor, yüzünde yavaşça uzanıyor ve yanaklarında gamzeler çiziyor, ama alaycı bir yanı var, bu da sertçe yutkunmama ve sonunda omurgamı hatırlamama neden oluyor. Doğruluyorum ve bana saldırmamasını umarak onu itiyorum. Yere tekrar otururken beni ilgiyle izliyor, kolları arkasında, zincirlenmiş ve beni karşılamak için sınırlarına kadar gerilmiş. Bacaklarımı çaprazlayıp başımı daha yukarı eğiyorum, ne kadar korkmuş ve şaşkın olduğumu görmesini istemiyorum. Bu sefer en azından vücudumu örtmüşler. Düz, bol beyaz elbisenin altındaki külotu hissedebiliyorum.

Havayı tekrar kokluyor. "Korkunun kokusunu alabiliyorum ufaklık, saklamaya çalışmanın bir anlamı yok."

Sözlerine rağmen henüz bana dokunmadı, bu yüzden kendimi rahatlarken buluyorum, aptalca ama gerçek. Bir canavar olsa bile, o hayvanların bana yaptıklarından daha kötü olamaz. "Korkmuyorum, sadece korkmaktan bıktım. Bana tecavüz etmelerine engel olmadı, kız kardeşimi öldürmelerine engel olmadı. Beni buraya atmalarına engel olmadı." Omuz silkiyorum, sesim sözlerime karışıyor. Rachel'in boş, ölü gözleri zihnimde parlıyor ve kendimi toparlamak için kollarımı kendime dolamama neden oluyor.

"Domuzlar," diye tükürüyor ve ben başımı eğip onu düşünüyorum.

Karanlık onu çevreliyor, neredeyse yüzünü ve vücudunu gölgeliyor, ama yine de kaslarının gerildiğini ve bronz tenindeki ter parıltısını görebiliyorum.

"Kadınlara tecavüz etmek, muhtemelen onları elde edebilmelerinin tek yolu," diye hırılıyor.

"Beni yemeyi, becermeyi ya da öldürmeyi teklif ettin," diye hatırlatıyorum ona korkunç bir gülümsemeyle.

"Ben kimseye tecavüz etmem," diye kükrüyor ama ben onun karşısında oturuyorum. "Bu onursuzluktur" diye bitiriyor.

"Ha, onlara tecavüz etmiyorsun," diye mırıldanıyorum ve ne olduğunu anlamadan tekrar yüzüme bakıyor, o siyah gözler tüm görüş alanımı kaplıyor.

"Eğer seni becerecek olsaydım, küçüğüm, bu benim şişman horozum için yalvardığın ve seni doldurmaya geldiğin için olurdu" diyor açıkça.

Onun kirli sözleri midemde garip bir sıcaklık yaratırken titrek bir nefes çekiyorum.

Ayağa kalkmadan önce, "Yakında dönecekler ve seni öldürüp öldürmediğimi merak edecekler," diye teklifte bulundu.

Yüzüne bakıyorum, gözlerim kalın kalçalarında ve vücudunda geziniyor. Bir dağa benziyor. Kocaman, üzerimde yükseliyor, vücudunun her çizgisinde güç ve açlık var ama tek yaptığı arkasını dönmek, karanlığa doğru ilerlerken zincirleri de onunla birlikte kayıyor. Sırtı yara izleriyle kaplı, bazıları kırbaç izlerine benziyor, diğerleri yanık, orada dövmeli büyük, siyah ejderhayı bozuyor. Çektiği acıların kanıtı karşısında nefesim kesiliyor ve başını çevirip omzunun üzerinden bana bakıyor.

"Bana acıma küçüğüm, onlara daha kötülerini de yaptım ve bu şeytani zincirlerden kurtulduğumda onları çıplak ellerimle parçalara ayırıp kanlarını bir palto gibi üzerime giyeceğim," diye yemin ettikten sonra karanlığın içinde kaybolur.

Sözleri beni dehşete düşürmeli ama kendimi yüzümde küçük bir gülümsemeyle başımı sallarken buluyorum. Bu adamlar ölümü hak ediyor ve eğer bu... yaratık onlara bunu verebileceğini düşünüyorsa, o zaman yardım etmeliyim. Belki onu bir şekilde serbest bırakabilirim? Güvenini kazanabilirim? O zaman beni öldürmeyebilir. İnsanlara karşı bir canavardan koruma istemek tuhaf görünüyor ama yine de tanıdığın canavar tanımadığından iyidir.

Köşeye oturana kadar geri çekiliyorum, gözlerimi kapatırken başımı duvara yaslıyorum ve Rachel'in anısını uzaklaştırmaya çalışıyorum. Belki de bunu ve orada başıma gelenleri fazla kabulleniyorum. O adamları oyuncakmış gibi öldürdüm. Anlamıyorum ve bu beni korkutuyor. İçimde bir şey mi var?

Kan ve ölümün tadını seven bir şey mi? Tekrar titriyorum ve kollarımı dizlerime dolayıp göğsüme götürüyorum ve başımı dizlerime bastırarak kendimi uyumaya zorluyorum. Nasıl olduğunu bilmiyorum ama gözlerini hâlâ üzerimde hissedebiliyorum ve nedense bu beni sakinleştiriyor, böylece kendimi onun dikkatli bakışları altında uykuya dalarken buluyorum.

OceanofPDF.com

MISHAL

I Nefes alış verişı düzelen ve uyuyan küçük dişı insanı izliyorum. Başımı aşağı
ğerek havayı kokluyorum, onun tatlı kokusunu daha fazla bedenime çekiyorum.
İçimi , göğsümü sarıyor ve sıkarak sikimi sertleştiriyor. Söylediğim doğruydı,
yalvarmadığı sürece ona dokunmayacağım, ama lanet olsun, keşke yalvarsa.
Sonunda

Onun cehenneminde geçirdiğim yüz yıl boyunca bir şeyi hiç bu kadar çok istememiştim... belki daha önce bile. Canlı ve çok tatlı kokuyor, ama insanlar çok kolay kırılıyor ve ejderham derimin altında zar zor kontrol edilirken, onu geri tutan tek şey zincirler. İhtiyacım olsa onu ikiye böleceğimi biliyorum.

Buraya bir kadın atmayalı uzun zaman oldu, belki elli yıl. Genellikle ölmesini ya da cezalandırılmasını istedikleri erkekleri buraya atarlar ve ben de buna seve seve boyun eğer, öfkemi beni burada tutan şerefsizlerden çıkarmak isterken onlardan çıkarırım. Pek çok ejderha gibi ben de dinlenmeye gitmişim ama çoğu ejderhanın aksine benim dinlenmem yarıda kesildi. Kilisemin altında bana dua ettikleri mezarıma girildi ve ben tam olarak uyanamadan bedenim uyuşturuldu. Uzun yıllardır uyuyordum, kafam karışık ve güçsüzdüm, bunu aldılar ve kullandılar. Güçsüzdüm ve şimdi onların tutsağıyım. Düşmüş bir ejderha tanrısı, onların lanet oyuncağı. Kardeşlerim beni şimdi görebilselerdi, kahkahalarla gülerlerdi.

Yedi tanrı, hepsi de titanların kendisinden bu dünyayı yok etmek, sakatlamak ve yakıp yıkmak için doğdu. Ancak biz reşit olduğumuzda, onu öldürmektense yönetmeye karar verdik, bu yüzden döndük ve ebeveynlerimizi öldürdük ve kendimiz için aldık, ama bu bin yıl önceydi. Kanımın geri kalanı dünyaya kül gibi yayıldı ve son duyduğumda, yıllardan ve kan dökülmesinden bıkmışlardı. Bizim adımıza yapılan dualar ve fedakârlıklar yok olmuştu. Unutulmuşuk ve bundan nefret ediyorlardı, bu yüzden geri çekildik - yedimiz birden. Garip ama onları geldiğinde özlüyorum. Varlığımızın ne kadar büyük güçlere ve zorlamalara mal olduğunu anladığımız için birbirimize yakındık. Efsanelerin yedi tanrısı.

Emirlerini yerine getirmesi için suları evcilleştiren

tanrı. Ayı uluyarak düşüren kurt.

Güneşin ateşine kement atan güneş tanrısı.

Karanlığı evcilleştiren gece gezgini.

Dünyayı kandıran Dönüşen.

Zamanı ve uzayı heceleyen büyücü. Ve beni.

Dünyayı yakan ve onu kendi suretinde yeniden inşa eden ejderha.

Duvara yaslanmış, kollarım iki yanımda, zaman geçirmek için minik insanın uykusunu izliyorum. Cömert göğsünün eşit şekilde inip kalkışını gözlemliyor ve uzun, ipeksi bacaklarının izini sürüyorum. Hatta kendimi ona bakarken buluyorum.

Küçük boyalı ayak parmakları kendi içine kıvrılırken, uzun, güneş ateşi rengindeki saçları sanki benden gizlemek ya da onu ısıtmak için vücudunu sarıyor.

Nefes alış verişinde bir kesiklik duyuyorum ve yüzüne dönüp baktığımda bu tarafa döndüğünü görüyorum. Gözleri birbirine kenetlenmiş ve yüzü dehşet içinde soluyor. İliklerine kadar işleyen korku ve acının tadını buradan alabiliyorum. İnliyor, çıkardığı ses ejderhama sürtünüyor ve ejderhanın bedenimin içinde kükremesine neden oluyor, dışarı çıkmak için savaşıyor, ona ulaşmak için savaşıyor. İçimi pençelerken homurdanıyorum, bu sırada canımı yakıyor ama kendini kurtarmaya çalışırken çektiği acıya alışkınım.

Dizlerimin üzerine çöküp onu izliyorum, tekrar haykırıyor, çırpınmaya başladığında tırnakları kolunu kesiyor ve görünmez ellere vuruyor. Hırlayarak zincirlerimi çekiştiriyor, onları yerde sürüklüyorum. Zincirleri daha fazla çekemeyince duruyorum, bu yumuşak kadını incittikleri için o piçleri lime lime etmek istiyorum. Bir hırıltıyla tekrar ona odaklanıyorum ve ağzının dehşet içinde açıldığını görüyorum.

"Bu bir rüya ufaklık," diye ısırđım.

Sesimle duruyor, göğsü hızla inip kalkıyor ve kan kokusu burnuma geliyor. Kendini yaralamış.

"Dur," diye emrediyorum ve sonunda çırpınmayı bırakıyor.

"Buraya gel ufaklık," diyorum, sesim ejderhamla savaşıırken çıkan bir hırıltıya dönüşüyor, ama o bunu umursamıyor gibi görünüyor.

Yarı uykulu bir halde sürünerek bana doğru geliyor. Bana ulaştığında durmasını bekliyordum ama hiçbir uyarıda bulunmadan kucağıma tırmandı ve göğsüme kıvrıldı, yüzünü boynumun kıvrımına bastırdı ve tırnakları derime batarken inledi. Kısmen ejderhamdan dolayı her zaman iri bir adam olmuşumdur ve tüm kanım içinde en irisi benim. İnsan, bedenimin içine kıvrılmış bir çocuk gibi görünüyor. Dikkatli olmaya çalışırken kendimi kollarımı usulca ona sararken buluyorum. Vücudumda çok fazla güç var ve onu kolayca ezebilirim.

Tırnaklarını bir kedi yavrusunun pençeleri gibi göğsüme daha derin batırıyor ve kendimi ona bakarken buluyorum. Elimi uzatıp saçlarını olabildiğince yumuşak bir şekilde tarıyorum. Elime doğru kıvrılıyor ve ben de yüzünün her tarafını kaplayacak şekilde yüzünü kavırıyorum ama umursuyor gibi görünmüyor. Kollarımda uyandığında muhtemelen bundan pişmanlık duyacak ama bu beni bundan en iyi şekilde yararlanmaktan alıkoymayacak, ejderham bile onun kollarımda olmasına razı oldu. Onu kucaklamama izin vermekten memnun, gözlerimin içinden onu izliyor.

Onu daha yükseğe kaldırarak kollarımın arasında tutuyorum ve kşeme geri dönüp duvardan aşağıya iniyorum, bacaklarım önümde uzanıyor ve onu tekrar kucağıma oturtuyorum. Kucağımda kıpırdanıyor, rahatlamaya çalışıyor ve kıcını zaten sert olan sikime sürterken bir inilti tutmam gerekiyor. Nefesimi üfleyerek gözlerimi kapatıyorum, ona ihtiyaım olandan daha fazla dokunmamak için kendimi zor tutuyorum ama köprücük kemiğime değen nefesinin her yumuşak fırçası, göğüs kaslarımda gezinen parmaklarının her darbesi ve ağrıyan sikime karşı her kıpırdanışı nefesimi daha da ağırlaştırıyor. Ellerim bacaklarımın üzerinde esniyor, yumuşak tenini okşama ihtiyaıyla savaşırken yırtık pırtık kumaşı kesiyor, ona dokunursam o sessiz küçük sesleri çıkarıp çıkarmayacağını görmek istiyorum.

Tadının da kokusu kadar güzel olup olmadığını merak ediyorum ve parmaklarımı ve dilimi yumuşak, küçük amcığına gmersem kokusunun daha da güçlenip glenmeyeceğini öğrenmek için can atıyorum. Zaman yavaşça geçerken onun bana sarılması en büyük işkence. Bir ara hafifçe horluyor ve ben de gözlerimi açıp onu izliyorum. Elimde değil ama yapıyorum.

Onu istiyorum.

Bu insanı
istiyorum. Ama
yapamıyorum.

Onu bütünüyle yutmadan ve onu sadece benim yapmadan önce buradan gitmesi hepimiz için daha güvenli olur. Beni arzulayana, beni isteyene, sadece bana ihtiyaı olana kadar vücudunu dişlerimle ve aletimle işaretlemeden önce.

OceanofPDF.com

DABRIA

I Sıcak, gerçekten . Açık bir ateşin yanında otururkenki gibi sıcak. Uzaklaşmaya çalışırken sırtımdan ter damlıyor ama sert bir şey beni sığağa bastırıyor. Homurdanarak çırpınıyorum ve kurtulmaya çalışıyorum, ama sıcak hareket ettiğinde donup kalıyorum, gözlerimi açtığımda

Deri, bir sürü, bir sürü deri. Gözlerimi yukarı doğru çevirip zincirlenmiş yaratığın siyah bakışlarıyla karşılaşıyorum ve her şey geri geliyor.

"Kucağındayım," diye aptalca işaret ediyorum.

Duvara yaslanıyor, kollarını bana doluyor ve hareketleriyle beni itip kakıyor, bir yandan da hafifçe kalçamı okşuyor. Kıçıma sert bir şey bastırıyor ve o çelik boru gibi sert uzunluğun onun siki olduğunu anlamam bir dakika sürüyor. Vay anasını. İçimdeki arzu ateşlenirken amım zonkluyor. Kahretsin, beni bundan kurtardıklarını sanmıştım.

"Uykunda ağlıyordun. Korkma, kucağıma sürünerek geldin, seni zorlamadım," diyerek gözlerini kapatıyor ve ne kadar yorgun görüldüğünü fark ediyorum. Hiç uyumadı mı? Aşağıya baktığımda, sanki benim kişisel oyuncak ayımmış gibi onun üzerine yayıldığımı fark ediyorum, ama o tamamen sert kaslardan oluşuyor. Nefesimi emiyorum, ateş gibi koktuğunu fark ediyorum, şenlik ateşi gibi. Çok lezzetli ve ağzım tükürükle doluyor, kendime gelmeden önce gözlerim teninde geziniyor.

"Özür dilerim." Kıpırdanıyorum, kurtulmaya çalışıyorum ve beni sıkıştırarak hırlıyor, böylece hareketsiz kalıyorum.

"Kıçına boşalmamı istemiyorsan bunu sakın yapma," diye uyarıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıp onunkilerle buluşuyor.

"Bütün gece o lanet kıçını ileri geri oynattın ve seni yere atıp anlamsızca becermeye hazırım, bu yüzden bunu istemiyorsan, hareket etmeyi bırakmanı öneririm" diye emrediyor.

Beyin arızası.

Küfürlü sözleri neredeyse nefesimi kesiyor ve utanç verici bir şekilde ıslanıyorum, ama saygınlığımı hatırlıyorum ve yavaşça kucağından iniyorum. Kalçalarımдан tutup yardım ediyor ve ayağa kalkar kalkmaz beni bırakıyor. Sürünerek uzaklaşıyorum, sırtımı karşı duvara yaslıyorum ve orada oturuyorum, yapacak başka bir şey yok gibi. Sessiz, ölümcül bir sessizlik ve kendimi içinde bulunduğumuz hücrenin etrafına bakarken buluyorum. Bana verdikleri ilaçlar dün hâlâ etkisini sürdürüyor olmalı, çünkü bugün kendimi çok daha uyanık hissediyorum. İç kısmında yanık izleri olan çelik kapıyı fark ediyorum. Kapının yanındaki köşede yerde bir delik ve duvarda zincirin tutturulduğu kancalar var. Bunun dışında, onun dışında her şey boş.

"Dabria, benim adım Dabria, seninki ne?" Kendimi sessizliği doldurmak için sorarken buluyorum. Ona her baktığımda, gözlerinin sinir bozucu bir yoğunlukla bana kilitlendiğini görüyorum. Kollarına sarılmış bir şekilde uyandığımı hatırlayıp duruyorum.

ve ne kadar doğru hissettirdiğini, sikini kıcıma bastırduğında ne kadar iyi hissettirdiğini. Gözlerim istemeden kucağına kaydı, görüldüğü kadar büyük olup olmadığını merak ettim.

"Mishal," diye homurdanıyor ve gözlerimi muhteşem vücudundan yüzüne doğru çekiyor.

Gözleri hâlâ karanlık ve açlık yüzünü buruşturmuş durumda ve beni bakarken yakaladığını biliyorum. Yanaklarıma sıcaklık doluyor ama bu merakımı azaltmıyor ya da tüm bu gücün bana yöneldiğini hayal ettiğimde kalçalarımın arasındaki ıslaklığı durdurmuyor. Başını kaldırıp havayı tekrar kokluyor ve gözleri keskinleşip bana kilitleniyor. Kıvranıyorum, başka tarafa bakıyorum.

"İhtiyacının tadını alabiliyorum, ufaklık"

Sırıttıyor. Hay sikeyim.

"Evet, ben de seninkini hissedebiliyordum," diye karşılık verdim, bir bakire gibi kızarıp bozarmayı reddederek.

Başını arkaya atıp kahkaha atıyor, gök gürültüsü gibi bir ses odanın içinde yankılanıyor. Yardım edemem ama bakıyorum. Güldüğü zaman çok güzel oluyor. Yüzü ve gözleri neşeyle parlıyor ve kıkırdamaları azalmadan önce tüm vücudu titriyor ve bana düşünceli bir bakışla bakıyor. "En son güldüğümünden beri bin yıldan fazla oldu, bana ne yaptın ufaklık?" diye soruyor, daha çok kendi kendine.

"Bin yıl mı?" Ona bakarken boğuluyorum.

Yüzündeki tüm ifadeler siliniyor. "Tahmin edebileceğinizden daha yaşlıyım," diye yanıtlıyor.

"Kahretsin." Başımı ovuşturdum. "İnsanlardan başka bir şeyin var olduğunu bile bilmiyordum ta ki... oraya kadar." Sesim gerginlikten kısılmıştı. Hayatımda inanılmaz şeyler gördüm, insanların mucize dediği şeyler ve hep daha fazlası olup olmadığını merak ettim, ama şimdi acı gerçekle yüzleşmek... ya öyle ya da o sadece deli. Ama bu gücü, siyah gözleri ya da zincirlere olan ihtiyacı açıklamıyor ve o adamları nasıl öldürdüğümü de açıklamıyor.

Ben insan mıyım yoksa başka bir şey miyim? Beni başka bir şey mi yaptılar yoksa ben öyle doğdum da haberim mi yok?

"Onları ben öldürdüm," diye fısıldıyorum, o eğilene kadar bunu yüksek sesle söylediğimi fark etmiyorum.

"Kimi öldürdün?" diye soruyor ilgiyle, gözlerini tekrar bedenimde gezdirerek.

"Kız kardeşimi öldüren adamlar," diye kekeliyorum. "Nasıl olduğunu bilmiyorum. Sanki zaman yavaşlamıştı ve ben sadece birinin göğsüne yumruk atıp kalbini durdurdum. Bu nasıl mümkün olabilir?" Cevaplar için ona bakarak mırıldanıyorum.

Bana bakıyor, o lanet olası boş maske yerinde duruyor. "Belki de insan değilsindir," diye öneriyor.

Gözlerimde yaşlar oluşurken boğazımdan boğuk bir kahkaha kaçıyor. "Bu nasıl mümkün olabilir?" Ayağa kalktım ve volta atmaya başladım. "Ben insandım! İnsan olarak doğdum!" Ona bakarak çığlık atıyorum. Sanki denizde kaybolmuşum ve o benim deniz fenerim, bana yol göstermesine ihtiyacım var.

Daha geride oturuyor. "Düşük doğum oranları, ırklar arası çiftleşmeler ve cinayetler nedeniyle soylar zayıflıyor. Bahse girerim bu durum dışarıdaki çoğu yaratığın soyunu sulandırmıştır. Bir doğaüstünün kanıyla doğmuş olmanız mümkün, tüm aileniz öyle olabilirdi ve bunu bilemezlerdi. Muhtemelen insan tarafına geçecek kadar güçlü değildi..." Başını sallıyor. "İhtiyacın olana kadar, elinde kalan tek şey o olana kadar."

Tekrar oturuyorum, sönüyorum. "Dışarıda doğaüstü niteliklerini gizleyerek dolaşan insanlar olduğunu mu söylüyorsun?" Gülüyorum.

Omuz silkiyor. "Kim bilir, muhtemelen. Orijinal soylarından çok fazla kan kalmadıysa ya da bu kan onlardan çekilip insanlıklarını yok etmediyse farkına bile varmazlar. Gerçekten bir şey söyleyemem. Bunu bilemeyecek kadar uzun süredir burada kilitliyim."

"Ne zamandır buradasın?" Kendimi sorarken buluyorum. "Yüz yıldan fazla," diye homurdanıyor.

"Lanet olsun. En azından bundan çok önce öleceğimi biliyorum, şükürler olsun." "O kadar emin olmayın. Eğer gerçekten orijinallerin kanına sahipsen Ne kadar güçlü olduğuna ya da ne olduğuna bağlı olarak uzun süre yaşayabilir."

Omuz silkiyor. "Ne miyim?" Sertçe yutkunarak fısıldıyorum. "Bunu alacağımı söylemiştin ailemden mi?" Soruyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor. "Kız kardeşin de öyle olabilirdi."

İçimde bir şeyler burkuluyor ve sesim acı bir şekilde çıkıyor. "Şüpheli."

"Nedenmiş o ufaklık?" diye homurdanıyor, sesi gerçekten ilgileniyormuş gibi çıkıyor.

"O benim kan kardeşim değildi," diyorum, ona bakıyorum, o siyah gözlerin beni topraklamasına izin veriyorum, bir yandan da tekrar oraya sürünüp sıcaklığını hissetmek istiyorum. Her zaman böyle sıcak hisseder miydi? Bana dokunduğunda... dokunduğunda? Dudaklarımı yalayarak ona yeniden odaklanıyorum. "Evlat edinildim"

Üç yaşındayken biyolojik ailemi hiç tanımadım. Beni evlat edinen çift çocuk sahibi olamayacaklarını düşünüyordu, kız kardeşim Rachel bir sürpriz oldu ve doktorlar onu bir mucize olarak nitelendirdi."

"Kanlı ya da kansız, o senin kız kardeşindi, değil mi?" diye gürliyor ve ben gözyaşlarımı tutamayıp başımı sallıyorum.

"Kardeşlerim var," diyor ve sonra kaşlarını çatıyor, sanki bunu neden söylediğinden emin değilmiş gibi, ama ben buna tutunuyorum, göğsümdeki acıdan beni uzaklaştıracak herhangi bir şeye.

"Kaç tane?" Arkama yaslanıp bacaklarımı bileklerimden çaprazlayarak soruyorum.

Hareketi taklit ediyor, gözleri tekrar kapanıyor ve artık o küreler üzerimde değilken nihayet normal nefes almama izin veriyor. "Altı," diye yanıtlıyor.

Uykuya ihtiyacı olduğunu bildiğimden ve onu kızdırmak istemediğimden cevap vermiyorum. Uyurken onu izliyorum, yüz yıl geçmesine rağmen nasıl kızmadığını merak ediyorum. Yani, ondan daha kızgın. O ne? Hiç sormadım. Tüm bu doğaüstü şeylere inanıyor muyum? Ama yaptığım şeyi inkar edemem, hiçbir insan bunu yapamaz. Eğer ben dört adamı öldürebiliyorsam, o ne ? O yaşlı, bunu biliyorum. Eğer sözlerine inanırsam, çok eski.

Onu nasıl yakaladıklarını merak ediyorum. Gözleri bir yılan gibi açıldı ve bana odaklandı. "Kafandaki çarkların döndüğünü duyabiliyorum ufaklık. Dinlenmeye çalış, burada yapacak başka bir şey yok."

Başımı sallıyorum, başka tarafa bakıyorum ve o aldırıyor gibi görünse de bakarken yakalandığım için kendimi suçlu hissediyorum. Arada bir arkama bakıyorum ve hafifçe uyuduğunu fark ediyorum. Ne zaman yerimden kıpırdansam, gözlerini açıyor ve hırlayana kadar bana kilitleniyor. Nefesim kesiliyor, o hızla odanın bir ucundan diğerine geçerken küçük bir çığlık atıyorum. Bir saniye önce duvara yaslanmıştı, bir saniye sonra beni kollarının arasına aldı. Olduğu yere geri oturuyor ve beni kucağına bırakıyor, kollarını etrafımda kilitliyor ve gözlerini tekrar kapatıyor.

"Ee, Mishal?" Neredeyse gıcırdayarak soruyorum.

Beni görmezden geliyor, ben de göğsünü dürtüyorum. Kaşlarını kaldırarak bana bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?" diye hırlıyor.

"Neden kucağınızdayım?" Sorguluyorum. Taştan çok daha rahat olduğu için şikayet etmiyorum.

"Çünkü eğer hareket etmeyi kesmezsen, asla uyuyamayacağım, bu yüzden gözlerini kapat ufaklık, böylece dinlenebilirim." Her şeye karar vermiş gibi gözlerini kapatıyor ve ben ofluyorum.

Bunu neden yaptığımı bilmiyorum, beni hırpalamasının beni rahatsız etmesinden başka, ama ileri atıldım ve göğüs kafesini sertçe ısırdım. Ben de onun gibi donup kaldım ve ne olduğunu merak ettim.

Hayvan gibi ısırarak ne yaptığımı sanıyorsun? Geri çekiliyorum, özür dilemeye hazırım ama eli yukarı kalkıyor ve başının arkasını kavrayarak beni göğsünde tutuyor. "Bana zarar vermeye çalışıyorsan en azından dişlerini kullan," diyor inleyerek.

Geriyeye doğru itiyorum ve sonunda başımı bırakıyor, kucağında dönüp yüzüm yanarken hücreye bakarken nefesinin altında gülüyor. "Ben de öyle düşünmüştüm, pençeleri olan bir kedi yavrusu gibi." Gülüyor, göğsü sırtımda titreşiyor ve ben kollarımı kavuşturup nefesimin altında aptal erkekler hakkında mırıldanıyorum.

İç çekiyorum ve sonunda ona doğru yumuşuyorum, beni bırakmaya niyeti olmadığını anlayınca rahatlıyorum. "Nesin sen?" Söylediklerinin doğru olduğuna güvenmeye karar vererek soruyorum - muhtemelen aptalca bir hareket ama delirmekten iyidir.

"Gerçekten bilmek istiyor musun, yoksa bu seni korkutup kaçıracak mı? Çünkü küçüğüm, bu lezzetli kışın sikime yaslanmasını gerçekten çok seviyorum," diye fısıldıyor, sözleri tenimi yalıyor.

"Bilmek istiyorum," diye cevap veriyorum nefes nefese, onun için yanan hain bedenimi görmezden gelmeye çalışarak.

"Halkınız bana tanrı derdi, orijinal titanlardan, yedi farklı güce sahip yedi kardeşten doğdum. Ben ejderhaydım, dünyayı yeniden inşa etmek için yakan kişiydim," diye cevap veriyor ve beni dikkatle izliyor.

"Sen bir ejderha tanrısı mısın?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

"Aslında ben ilk ejderhaydım, ilk ejderha. Geri kalanlar sadece benim soyumdan gelenler," diye yanıtlıyor beni şımartarak.

"Demek bir sürü ejderha çocuğun var, ne sürtük ama," diye takılıyorum.

Tekrar gülüyor, beni daha yakın tutuyor. "Hayır, çocuk yok küçüğüm. Çocuklar sadece çiftleşmeyle olur ve tanrılara eş verilmez. Çok uzun zaman önce, hayatını kurtarmak için bir insana kanımı verdim. O bir ejderhaya dönüştü ve böylece yarı ejderha, yarı insan olan ejderha değiştiriciler doğdu. Benim ejderham tamamen farklı bir hayvan, o ben değil ve ben de o değilim, şekil değiştirenlerin aksine."

"Adı ne?" Sorguluyorum.

"Ona Nyre derlerdi ama birçok ismi var," diye mırıldanıyor ve bu ismi söylerken derisinin altında bir şeylerin hareket ettiğini hissediyorum. "Ny-re, hoşuma gitti," diyorum usulca ve hareket tekrar geliyor. Mishal homurdandı.

"Adını diline dolamayı çok seviyor ufaklık." Yine homurdanıyor.

"Nyre biliyor mu?" Dönüp bakarak soruyorum.

Mishal'ın çenesi sıkılı, ellerini taş zemine kenetlerken gözleri kocaman, neredeyse tırnakları kırılacak.

"Evet," diye tıslıyor, ağzı hafifçe değişiyor.

"Dışarı çıkamıyor mu?" Fısıldıyorum, ejderha derisinden kurtulmaya çalışıyor gibi görünürken dehşet içinde soruyorum.

Göğsünde kesikler açılıyor ama bağırıyor ya da irkilmiyor, sanki uzun, kalın pençeler... ya da pençeler onu içeriden yaralıyor.

"Çağrınıza cevap vermeye çalışıyor, zincirler onu benim insan derimin içinde tutuyor. Özgür kalmayalı çok uzun zaman oldu. Bu onun için de benim için de iyi değil," diye homurdanıyor ve gözleri altın rengine döndüğünde nefesim kesiliyor, gerçekten altın rengi, dış kısmı yeşil, normalde siyah olan gözlerinin içinden sıcak bir parıltı yayılıyor.

"Nyre," fısıldıyorum, kaçmaya çalışırken Mishal'ı incittiğini biliyorum. Daha da yaklaşp ellerimi göğsüne bastırıyorum. "Lütfen, lütfen dur," diye yalvarıyorum, nedenini bilmeden.

Derisinin altındaki hareket duruyor ve gözleri kararmadan önce bana kilitleniyor. Mishal birkaç kez gözlerini kırptırıyor ve duvara geri yerleşirken bana bakıyor. "Sen kim oluyorsun da Dünya'nın yılanına hükmediyorsun?" diye soruyor, talep etmekten çok kafası karışmış gibi.

Ellerimi göğsünden kaldırıyorum, ona bu kadar aşına bir şekilde dokunmak garip geliyor, ama bunu yaptığımda kanının kokusu bana çarpıyor. Avuçlarımı kapladığını görmek için ellerimi ters çeviriyorum, parlak kırmızı neredeyse beni çağırıyor, tatmam için yalvarıyor. Kamp ateşleri ve gökyüzünün altındaki geceler gibi kokuyor ve uzanıp tenimden yalamamak için kendimi zor tutuyorum.

"Sadece bir kesik," diyor, donuk bakışlarımı yanlışı değerlendirerek, içimdeki mücadeleden habersiz.

İnleyerek elimi yüzüme götürüyorum ve avucumun içinde uzun bir çizgi yalıyorum. Onun tadı ağızımda patlıyor-gece, ateş, zevk ve günah
-Ta ki ellerimi yalayıp temizleyene, daha fazlasını isteyene, dişlerim ve vücudum ağrıyana kadar. Kan gittiğinde, yukarı bakıyorum ve kemerli kaşında donup kalıyorum. Dehşet ve iğrenme içimden geçiyor, az önce bunu yaptığımı inanamıyorum. Lanet olsun. Benim neyim var böyle? Tanrı aşkına, onun kanını derimden yaladım!

Gözlerini kırpmadan ve sessizce beni izliyor, sonra parmağını göğsündeki kesikten aşağıya sürükleyip aramızda kaldırıyor, yakut damlaları parmağından aşağıya doğru hızla akıyor. Kendimi tutarak açlıkla izliyorum ama bir çığlıkla parmağını yakalayıp ağzıma alıyorum ve onun tadıyla inliyorum. İnliyor, ben parmağını emip yalayarak temizlerken diğer eliyle başımı tutuyor.

Kendimden dehşete düşerek geriye savrulmadan önce duruyorum. O beni izlerken kıcımın ve ellerimin üzerinde geriye doğru kayıyorum, kan yavaşça göğsünden aşağı damlıyor, ağzımı tekrar acıtıyor ve içimde ihtiyaç çiçek açıyor. Sadece vücuduna değil, damarlarındaki özüne de. Yavaşça dizlerinin üzerine çöküyor ve bana doğru sürünüyor. Donup kalıyorum, yerde yatıyorum, kendimi durmaya zorluyorum. Üzerimde geziniyor.

"Besle," diye emrediyor ama neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok.

Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdiriyor ve emerek temizlemeden önce üzerindeki kanı göstererek aramıza getiriyor. Dudaklarımı yalıyorum, onun tadını yakalıyorum, gözlerim hala beni çağıran kana kayıyor.

"Yem," diye tekrar hırlıyor.

İçimde bir baraj yıkılıyor, omuzlarını tutup bizi çevirene kadar kokusu beni çığına çeviriyor. Karnının üzerinde duruyorum, eğilip kesik boyunca yalıyorum. Göğsümde ısı çiçekleri açıyor, yuttuğumda kanından gelen sıcaklıkla karışıyor. Vücuduma yayılıyor ve damarlarımda dolaştığını hissedebiliyorum, ta ki yanana, daha fazlasına, hepsine ihtiyaç duyana kadar. Arzu içime öyle bir hızla çarpıyor ki, sürtünmek için karnına sürtünerek haykırıyorum. Elleri kalçalarımın geliyor, sertçe tutuyor ama ben ona sürtünürken beni durdurmuyor, hala kesiği yalıyor.

Kan durduğunda başımı kaldırıyorum ve ona bakıyorum, nefes nefese, şüphesiz kanı dudaklarıma ve çeneme bulaşmış, ama rahatsız olmuş görünmüyor, aslında aç görünüyor... benim için. Ellerinden biri kalçamdan ayrılıyor ve başparmağını ayırık dudaklarıma bastırana kadar yukarı doğru ilerliyor. Onu bırakmadan önce emiyorum. Ağzımın sağında durmadan önce dişlerimin etrafını yokluyor, arkalarındaki diş etleri boyunca ilerliyor. Orada sahip olduğumu bile bilmediğim hassas bir noktaya bastırıyor ve elinin etrafında haykırıyorum, karnına daha sert sürtünüyorum.

Parmaklarını çekmeden önce aynı şeyi diş etlerimin diğer tarafına da yapıyor. Parmaklarını göğsündeki kesiğe sokarken, kan akarken, kendimi kontrol edemediğim hayranlıkla izliyorum. İtiraz edemediğim -şu anda edeceğimden değil- parmaklarını tekrar ağzıma bastırıyor-

Tam o hassas noktaların olduğu diş etlerinin üzerinde - ve bir şeyin serbest kaldığını, aşağı düştüğünü ve parmaklarını kestiğini hissediyorum. Kan ağzıma doğru akıyor ve yutuyorum. O ateş artıyor, derimin altında öyle sıcak bir cehenneme dönüşüyor ki, sanki içten dışa doğru kabarıyormuş gibi hissediyorum.

"Nightwalker," diye fısıldıyor.

OceanofPDF.com

MISHAL

SO lanet bir gecegezen, bir vampir, insan bile değil. İnliyor, gözleri vahşı ve acılı, yeşil parlayana kadar artıyor
Yüzündeki ışıklar gibi. Kanım dudaklarından ve çenesinden tekrar göğsüme damlıyor. Çok güzel görünüyor, özellikle de parmaklarımı geri çektiğimde inliyor, büyük dişleri alt dudağının üzerinden sarkıyor.

Yine inliyor, gözleri buruşuyor ve bahse girerim şu anda acı çekiyor. Daha önce hiç beslenmediyse, diğer tarafı onu içten dışa doğru içiyor olacaktır. Aynı şeyin kardeşime de olduğunu gördüm. Eğer beslenmezse, kudurana kadar onu tüketecek ve herhangi bir şeyle ya da herhangi biriyle beslenecek... kendisi de dahil. Nyre kafamın içinde homurdanıyor, beslenebilmek için daha fazla kesik atmayı teklif ediyor.

"Besle," diye emrediyorum, başının arkasını tutarak. Direnmesini bekliyordum ama belki açlık ya da acı çok fazlaydı, çünkü çığlık atıyor, dişlerini gösterip içeri dalıyor. Dişlerini boynuma batırırken hiç tereddüt etmedi ve dudaklarımdan bir homurtu çıkmasına neden oldu.

Hâlâ karnıma doğru hareket ediyor, amını bana doğru sallıyor, boğazımı emerken beni çılgına çeviriyor. Ağzının her çekişi sanki doğrudan sikime bağlýmış, onu emiyormuş gibi hissettiriyor. Fuuuccck. Nyre kafamın içinde kükrüyor, dişlerini ona batırmasını istiyor, ama yüzümü tutup yana doğru zorlarken onu görmezden geliyorum, böylece beslenmek için boynuma daha iyi erişim sağlıyor. Derin derin içiyor ve ben de başını kendime doğru tutarak istediği kadar içmesine izin veriyorum. Vücudumda aşağı doğru hareket ediyor, amıcığ pantolonumun içindeki sikime sürtünüyor. Taşaklarım yukarı kalkıyor, dişlerimi sıkarken karnım sıkışıyor, sadece boynumdaki dişlerinden ve pantolonumun içinden bana binmesinden boşalmamaya çalışıyorum.

Dişlerini çekip başımı çeviriyor, tekrar ısırıyor ve ben kalçalarını kavrayıp onu kendime doğru sürterken kükrememe neden oluyor, o kadar sert boşalıyor ki yıldızları görüyorum. Boynuma doğru inliyor, vücudu üzerimde kıpırdamıyor ve serbest kaldığını hissettiğimde titriyor. Kahretsin, eğer kıyafetlerinin ve ısırıklarının içinde böyle hissediyorsa, kendimi kaybetmişim demektir.

Onu sertçe becerirken dişlerini vücuduma geçirebilmesi için sikimi içine öyle derin gömmek istiyorum ki, sırf o küçük sesleri tekrar duymak ve bana binerken vücudunun üzerimde sallanışını izlemek için onu serbest bıraktıktan sonra çınlasın. Nyre de aynı fikirde, kafamın içinde oflayıp pufluyor, ona da binmesini istiyor.

Bunun tek bir anlamı olabilir, o benim eşim... Tanrıların eşleri olmadığı için bu imkânsız, ama kollarımda kanımı höpürdeterek yiyen küçük minx bu mantığı paramparça ediyor.

O benim ve bunu tüm dünyaya duyurmayı planlıyorum.

İkinci ısırığını da bırakıp yaslanıyor, ağzından hâlâ kan damlıyor ve alt dudağının üzerinden sarkan dişleri akan gözlerle bana bakıyor. "Tadın çok güzel. Zar zor durabildim." Gözleri dalgalanıyor

kapandı ve inliyor, kendini tekrar bana srtyor ve benim horozum yeniden sertleiyor, onun için hazır.

İnliyor, baını geriye atarken elleri göğsümün üzerine düşüyor. Bir tanrıça gibi görünüyor. Saçları daha ipeksi, teni daha parlak ve kanımın ona verdiği gücün havayı doyurduğunu, toplandığını, her ne olursa olsun onun emrini yerine getirmeye istekli olduğunu hissedebiliyorum.

Ellerini tutarak altımda dndryorum ve kalçalarımı uyluklarının arasına itiyorum, böylece sıcaklığını aletim boyunca hissedebiliyorum. "Kanın çok yüksek," diye bilgilendiriyorum onu.

Nyre kafamın içinde homurdanıyor, eimizi rahatlatmak istiyor. "Becer beni," diye yalvarıyor.

Yanaklarını sıkarak bana bakmaya zorluyorum ve gözlerindeki bulanıklığı görüyorum. Bir gece gezeninin ilk kez beslenmesinin uyturucu etkisi olması gerekir. "Hayır," diye homurdanıyorum ve o da inliyor. "Seni becerdiğimde, ufaklık -eğer değil, ama ne zaman- tamamen burada olacaksın ve o küçük amcığına vurmama odaklanacaksın. Benim kanımla kafayı bulmayacaksın."

Tekrar inliyor, altımda çırpınıyor ve Nyre'nin kükremesine neden oluyor. Onu istiyor ve korumak için bile olsa acı çekmesinden holanmıyor. "Yanıyor, Tanrım, Mishal, acıyor. Lütfen," diye yalvarıyor.

Dilindeki ismim homurdanmama ve amına daha sert srtnmeme neden oluyor, oraya gömülmek istiyorum, ama onu şimdi alırsam pişman olacağını bildiğim için geri çekiliyorum. "İ, ufaklık." Ona bileğimi uzatıyorum ve bileğimi parçalıyor, ısırığı derimi yırtıyor ve tatmin olarak homurdanmamı sağlıyor.

Nyre de aynı şekilde hissediyor, eşinin ihtiyaçlarını karşıladığını biliyor. Ona serbest kalmanın tatminini sunamayabilirim ama kanımı istediği kadar alabilir, isterse beni kurutabilir. Sonunda beslenmesi yavalıyor, sadece yarayı yalıyor ve sonra bırakıp yere düşüyor, sersemlemiş ve yorgun görünüyor.

Değişimin vücudunu sarabilmesi, onu yeniden inşa edebilmesi için dinlenmeye ihtiyacı var. "imdi uyu küçüğüm, sana göz kulak olacağım."

Onu kollarımın arasına alıp göğsüme bastırıyorum ve sırtımı kapıya verip onları engelliyorum. Gevşek, gclkle ayakta duruyor ama yüzünde memnun, tembel bir gülümsemeyle gözlerini kapatıını izliyorum.

Uyumasını izliyorum, onu almaya alıırlarsa diye dinlenmeyi reddediyorum. Elllerinde bir savaş olurdu, çünkü bir ejderha bir şeyi ele geçirdiğinde

onun olarak, onu tutmasını bekleseniz iyi olur. Hiçbir şey ya da hiç kimse Nyre'nin eşini elinden alamaz ve diyelim ki küçük insan benim de gözümde büyüyor.

OceanofPDF.com

DABRIA

Itekrar sıcak uyanıyorum. Ters döndüğümde ellerim sert, mırıldayan bir göğsün üzerine iniyor. Başımı kaldırdığımda Nyre'nin Mishal'ın gözlerine baktığını görüyorum, vücudu benimkine sarılmış, ben uyurken beni koruyor. Ağzımda hâlâ onun kanının tadını alabiliyorum ama o ihtiyaç, o yanma, o açlık bastırılmış gibi görünüyor. Ben hala

Yutuyorum, neredeyse tadına bakıp inleyeceğim, ama bana ne olduysa onu tatmin ettiğimi biliyorum.

Nightwalker. Dişlerim var ve kan içiyorum. İkiyle ikiyi bir araya getirebiliyorum. Ben lanet bir vampirim, bunu beklediğimi söyleyemem. Sürpriz sürtük gibi, artık bir fanger'sın. Mishal'ın söyledikleri doğruysa teknik olarak hiçbir zaman insan olmadım sanırım, bu yanımda hep oradaydı, gömülüydü ve serbest bırakılmayı bekliyordu.

Vücudumu esnetiyorum, kaslarımdaki gücü hissediyorum. Gözlerim daha iyi görüyor, boynundaki damarın atışını ve sakalındaki her bir kıllı fark edebiliyorum. İşitme duyum da. Derin derin alışı, odanın dışındaki rüzgârı ve çok belli belirsiz uzaktaki ayak seslerini duyabiliyorum.

Kan içerek başka ne elde edeceğimi merak ediyorum... Bu düşünce beni Mishal'ın tadı ağzımdayken ve boynundaki iki diş izini görünce, zevkten başka bir şey hissedemiyorum. Üzerindeki izimi seviyorum, ilkel ve garip ama gerçek, ama iyileşeceğini düşündüm. Nyre'nin göğsünde açtığı kesik iyileşti.

"Neden kesiğim iyileşti ama ısırtık izlerim iyileşmedi?" Göğsünde ısırtık izinin olduğu yerde gezinerek usulca soruyorum.

"Benim." Sesi çakıllı ve derin, neredeyse mesafeli ve sadece Nyre ile konuştuğumu biliyorum. "Sadece benimkilerin izleri kalacak, bu sahiplenmeyi göstermenin bir yolu," diye bitiriyor. Sahiplik mi? Benimkiler mi? Bu da ne demek oluyor?

Ben de soruyorum ama o beni görmezden geliyor, altın yeşili gözleriyle bana bakıyor. Uzanıp sarı saçlarımdan bir tutamı yüzümden uzaklaştırıyor ve sanki hipnotize olmuş gibi saçlarımla oynuyor.

Vücudum aniden bana hala ihtiyaçları olduğunu hatırlatıyor. Bırakmak için kıpırdanıyorum ama o reddediyor ve kendimi yine onun üstünde buluyorum. "Nyreee," diye inliyorum. "İşemem lazım, lütfen, gitmeme izin verir misin?" Kırpiklerimi kırıştırıyorum ve homurdanarak kollarını etrafımdan açıyor.

Hızla ayağa fırlıyorum, yüzümü buruşturarak yerdeki deliğe bakıyorum, tuvalet olduğu belli. Parmak uçlarımda ilerliyorum, gördüğüm manzara karşısında irkiliyorum ama mesanem bana ya delik ya da yer olduğunu söylüyor. Arkamı dönüyorum, ellerim elbiseme gidiyor ve Nyre'nin gözlerine bakarken gıcırđıyorum. Yakınımda, o kadar yakın ki neredeyse dokunuyoruz.

"Biraz yalnız kalabilir miyiz lütfen?" Rica ediyorum. Geri adım atıyor ama bakmaya devam ediyor ve ben bir o yana bir bu yana zıplıyorum, gerçekten işemem gerekiyor. "Nyre, lütfen arkana dön de işeyebileyim," diye yalvarıyorum.

Arkasını dönüp bana sırtını göstermeden önce bana kısık gözlerle bakıyor. Hızlıca külotumu indiriyorum, beni giydirdikleri gerçeğini düşünmek bile istemiyorum, hızlı işiyorum. Duyabildiğini biliyorum ama açıkçası pek de umurunda değil. Külotumu yukarı çekmeden önce elimi sıkıp kurulamam gerekiyor.

"Tamam," diyorum, delikten uzaklaşıyorum. Hemen dönüyor, beni kollarının arasına alıyor ve bizi tekrar yere yatırıyor, böylece yan yana, birbirimize bakıyoruz.

"Nyre," diye gülüyorum ve o da gürlüyor.

Kendimi onun yanağını okşarken buluyorum ve o da gözlerini kapatıp avucuma yaslanıyor. Sanırım ne ona ne de Mishal'a karşı pek sınır koyamıyorum çünkü onu serbest bırakana kadar sürdürdüm ve kanını Capri Sun gibi içtim. Hatta beni becermesi için ona yalvardım. Reddetmesinin acıtmamasının tek nedeni bana göz kulak olmaya çalışmasıydı ve bunu biliyorum. Acaba şimdi sorsam evet der miydi?

Buraya ilk geldiğimde beni sikmesi için ona yalvaracağımı söylemişti ve şu anda haklı olduğunu hissediyorum, çünkü boşalmış olmama rağmen amım doldurulmak için can atıyor ve teninin her santimi benimkine yapışmış, ihtiyacımı yeniden körüklüyor.

Yine de ne olduğum hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyorum. "Nyre, vampirler hakkında çok şey biliyor musun?" Soruyorum.

Gözlerini kapalı tutuyor ama mırıldanıyor, sonra da "Kendimden ve şimdi de senden başka kimseyi umursamıyorum" diye cevap veriyor.

Peki, tamam o zaman.

"Nyre, Mishal ile konuşabilir miyim?" Tatlı tatlı sordum.

Hırılıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Benim" diye hırılıyor ve dişlerini gıcırdatıyor.

"Evet, evet, senin, ama onunla konuşabilir miyim lütfen?" Kirpiklerimi kırıştırıyorum ve gözleri ağzıma düşüyor.

"Bir bedel karşılığında."

Huffs. "Bedel mi?"

"Bir öpücük. Hiç öpülmedim," diye itiraf ediyor, gözleri utançla yana kayıyor.

Bir nefes çekiyorum. "Nasıl?"

Başını elime sürterek iç geçiriyor. "Ya ejderhayım ya da gizliyim, zincirler yüzünden dönüşmeden sadece şimdi böyle olabilirim."

Eğilip onu nazikçe öpüyorum. Dudakları benimkilere karşı kıpırdamıyor ve tereddüt ettiğini neredeyse hissedebiliyorum, bu yüzden ona nasıl yapılacağını gösteriyorum. Her iki yanağını da kavrayıp sırt üstü dönerken onu kendime çekiyorum. Ayrılmış kalçalarımın arasına yerleşiyor ve dudakları bir solukta açılarak dilimi içeri sokmama izin veriyor. Çok hızlı öğreniyor ve kısa sürede beni sertçe öperken ağzının içinde nefes nefese bırakıyor.

Dili yanlışlıkla dişlerimin saklı olduğu yumuşak bölgeye değiyor ve inliyorum, kalçalarım sarsılıyor. Sanki amımı yalamış gibi hissettim ve bunu tekrar yaptığında neredeyse boşalıyordum.

Ağzının içine doğru inliyorum ve elleri bana giydirdikleri boktan, vardiyalı gömlek şeysinin içinden göğüslerimi kavırıyor. Bariyer olarak sütyenim yok, bu yüzden meme uçlarımı sertçe büküyor. Ağzımdaki noktaya bastırmaya devam ettikçe zevkle karışıyor ve kısa süre sonra ona sürtünüyorum, inliyorum ve dudaklarımla ve ellerimle ona yalvarıyorum.

Sonunda öpüşmeyi kesmek zorunda kalıyorum ve o da geri çekiliyor, bana bakarken gözleri parlıyor. "Bunu yine yapıyoruz," diye homurdanıyor, sonra aniden geri çekiliyor ve ben Mishal'ın siyah gözlerine bakmak zorunda kalıyorum.

"Merhaba," diyorum aniden utanarak.

"Merhaba ufaklık, eğleniyor muydun?" diye soruyor, eğilip dudaklarını ağzıma değdirmeden önce. "Hâlâ tadını alabiliyorum... çok tatlısın. Bacaklarının arasında da böyle bir tat var mı?" diye fısıldıyor ve ben inliyorum.

Neredeyse öğrenmesi için ona meydan okuyacağım... Neredeyse.

"Bana vampirleri anlatabilir misin?" Mishal döndüğüne göre rica ediyorum. Bizi önce gülüyor, böylece tekrar yan yana oluyoruz.

"Bir noktada öğreneceğim, ufaklık. Ama evet, yapabilirim. Kardeşim orijinaldi, bu yüzden torunlarının ondan ne aldığından emin değilim, ama temelde kan içiyorsun, bundan güç kazanıyorsun. Hâlâ yemek yiyor ve normal şekilde işlev görüyorsun ama kan senin birincil gücün. Ayrıca seni tahrik eder ve bir keresinde bana aynı anda hem sevişip hem de içmenin cennete en yakın şey olduğunu söylemişti." Göz kırıyor ve gülmekten ağzım açık kalıyor. "Daha güçlü, daha hızlı olacaksın, daha iyi göreceksin ve duyacaksın. İnsanları kontrol edebilirsin, o edebilir, özellikle de zayıf olanları. Zihinsel olarak zayıf olanları, ama bunun için çalışmak zorundaydı ve çalıştıkça ve yaşlandıkça, kontrol edemediği tek insan biz olana kadar daha da güçlendi. Ayrıca insanlarla bağ kurabiliyor, düşünceleri duyabiliyor, güç ve kuvvet emebiliyor ve birkaç başka şey daha yapabiliyordu. Gerçekten, ondan ne alacağınızı bilmiyorum. Sanırım bu sizin kan bağınızın onunkiyle ne kadar güçlü olduğuna bağlı."

"Kardeşinle akraba olmam garip mi?" Şaka yapıyorum, o da homurdanıyor.
"Kardeşim de benim gibi kendi soyunu oluşturmak için kan verdi. Korkma, küçük

Birincisi, hiçbir şekilde akraba değiliz," diyor usulca, elleri yanlarımda gezinirken.

O kadar tahrik oluyorum ki kalçalarımın arasında hissedebiliyorum ve baskıyı biraz hafifletmek için onları birbirine sürtüyorum, sözlerine odaklanmaya çalışıyorum, ama beni yakalıyor, tıpkı benimle ilgili her şeyi fark ettiği gibi.

"Benim için ıslandın mı?" diye soruyor, neredeyse hırlayarak ve yüzünü bir sırtıış kaplamadan önce havayı tekrar kokluyor. "Öylesin, kokusunu alabiliyorum."

Sözleri beni tekrar geriyor ve nefes nefese kalıyorum, beni hemen becermesini diliyorum, ama sözüne sadık görünüyor - yalvarmamı istiyor.

Çenemi kavırıyor, başımı yukarı kaldırmaya zorluyor ve tekrar bacaklarımın arasına girecek şekilde bizi döndürüyor. "Nyre'yi öptün mü?" diye ipek gibi fısıldıyor.

Başımı sallıyorum, yüzündeki açlık ifadesinden ağzım kuruyor ve sert aleti bir kez daha göbeğime bastırıyor.

"O zaman onunla benim aramdaki skoru eşitlesen iyi olmaz mı?
Çünkü şu anda, , o kına yakıyor," diye mırıldanıyor.

"Neden beni öpmüyorsun?" Alay ediyorum.

"Çünkü beni öpmeyi seçeceksin, tıpkı beni becermeyi seçeceğin gibi. Bu tamamen senin seçimin, ama ikimiz de bunun olacağını biliyoruz." Sırıttıyor.

İhtiyaç içimde patlıyor ve bir iniltiyle onu sertçe öpüyorum. Dudaklarıma karşı sırtıttıyor, kendini beğenmiş piç, ama beni geri öpüyor. Uzanıp saçlarının arkasından çekiştirirken dillerimiz birbirine dolanıyor, öpüşmemizi kesmeden boynunu geriyorum. Sırıtarak geri çekiliyor.

"Gecegezen olmanın en iyi yanı ne biliyor musun?" soruyor ve boynunu daha fazla geriyorum. Direnmeye çalışıyor ama ben yeni gücümü test ediyorum ve sonunda vazgeçiyor.

"Hayır mı?" Nefes nefese kaldım.

"Gücün. Seni istediğim kadar sert ve kaba sikebilirim ve sen kırılmazsın. Vücudun tam anlamıyla ejderhamın öfkesini kaldırabilecek güçte ve küçüğüm, sen de bunu kaldıracaksın. Seni sert ve hızlı bir şekilde becereceğim - ağzını, amını ve kıcını," diye alay ediyor.

Beslenmeye ihtiyaç duymuyorum ama onu cezalandırmak istiyorum, sözlerinden dolayı onu terbiye etmek istiyorum, bu yüzden saldırıyorum, boynunu sertçe ısırtıyorum ve geri çekilip daha aşağı ısırmadan önce yalıyorum, dişlerimi derisine batırıyorum. Amımı onun kaya gibi sert sikine sürttüğümde bana karşı inliyor, ama hiçbir şey yapmıyor.

Bana dokunmak için başka bir hareket yapmadı, sadece ağzından kirli kelimelerin dökülmesine izin verdi, beni daha yükseğe çıkardı.

"Buna bayılacaksın, seni boşaltacağım, koca sikim götündeysen bile. Hiç arkadan sikildin mi? Sana hiç dokunan oldu mu?" diye soruyor ve ben geri çekiliyorum, ısırıklarımın boynuna damlayan kanı dudaklarımdan yalıyorum.

"Bir kez," diye itiraf ediyorum.

Hırlıyor, gözleri kısılıyor. "Seni boşalttı mı?" Kalçalarımlı kavırıyor, hareketlerimi sabitliyor ve ben sürtünmeye ihtiyaç duyarak haykırıyorum. "Yaptı. O. Yaptı. Seni. Geldi mi?" diye hırlıyor.

"Hayır, hayır, Tanrım hayır," diye bağıriyorum, tekrar hareket etmeye çalışıyorum, ama beni kolayca kısıtıyor.

Daha yakına eğiliyor, ağzını boynumdan kulağıma doğru gezdiriyor. "İyi, çünkü onu öldürmek zorunda kalacaktım. Sen buraya atıldığından beri o kıcı sikkemeyi hayal ediyordum."

Sikeyim. Sadece çok fazla irade gücüm var ve şu anda gerekiyor. Amım onun sözleriyle havaya sıkıştı, içimde ona ihtiyaç duyuyor. Beni doldurmasına ihtiyacım var.

"Lütfen, Mishal," diye yalvarıyorum ve o da kulağıma doğru sırtıyor.

"Lütfen ne?" diye soruyor, bana doğru yavaşça itiyor, sikini amımda gezdiriyor.

"Boşalmam lazım," diye haykırıyorum. Kanının tadı beni daha da ihtiyaç sahibi yaptı ve o kadar tahrik oldum ki kalçalarımdan aşağı damladığını hissedebiliyorum.

"Söylemen gereken tek şey buydu, küçüğüm." Boynumu ısırmadan önce kulağımlı hafifçe öpüyor. İri elleri göğüslerimi kavrayıp, kumaşın arasından meme uçlarımlı cımbızlarken tekrar haykırıyorum, dokunuşuna doğru eğiliyorum.

Eğilip üzerimdeki örtüyü yırtıyor ve tekrar aşağıya dalıyor. Elleri göğüslerimin ağırlığını kavırıyor, ağzı bir tanesine kapanmadan önce parmakları meme uçlarımlı çekip büküyor. Sertçe emiyor, geri çekilip diğerine geçerken ısıriyor. Ona doğru eğilerek saçlarını kavırıyorum ve sesler boğazımı terk ediyor.

"Bunlara dokunmamla boşalacaksın, değil mi?" diye homurdanıyor, cevap vermediğimde meme ucumu ısıriyor.

"Evet!" Neredeyse çığlık atacaktım, orgazmın elimden kaçtığını hissedebiliyordum, kanı ve ağzı beni uçurumun kenarına getiriyordu.

Aletini külotlu amıma sürüyor, bir yandan meme ucumu kıvrıp oynatırken bir yandan da diğerini ısırıp yalıyor. "Gel. Şimdi, küçüğüm." Göğsümün yan tarafını ısıyor ve ben çığlık atıyorum, amım söyleneni yaparken yukarı doğru kıvrılıyorum. Orgazmım içimden hızla geçiyor, görüşüm noktalar halindeyken amım hiçbir şeye kenetlenmiyor. Ağır bir şekilde nefes alarak yere çöküyorum, ne kadar sert boşaldığım için neredeyse bitkin düşünüyorum, ama o rahatlamıyor. Her iki hassas meme ucumu tekrar yalıyor, göğüslerimi sertçe tutuyor, göbeğimden aşağıya doğru öpmeden önce, külotuma ulaşmadan önce dilini göbek deliğimin etrafında kaydırmak için duruyor. Yanlarından tutup yırtıyor ve beni önünde çıılçıplak bırakıyor.

Mishal arkasına yaslanıp gözlerini vücudumda gezdirdikten sonra amımda durdu. "Şimdiden ne kadar ıslak olduğunu görebiliyorum, parlıyor. Lanet olsun, dilimi sürmen için sabırsızlanıyorum," diye mırıldanıyor, kalçalarımı kavıyor ve sırlıklam amımı görebilmek için onları açmaya zorluyor.

"Çok güzel ve pembe, bahse girerim tadın çok tatlıdır," diye mırıldanıyor ve parmağını alt dudaklarımda gezdirdikten sonra önümüzde tutuyor. Parmağının ucu kremimle parlıyor ve parmağını ağzına sokup emerek temizlerken o siyah gözlerini bana diyor. Çıkarırken inliyor. "Çok tatlı, tıpkı bir yaz günü gibi. Kahretsin, bunu tatmak için tüm zamanımı bu amcığa gömülerek geçireceğim."

Parmaklarını tekrar amımda gezdiriyor, parmağını dudaklarıma götürmeden önce zar zor dokunuşuyla beni kızdırıyor. "Tadına bak," diye emrediyor.

Ağzımı açıyorum ve o içeri itiyor, ben de parmağını emiyorum, şenlik ateşini ve... kendimi, parmağını dudaklarımdan çekmeden önce kremimin tatlı tadını tadıyorum. Beni izlerken dilini dişlerinin arasında gezdiriyor -bu neden bu kadar seksi? Bacaklarımdan arasına uzanırken, "Bir dahaki sefere benimkiyle seninkinin karışımını tadacaksın," diye uyarıyor. Kalçalarımı tutuyor ve amımı yüzüne doğru çekiyor.

Bacaklarımdan omzuna atıp aşağı uzanıyorum ve dilini boyum boyunca gezdirirken saçlarını kavıyorum ve sonra mırıldanarak, "Çok tatlı amına koyayım," diyorum.

Dudaklarımdan ayırmadan önce dilini tekrar içimde gezdiriyor ve dokunulması için yalvaran klitorisimin etrafında gezdiriyor. Benimle alay ediyor, yukarı aşağı ve etrafını yalıyor. Kahretsin, dilini içime bile daldırıyor. Yere doğru eğilerek boşdaki elimle göğsümü avuçluyorum, yüzüne bastırırken meme ucumu parmaklarımdan arasına yuvarlıyorum, söylediği gibi sürüyorum.

"Mm, aferin kızıma, bırak bütün kremi ben alayım," diyor ve sonunda küçük, sert vuruşlarla klitorisimi yaladığında neredeyse çığlık atıyorum.

Yüzünü sürüyorum, amım nabız gibi atarken ona karşı itiyorum. Yine boşalmaya çok yakınım ve daha beni sikmedi bile. Ben bunu düşünür düşünmez iki parmağını içime sokuyor. Klitorisimi hızla yalamaya devam ederken parmaklarını içeri kıvrıyor, sonra geri çekip tekrar sokuyor. "Kahretsin, çok darsın. Kalın sikimin etrafında bir mengene gibi olacaksın," diye fısıldıyor amıma karşı, beni inletiyor.

Dişlerim düşüyor, alt dudağımı parçalıyor ve ağzıma kan gönderiyor, ben de hızla yutuyorum. Bir parmak daha ekliyor, beni üç kalın parmakla geriyor, onları içime sokup çıkarırken acıyı zevkle karıştırıyor, boşalana kadar dilini klitorisime bastırıyor, parmaklarının etrafında kenetleniyor ve yüzünü amıma tutuyor.

Orgazmımın dalgalarını atlatırken titriyorum, o beni nazıkçe temizlerken aşırı hassaslaşıyorum, olabildiğince çok kremimin tadına bakıyorum. Artçı şoklardan titrerken nihayet geri çekiliyor ve kalçalarımın arasındaki yerinden beni izlerken aşağı bakıyorum.

"Siktir, beni sikeceğini sanıyordum?" Nefes nefese kaldım.

"Hayır, boşalman gerektiğini söyledin küçüğüm. Seni sikmem için bana hiç yalvarmadın." Kalçalarımın arasından sırtıyor, kremim dudaklarına ve çenesine yayılmış, onları parlatıyor. Utanmam gerekirdi ama bu onu daha çok istememe neden oluyor. Parmaklarını sık itişlerle içimde hareket ettiriyor ama inliyorum, ihtiyacım bir cehennem gibi geri dönüyor, tek düşünebildiğim onun içime girmesi, beni tamamen sikmesi.

"Lütfen, sik beni!" Bağırıyorum.

OceanofPDF.com

MISHAL

Thank fuck. Eğer birazdan yalvarmazsa, sözümü tutmayacak ve hâlâ parmaklarımın etrafında kenetlenen bu daracık küçük amcığın içine dalacaktım. Ben onu baştan çıkarırken, o da beni baştan çıkardı. Bütün günümü onun kremini yalayarak, dilimle boşalmasını sağlayarak geçirebilirdim, ama onun sıkı, ıslak

Onu sikerken amcığını sikimin etrafına sarıyorum, tüm tesisin duyması için çığlık atmasını sağlıyorum ki benim olduğunu bilsinler.

Üzerine çıkıp parmaklarımı çekiyorum ve o beni izlerken yalayarak temizliyorum. Gözbebekleri şişmiş, ağzı açık ve dişlerinden akan kan dudağını kaplamış. Kukusu pembe ve hala dilimden ve kreminden dolayı ıslak... Daha önce hiç bu kadar güzel bir şey görmemiştim. Sert nefes alıyor, gür göğüsleri her nefeste hareket ediyor ve sikime binerken üzerimde sallanırken nasıl göründüklerini görmek için sabırsızlanıyorum. Yumuşak kıvrımlarının altında çelik gibi bir şey var.

Ona doğru eğilerek dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum, dişlerinin arasını yalıyorum ve aşağıya uzanıp pantolonumu indirirken kanının tadına bakıyorum. Hızlıca tekmeleyip çıkarıyorum ve onu öperken elimi birkaç kez üzerinde gezdirerek büyük sikimi avuçluyorum. Saçlarımı kavırıyor ve geri çekiyor. "Becer beni" diyor, dişleri parlıyor. Kahretsin, onlar dışarıdayken sikimi emip emmeyeceğini görmek istiyorum. Cehennem kadar tehlikeli olurdu ama buna değerdi. Sikimi klitorisine çarpıyorum.

Aletimin başını amına sürüyorum, iyice ıslatıyorum ve avucumu kullanarak uzunluğum boyunca yayıyorum, onu iki kez boşalttıktan sonra bile sıkı olacağını biliyorum. Tıslıyor, boynumu ısıyor, dişleri derimi kesiyor ve neredeyse kükrememe neden oluyor. Onları çıkarıyor, dudaklarını yalıyor ve bana ters ters bakıyor. Sabırsız küçük şey.

Bacakları belime dolanıyor ve topuklarıyla kıkımı tekmeleyerek beni içine girmeye zorluyor. İkimizle de dalga geçmeyi bitirdiğimde, sikimin başını onun açıklığına bastırıyorum ve yavaşça içeri itiyorum, her sert, lezzetli inç beni hem terletiyor hem de inletiyor. Yavaşça ilerliyorum, o benim çevremde uzanırken onu incitmek istemiyorum.

"Çok büyüksün," diye mırıldanıyor, amcığı sözleriyle etrafımda sıkılaşıyor, taze bir krema seli yolumu kolaylaştırıyor.

"Henüz hepsi bu kadar değil ," diye uyarıyorum.

Gözleri neredeyse kafasının içine yuvarlanıyor ve tekrar etrafımda sıkılaşıyor ve bu sefer kükrüyorum, toplarım cildine tokat atana kadar ona sertçe itiyorum. Ben çekilip tekrar girerken çığlıklar atıyor ve dar amcığını beni kabul etmeye zorluyor. Bana doğru eğiliyor, parlak gözleri beni izlerken dişleri dudaklarının üzerinde asılı duruyor.

"Daha sert!" diye yalvarıyor.

Sikeyim. Nyre hepsini serbest bırakmam için bana meydan okuyor, eşimizin bunu kaldıracabileceğini söylüyor, ama onu incitmek istemiyorum. Onu daha sert, daha hızlı sikiyorum ama yetmiyor. Homurdanıyor, sesi çok seksi ve doğrudan taşaklarımına gidiyor, önce

Başını çeviriyor ve dişlerini koluma geçiriyor. Bir kükremeyele üzerine eğiliyorum, onu becerirken beni içmesine izin veriyorum, son kısıtlamalarım da düşüyor ve vücudumdaki tüm gücü hissetmesine izin veriyorum.

Isırığının etrafında inliyor ve dili kıvrılıp son damlasına kadar yakalamaya çalışırken kan yere damlıyor. Aslında kanın beni terk edip vücudunda dolaştığını, ona güç verdiğini, onu beslediğini hissedebiliyorum ve bu erotik. Hiç ustalık göstermeden tekrar tekrar içine girerek onu beni almaya zorluyorum. Kolumdan çekiliyor, yardım etmek için kalçalarını kaldırmaya çalışsa bile altımda kıvranıyor.

"Mishal," diye haykırıyor, dudaklarındaki ismim boğazımdan bir hırıltı çıkmasına neden oluyor, ben gelmemeye çalışıyorum - o her zaman önce gelir.

Aramıza girip klitorisini okşadığımda sırtı kamburlaşarak haykırıyor, amı kasılıyor. Kükrememi bastırmaya çalışarak içeri dalıyorum ve göğsünün yan tarafını ısıtıyorum, sertçe, dişlerimi etine batırıyorum ve onun geldiğini hissettiğimde bir iz bırakıyorum. Amcığı beni patlamaya zorlayan bir mengene gibi sertçe kenetleniyor. Kendimi boşaltırken boşalmam onun içine fışkırıyor, onu kırbaçlıyor. Kendimi onun üzerine bırakıp başımı göğüslerinin arasına yashıyorum, o da elleriyle başımı kavıyor.

İnliyorum ve ona karşı seğiriyorum, o da inliyor, titreşimi doğrudan sikime gönderiyor ve tekrar sertleştiriyor. Fark etmiş olmalı çünkü nefesi kesiliyor, kalçaları beni daha derine çekmek için yukarı kalkıyor.

"Yine mi?" diye soruyor, umutlu bir sesle.

"Oh, ufaklık, seninle işimin bittiğini mi sanıyordun?" Sırıttıyorum, yukarı itiyorum ve onu sığ bir şekilde beceriyorum.

Gözleri daha da açılıyor ve nefesi kesiliyor, sonra da kesik bir inilti halinde çıkıyor. "Sanmıyorum-" diye soluk soluğa kalıyor.

Elimi boynuna dolayarak sertçe sıkıyorum ve ona kimin sorumlu olduğunu hatırlatıyorum. Güçlerini yeni kazanmış olabilir ama burada alfa benim. Beni küçük parmağına dolamış olması, her zaman dinleyeceğim anlamına gelmiyor, özellikle de konu onun zevki olduğunda. Tekrar sikimin etrafında kenetlendiğini hissetmek istiyorum ve sürekli içine gömülmek istiyorum.

"Her şeyimi alacaksın ve buna bayılacaksın. Şu anda bile koca sikimi sağdığını, boşalmamı istediğini hissedebiliyorum. Değil mi, küçüğüm?"

Başını sallıyor, ben havasını keserken ağzı açılıyor. Korkmak yerine, gözlerinin ihtiyaçla parladığını görüyorum ve altımda hareket ediyor, yalvarıyor

Onu doldurmam için. "Ejderhaların eşlerini nasıl işaretlediğini biliyor musun?" Mırıldanıyorum, sadece itişlerimi sığ tutarak onunla oynuyorum.

Başını sallıyor, hâlâ nefes almıyor.

"Onları dişlerimizle, sikimizle ve boşalmamızla işaretleyeceğiz. Amından, memelerinden ve kıkından damlayana kadar bu vücudun her santimine boşalacağım. Kahretsin, onu yuttuğunu görmek istiyorum, o zaman herkes kime ait bilecek, ufaklık."

Nefes almasına izin veriyorum ve o inliyor. "Evet, evet, evet," diye bağıyor, kirli kızım sunduğum her şeyi istiyor.

"Sana daha önce ne söylediğimi hatırlıyor musun?" Sırıtiyorum.

Kaşlarını çatıyor, belli ki zevk sersemliğiyle geçmiş hatırlamaya çalışıyor.

"Bir dahaki sefere kendi tadına baktığında, benimkiyle karışmış olacak." Sırıtiyorum ve o da dudağını ısırarak beni izliyor.

Göğsünde ter parlıyor, mükemmel göğüslerinde ısıruk izlerim var ve daha fazlasını istiyor, bunu biliyorum. Bir iniltiyle amından çekilirken, ıslak sikimi okşuyorum, güzel, pembe, iyi kullanılmış dudaklarına bakıyorum, hala ikimizin salgılarıyla parlıyor. Beni izliyor, dudaklarını yalıyor ve sikimin tadına istediğini biliyorum.

"Dizlerinin üzerine çök, kıkını havaya kaldır," diye emrediyorum, diz çökerken kalçalarını açıyorum.

Yavaşça dizlerinin üzerine çöküyor, mükemmel kıcı havaya kalkıyor, sikimin ucunu yalıyor ve tadına bakarak inliyor. Saçlarını kavrayarak onu ona doğru yönlendiriyorum ve mantar başıyla ağzını dürtüyorum. "Hepsini al, küçüğüm. Birlikte tadımız güzel mi?" Yumuşakça soruyorum ve başını sallıyor, dili beni tekrar yalamak için dışarı fırlıyor.

Saçlarını yumruğuma dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Dalga geçmeyi bırak, hepsini yutacaksın" diye emrediyorum.

Sikimi ağzına sokuyorum, içeri doğru itiyorum ve beni yutuyor, büyüklüğünden biraz öğürüyor, ama onu beni alması için zorlamaya devam ediyorum. Elleri yukarı kalkıyor ve kalçalarını tutuyor, pençeleri içeri giriyor ve başını sallarken kan çekiyor, ağzını sikmeye başladığımda yanaklarını çukurlaştırıyor.

"İyi kız, sikimi emerken çok güzel görünüyorsun," diye övüyorum, çekip tekrar içeri itiyorum.

Dayanıyor, ağzını kullanmama izin veriyor, bir dişlerini sikime geçiriyor, homurdanmamı ve kendimi tutmaya çalışmamı sağlıyor ama faydası yok.

Ağzı çok mükemmel ve ben homurdanana kadar salıverilmem omurgamın dibinden çekiliyor, boşalmam ağzını doldururken hareketlerimi durduruyorum. Yavaşça çekilirken hepsini yutmaya çalışarak höpürdetiyor, boşalmamın dudaklarından yere düşmesine izin veriyor.

Saçlarını kullanarak onu yukarı çekiyorum ve ağzında kendimi tadarak onu öpüyorum. "Güzel, ufaklık. İyi kızlar ne alır biliyor musun?"

"Lütfen, Mishal," diye yalvarıyor ve ben çenesindeki menimi silerek geri çekiliyorum.

"Nyre seninle oynamak istiyor." Sırıttıyorum ve o da dudaklarını yalıyor, bundan en ufak bir rahatsızlık duymuyor. "Bence yapmamalıyım küçüğüm, sana yapmak istediği şeyleri duymalısın."

"Söyle bana," diye yalvarıyor, sesi boğuk.

"Senin kıcını sikmek istiyor, ufaklık. Seni arkadan almak, bir hayvan gibi içine girmek ve seni tohumuyla doldurmak istiyor. O güzel kıcının ellerinden kıpkırmızı olmasını izlemek istiyor," diye tarif ediyorum, Nyre kafamın içinde gezinirken, onun tepkisini izlemek için sabırsızlanıyorum.

Ağzı açılıyor ve gözleri büyüyor, ben onun tahrik olduğunu hissederken bile... Bunu istiyor. Onu istiyor. "Henüz değil ufaklık, önce dinlenmen gerek."

Surat asıyor, gerçekten surat asıyor ve bu çok sevimli. "Böyle yapmaya devam edersen ağzını tekrar kullanırım," diye uyarıyorum.

Hafifçe sırtıyor, bana meydan okuyor. Başını tutarak onu kendime çekiyorum ve uzanıp ona sarılmadan önce sertçe öpüyorum. "Uyu," diye emrediyorum, iliklerinde yorgunluğu hissederek. Onu çok yordum ve o da son zamanlarda pek iyi vakit geçirmedir. Alabileceği kadar dinlenmeye ihtiyacı var.

"İyi geceler, Nyre." Göğsümü usulca öpüyor, tam kalbimin üzerinden ve ejderham içimde hareketsiz kalıyor, uyumak için kıvrılıyor ve yüz yıldan fazla bir süredir ilk kez... yalnızım.

"İyi geceler, Mishal." Kollarıma kıvrılıp başını göğsüme koymadan önce eğilip beni nazıkçe öpüyor ve uykuya dalıyor.

Bir eşe sahip olmanın bu kadar her şeyi tüketebileceğini hiç bilmezdim. Onu tanıyalı çok olmadı ama şimdiden kollarımdaki kadın için yapamayacağım şey yok. Her şeyden önce buradan çıkmamız gerek. Yıllar boyunca denedim elbette, hiçbir şey işe yaramadı ama burada ne kadar uzun kalırsak, ona zarar verme ya da onu bana zarar vermek için kullanma olasılıkları o kadar artar ve buna sahip olamam.

Bu zincirlerden kurtulacağım, Nyre'yi serbest bırakacağım ve eşimi evime götürüp onu anlamsızca becermeden önce hepsini öldüreceğim.

"İyi geceler Dabria, aşkım," diye fısıldıyorum, başının üstünü öperek.

OceanofPDF.com

DABRIA

B Kıpırının çalınması beni dimdik oturttu, vücudum bir an için itiraz etti, kalçalarımın arasındaki bir acı bana Boku yedim. Mishal'i, hücreyi ve diğer her şeyi hatırlamadan önce nerede merak ederek gözlerim etrafta geziniyor. Dönüp kendime bakıyorum

Mishal'ın kapının önünde durup onların odayı görmesini engellediğini, yani beni engellediğini fark ediyorum.

"Karanlıkta kal ufaklık," diye fısıldıyor, sesi rüzgârda sadece bir fısıltı, zar zor duyuluyor, ama yeni gelişmiş işitme duyum onu yakalıyor.

Başımı sallayarak hücrenin arkasına geçiyorum ve nefesimi tutarak bekliyorum. Zincirleri odanın öbür ucuna, gidebildiği yere kadar uzanıyor ve ben havayı koklayarak kanının kokusunu alıyorum. Bileğindeki kelepçenin etrafındaki kanı fark ediyorum ve onun kanına olan ihtiyacım arttıkça dişlerim düşüyor. Derimin altında başlayan sıcaklık beni ürpertiyor, her saniye geçtikçe yavaş yavaş daha da ısınıyor. Vücudumdan ter akmaya başlıyor ve konsantre olması gereken bir anda odanın öbür ucuna sıçrayıp Mishal'dan beslenmemek için kollarımı kendime doluyorum.

Hücrenin kapısı gıcırdayarak açılıyor ve beni tutsak edenleri ilk kez görüyorum. İkisi de siyah giyinmiş, tişörtlerinin altında parlayan bir şey olan iki adam odaya giriyor. Mishal tüm bu süre boyunca onları izliyor, sırtı şişiyor ve Nyre'nin yüzeye yakın olduğunu biliyorum. "Bakın kim oynamak istiyor. Hadi bakalım ejderha, sana getirdiğimiz yeni oyuncağın nerede? Onu çoktan kırdın mı? Onu yedin mi?" diye şaka yapıyor, iki adam hücrenin iki tarafına doğru ilerlemeye başlarken içlerinden biri yere yiyecek ve içecek dolu bir tepsi fırlatıyor, belli ki beni arıyorlar.

"Çık dışarı, her neredeyse çık dışarı!" diye bağıyor içlerinden biri ve sonra sırtarak bana bakıyor. "Ah, orada." Beni görebiliyor. Karanlıkta nasıl görebiliyor? O da benim gibi mi... bizim gibi mi? Başka biri mi?

"Kahretsin, görünüşe göre onunla biraz eğlenmiş," diye alay ediyor biri.

Nyre hırlayarak zincirlerini çekiştiriyor ve adama doğru hamle yapıyor. En ufak bir endişe duymayan adam gülererek geri çekiliyor ve zincirli canavarımın menziline kaçıyor. Bir tanesi odanın kenarında, menzilin hemen dışında hareket ediyor ve önümde duruyor. Mishal'ın onları öldürmeden önce ne yapacağını görmek için beklediğini biliyorum ama adam beni beklemiyordu. Açlık beni ele geçirmiş, durdurmak için her şeyi yapabileceğim kadar bedenimi harap ediyordu.

"Ne kadar güzelsin değil mi? Neden bize ejderhanın sana ne yaptığını göstermiyorsun?" diye alay ederek sikini avuçluyor ve ben de kendimi havada ona doğru fırlatıyorum.

"Ufaklık, hayır!"

Hırlayarak boğazını yırtıyorum ve kan yüzüme fışkırıyor, içerken vücuduma sıçırıyor.

Gözlerimi kısıarken diğer adam "Bu ne lan!" diye bağıyor.

Yanlış bir şeyler var. Adamdan uzaklaşarak duvara doğru tökezliyorum. Yere düşüyor, kanamayı durdurmaya çalışırken gözleri büyüyor ve yüzü soluyor. Mishal arkasından yaklaşip boynunu büküyor ve adamın yere ölü gibi düşmesine neden oluyor. Mishal bana bakarken diğer adam bağırarak odadan kaçıyor.

"Ufaklık?" diye sesleniyor endişeyle.

"Bir şeyler ters gidiyor," diye haykırıyorum. Dudaklarım ve ağzım uyuşmuş durumda ve kanın hissinden ve tadından kurtulmak için defalarca yutkunuyorum. Kanı midemde hissedebiliyorum ve çok ağır... sanki orada olmaması gerekiyormuş gibi.

Acı vücudumdan fışkırıyor ve kanın dört ayak üzerine çömelene kadar yukarı çıktığını hissediyorum. Taze, kırmızı ve içinde siyah parçalar olan kan yere sıçırıyor, midem sıkışıp açılıyor ve duracak gibi görünmüyorum. Vücudum kanı reddederken gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. Boğazımdaki acı tarif edilemez, sanki geri gelirken yanıyor.

"Küçüğüm," diye homurdanıyor Mishal, sırtımı ovuyor ve saçlarımı tutuyor. "Seni zehirlemeden önce hepsini kaldır, çabuk."

Vücudumu terk ettiğini hissedene kadar öğürüyorum ve kusuyorum. Beni kaldırıp kollarına alıyor, odanın diğer tarafına götürüyor ve mırıldanırken beni göğsüne yaslıyor.

"Ne-ne oldu?" Mırıldanıyorum.

"Eşinin kanı dışında başka bir kan içemezsin. Bu doğanın bizi bir arada tutma yöntemidir. Diğer kanlar seni ayakta tutamaz. Eğer onu temizlemezsen, içini zehirler ve seni tüketir" diye açıklıyor, saçlarımı yüzümden uzaklaştırıp terli alnımı okşayarak. Kendimi iğrenç, yapış yapış ve yıkanmaya muhtaç hissediyorum.

"Acıyor," diye yakınıyorum.

"Şşş, ufaklık. İşte, bu yardımcı olacaktır." Bileğini ağzıma bastırıyor, hâlâ saçlarımı okşuyor ve artık bunu yaptığının farkında değilmiş gibi mırıldanıyor.

Dişlerim anında iniyor ve onları bileklerine batırıyorum. Kanının ilk lokması ağzımdaki korkunç tadı siliyor ve ağrıyan boğazıma çarptığında onu soğutuyor, aşağı inerken kaplıyor ve vücuduma güç yayıyor. Yutkunmaya devam ediyorum, gittikçe daha fazla, ta ki artık acı çekmiyor ve yorgunluktan ölmüş bir halde kollarının düşene kadar.

"Bu kadar, şimdi dinlen, vücudunun iyileşmeye ihtiyacı var." Alnıma bir öpücük konduruyor ve beni daha sıkı tutuyor.

"Neden her zaman bu kadar yorgunum?" Mırıldanıyorum, başımı göğsüne çeviriyorum, sıcaklığını ve kalp atışlarını arıyorum.

"Yenileniyorsunuz, güçleriniz vücudunuzu iyileştiriyor ve sizi değiştiriyor. Her beslenmede daha da güçleniyorsun. Yakında çok fazla uyumana gerek kalmayacak. O yüzden şimdi dinlen küçüğüm, yapabiliyorken." diye fısıldıyor, kollarını sıkıyor ve ben iç çekip uykuya dalıyorum, onun tadı hala dilimde.

Mishal'ın kollarında uyanıyorum ve uyandığımı fark ettiğinde beni camdan yapılmışım gibi nazikçe yere bırakıyor, sonra da yanına gidip yemeği alıyor. Ben yiyene kadar yemeyi reddediyor, ben de bayat ekmeği ve eti kemiriyorum, o da doyana kadar o kara gözleriyle beni izliyor. Kalanını yırtıp attığında, vücudumun kirli hissi karşısında yüzümü buruşturarak koluna yaslanıyorum. Sanki üzerimde bir ter, hastalık ve kan tabakası varmış gibi hissediyorum, ki muhtemelen öyleyim.

"İyy, gerçekten yıkanmam lazım." Yüzümü buruşturuyorum.

Etini yemeyi bırakıp beni kokluyor, ben de gülüp onu itiyorum. Yemeye devam etmeden önce "Benim ve seks gibi kokuyorsun" diye yorum yapıyor.

"Aynen öyle," diye .

"Güzel bir koku." Sırıttıyor, tepsi boş olduğu için arkasına yaslanıyor.

Tepsiadaki suyu bana uzatıyor, ben de yarısını içip kalanını ona bırakıyorum.

Sonunda "Yıkanmak ister misin?" diye soruyor ve ben de bunun üzerine canlanıyorum. "Yıkayabilir miyim?" Ayağa fırlayarak fişkırıyorum.

Ayağa kalkarken gülüyor ve köşedeki kapıya yöneliyor. "Kendini hazırla, hava soğuk," diye uyarıyor.

"Neymiş o?" Diye soruyorum, ama daha önce fark etmediğim bir düğmeye basıyor ve tavandan aşağı su fişkırıyor, zemini kaplıyor ve duvarların alt köşesine yerleştirilmiş giderlerden kan, seks ve kusmuğu temizliyor.

Haklı, su soğuk ama harika hissettiriyor. Başımı arkaya yatırıp saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyorum ve suyun vücudumda gezinerek son birkaç günün izlerini silmesine izin veriyorum. Sıcak ellerin belime indiğini hissetmeden önce cildimi ovarak kandan kurtuluyorum. Sert bir göğüs sırtıma değince donup kalıyorum. Elleri vücudumda geziniyor, göğüslerimi avuçlayıp meme uçlarımı sıkarken suyun içinde ilerliyor, sonra boynuma doğru ilerliyor ve beni tekrar göğsüne götürüyor.

Parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, suyla ovmadan önce her düğümü çözmek için zaman ayırıyor. İşini bitirdiğinde gevşemiş ve başım omzuna yakın bir şekilde göğsüne yaslanmışım. Elleri tekrar vücudumda kayıyor, arkamda dizlerinin üzerine çökmeden önce karnımın ve kalçalarımın etrafında kıvrılıyor. Tek kelime etmeden her bir ayağımı kaldırıyor ve bedenimi benim için temizliyor. Bunu yumuşak ve şefkatli bir şekilde yapması gözyaşlarımın kirpiklerimde toplanmasına neden oluyor, ama beni ne kadar kolay çözdüğünü görmesini istemediğim için göz kırparak onları hızla uzaklaştırıyorum.

Ayağımı yıkadıktan sonra topuğunu öpüyor, sonra yere bırakıp diğerini alıyor ve bacaklarıma geçmeden önce ona da aynı muameleyi yapıyor. Kalçalarıma geçip onlara da masaj yapmadan önce suyu masaj yaparak ağrıyan kaslarımı yatıştırıyor. Kıçımı tutuyor, nazikçe yıkıyor ve yanaklarımı yoğuruyor ve iç çekiyorum, ona daha fazla yaslanıyorum, bana taparken bana ne isterse yapmasına izin veriyorum, çünkü tam olarak yaptığı şey bu. Daha iyi öpmeden önce sol yanağımı hafifçe ısırdığında sıcıyorum.

Onu azarlamak için ağzımı açıyorum ama ayağa kalkıp önüme geçiyor, tekrar dizlerinin üzerine çöküyor ve uzun, siyah kirpiklerinin arasından bana bakıyor. Saçları kafasına yapışmış, vahşi ve ıslak ve damlacıklar yüzünden ve vücudundan aşağıya doğru iz bırakıyor. Olduğu tanrı gibi görünüyor. Neden ayaklarımın dibinde? Bacaklarımın önünü temizliyor, zaten ıslak olan ve onu tekrar isteyen amımı görmezden geliyor. Karnımı nazikçe yıkıyor ve göğüslerimi avuçluyor, altlarını temizliyor ve vücudunu önüme bastırmadan ve başını göğsüme yaslamadan önce meme uçlarımdaki su boncuklarını yalıyor.

"Mishal," diye fısıldıyorum, başka ne diyeceğimi bilemeden. Beni bir canavar olduğu ve bana yapacağı pis şeyler konusunda uyarmıştı ama bana değer vererek kalbimi çalmaya çalışacağını hiç söylememişti. Bir hücrede bile bana istediğim her şeyi vermeye çalışıyor.

Dudaklarını öpüp çekilmeden önce alnına ve yanaklarına küçük öpücükler kondururken kendimi durduramayarak dizlerimin üzerine . O da bana izin veriyor,

Ellerimi göğsüne koyup onun bana yaptığı gibi kanı temizlemeye başladığımda sadece beni izliyor. Şok içinde göz kırptıyor ve ben de bu kadar yumuşak davranılmaya alışık olmadığını bildiğim için yavaşça ilerlemeye özen gösteriyorum. O sert bir adam, güçlü bir adam, ama her sert, güçlü adamın bir kalbe ihtiyacı vardır. Şefkate ve yumuşaklığa ihtiyacı vardır.

Kalın, kıllı kalçalarına geçmeden önce vücudundaki güçlü kaslara hayran kalarak karın kaslarını yıkıyorum. Arkasına geçip ellerimi güçlü ve büyük sırtı boyunca gezdirmeden önce her ikisini de öperek yıkıyorum. Öne doğru eğiliyor, ben kaslarına masaj yaparken kollarını yere dayıyor ve bir savaş alanı gibi tenine yayılmış her bir yaranın izini sürüyor.

"Bunlar neyden?" Bir yanık izini takip etmeden önce parmaklarımı uzun, kabarık bir yara izi boyunca gezdirerek usulca soruyorum.

"Çocukluğum. Anne babamızı öldürmemizin bir nedeni vardı," diye cevap veriyor huysuzca.

Sonra, karmaşık dövmesinin izini sürüyorum, çizgiler kalın ve siyah, tek renk parlak altın rengi ve yeşil gözler. "Bu Nyre mi?" Sorguluyorum.

"Evet."

"Çok güzel," diye mırıldanıyorum, gerçekten de öyle. Ejderha formu muhteşem ve devasa, kuyruğu kalçası ve poposu boyunca kıvrılırken tüm sırtını kaplıyor. Nyre'nin derisinin altında hareket ettiğini ve ejderha dövmesinin üzerine bir öpücük bıraktığını hissediyorum. "Dövmeyi ne zaman yaptırdın?" Merakla soruyorum, bana açılmasını istiyorum.

"Ben yapmadım, ben bu işaretlerle doğdum. Hepimiz öyleydik. Altı yaşıma geldiğimde ilk kez dönüştüm. Nyre'nin özgürlüğe kavuşmasıydı. Aklımı kaybettiğimi sanıyordum, kafamın içinde hep başka bir ses vardı, benimle konuşan bir çocuk. Ben büyüdükçe Nyre de büyüdü ve kardeşten daha yakın olduk, neredeyse bir olduk. Burada delirmememin tek nedeni o, ama bu kadar uzun süre kapana kısılmış olmak onu zorluyor," diye bitiriyor, sesi sert ve endişeli.

"Onun için korkuyor musun?" Soruyorum, sanki ona vurmuşum gibi omuzlarını kamburlaştırıyor.

"Hiçbir şeyden korkmuyorum," diye homurdanıyor, insandan çok hayvan gibi.

Omuzlarına doğru kıvrılıyorum, kollarımı ona doluyorum ve bunu söylerken sesindeki acıdan dolayı ona sarılıyorum. "Biliyorum ama onun için endişeleniyorsun," diye mırıldanıyorum, tekrar deneyerek.

"Evet," diye fısıldıyor, sanki bunu söylerken yakalanmaktan korkuyormuş gibi. "Bu kadar uzun süre kapana kısılmak ona acı veriyor. Sen gelmeden önce, artık onu zar zor duyabiliyordum. Bazen onun hep burada olmasına, hiç yalnız kalmamasına içerlerdim ama sonunda yalnız ... bundan nefret ederdim. Onun burada olmasını istedim.

kafamın içinde. Zayıflıyordu, sonra sen geldin ve kükreyerek yüzeye geri döndü... Sadece tekrar kaybolmasını istemiyorum." Sesi boğuk ve ona daha sıkı sarılıyorum. Hayatımı biriyle aynı bedeni paylaşarak geçirmeyi hayal bile edemiyorum, ama belli ki kimsenin anlayamayacağı bir bağ kurmuş... Bunu kaybetmek korkunç olmalı.

"Ona izin vermeyeceğim. Gerekirse onu geri sürüklerim. Her seferinde bir dış," diye söz veriyorum, her iki omzunu öperek.

"Küçük bir-" Başladı ama omzunu ısırarak sözünü kestim. Bana karşı titriyor, geriye yaslanıp bana daha fazla yer açarken inliyor. Zaten çok fazla içtiğimi bildiğimden içmiyorum - vücudu rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

"Ona izin vermeyeceğim. Nyre benim," diye homurdanıyorum. Buna ne zaman karar verdim bilmiyorum ama vermiştim. "Sen de benimsin, o da benim ve ikiniz de beni terk edemezsiniz," diye hırlayarak tekrar omzunu ısırardım.

Arkama uzanıp beni önüne çekerken gülüyorum, bir yeşil bir siyah gözle bana bakarken beni dizinin üzerine eğiyor. "Bu doğru mu? Beni, bizi sahiplenmeye mi çalışıyorsun ufaklık?" diye gürlüyor.

"Evet, sorun mu var?" Sırıtiyorum, bakışlarımla ona bir şeyler yapması için meydan okuyorum.

o.

"Bu seni sahiplenebileceğimiz anlamına mı geliyor?" diye takılıyor.

"Eğer istersen," diye cevap veriyorum nefes nefese, kalçalarımı birbirine kenetleyerek. "Oh, istiyorum, ikimiz de istiyoruz. Belki de Nyre'nin eğlenmesine izin vermemin zamanı gelmiştir." O

sırıtiyor ve dişleri eskisinden daha keskin görünüyor. Onları üzerimde kullandığını hayal etmek nefes nefese kalmama neden oluyor. zaman acıdan hoşlanan biri olmadım ama bu adamda, bu canavarda bir şeyler var ve beni bundan hoşlanmaya zorlaması, hangi yolun yukarı olduğunu bilmeyene kadar zevkle karıştırması cehennem gibi bağımlılık yapıyor.

"Lütfen," diye yalvarıyorum.

NYRE

Mishal onun nefes nefese yalvarışı karşısında kontrolü anında bırakıyor ve benim öne fırlayıp onun insan formunu doldurmama izin veriyor. Eskiden bana garip gelirdi, Ama şimdi bu form bana kendi ejderha formumdan daha tanıdık geliyor. Tekrar gökyüzünde süzölmek, kanatlarımı açıp dünyayı keşfetmek için yanıp tutuşuyorum ama bu zincirler ve adamlar beni şimdilik burada, onun içinde hapsediyor. Ama ben

Mishal'ın bile bilmediği bir şeyi biliyorum; bir ejderhayı uzun süre zincirli tutamazsın. Özgür olacağım ve özgür olduğumda, bana ve benimkine zarar verdiği için bu dünyayı yerle bir edeceğim.

Eşim dizime uzanıyor, benimki gibi parlayan gözleri bana , ne benim ne de Mishal'ın alışık olmadığı bir yumuşaklık ve güvenle dolu. Mishal'ın kardeşleri bile yumuşak ya da sevgi dolu değildi. Önemsediklerini göstermenin farklı yolları vardı, ama Dabria tamamen yumuşak ve tamamen benim. Mishal beni dürtüyor ve neredeyse güleceğim, bana onun hem onun hem de benim olduğunu hatırlatıyor. Herkesin görmesi için kalbini gözlerinde taşıyor ve bu sadece onu korumak için çok daha fazla mücadele etmem gerektiği anlamına geliyor.

"Dabria," diye hırlıyorum. Devraldığımda sesim bile değişiyor, Mishal'ın insan versiyonundan daha derin ve daha hırıltılı.

Titriyor ve havada onun ihtiyacının kokusunu alıyorum. Eşim hiçbir şey istemeyecek, bundan emin olacağım. Şu anda Mishal'ın insan bedenine ve kanına ihtiyacı var, böylece ona sahip olabilir. Her şeye sahip olabilir. "Morpian," diye homurdanıyorum. Şaşkınlıkla göz kırpmıyor ve ben de dişlerimi göstererek sırtıyorum. "Benim," diye tercüme ediyorum.

"Nyre," diye inliyor, Mishal değil, ismimi bir dua gibi söylüyor. Dili üzerinde yuvarlanıyor, onu kendisinin yapıyor.

"Evet, *mi cielo*?" Başparmağımla dudaklarını okşayarak cevap veriyorum. "Becer beni," diye talep ediyor.

Ona bunun ilk seferim olduğunu söylemedim. Nelerden hoşlanıp nelerden hoşlanmadığını bilecek kadar Mishal'ı onunla izledim. Ona onu nasıl istediğimi anlattığında... tahrik olmuştu ve şimdi de bunu düşündüğünü biliyorum. Dişlerini çıkardı ve tatlı kokusu havayı dolduruyor, sadece başparmağımı sertleşen meme ucuna dalgınca vurduğumda daha da güçleniyor.

"Nyre," diye uyarıyor. Eşim çok muhtaç.

"O küçük dar kışını sikeceğim. İstedğin bu, değil ? *mi cielo*?" Fısıldıyorum, meme ucunu ağzıma alıp emiyorum.

Bana doğru eğiliyor, saçlarımı tutuyor ve beni daha yakına çekiyor. "Evet, evet, Nyre, lütfen," diye bağırıyor.

Onu sırt üstü yere yatırıp, diğerine geçmeden önce dişlerimle meme ucuyla oynuyorum, parmaklarım onun ıslak sıcaklığını buluyor. Zaten benim için damlıyor, parmaklarımı kremiyle kaplıyor, ama ben Mishal gibi değilim. Muhtemelen benden isteyeceği kadar nazik davranmıyorum. Üç parmağımı amına sokarak onu etrafında gerilmeye zorladım. Bir inilti kaçıyor

Daha yakın ya da daha uzak olmak için savaşırken, bilmiyorum. Umurumda da değil. Benden kaçış yok.

Kibar ol, diye uyarıyor Mishal, ama bu sefer kibarlık istemediğini bildiğim için göğsüne doğru sırtıyorum. Onu sert ve hızlı bir şekilde becermemi istiyor, sert istiyor, onu kırmamı istiyor. Parmaklarımı çekip çıkarıyorum, ıslak sıcaklığına doğru geri itiyorum. Dişlerimi meme ucuna bastırarak onu sertçe beceriyorum ve boşalırken çığlık atıyor, parmaklarımı amında sıkıca tutarken vücudu bana karşı titriyor. Başparmağımla klitorisini ovarak rahatlamasına izin vermiyorum, onu tekrar yukarı kaldırıyorum. Parmaklarımı çekip diğer deliğine doğru ilerletirken diğer meme ucunu ısırarak onu daha yukarı çıkmaya zorluyorum. Donup kalıyor ama ben ona karşı hırlıyorum.

"Sakin ol, *mi cielo*," diyorum.

Vücudunda aşağı doğru ilerleyerek kalçalarını ayırıyorum ve aralarına uzanıyorum, amını yalarken Mishal'ın büyük, insan omuzlarını oraya doğru zorluyorum. Kahretsin, tadı çok tatlı, çok lezzetli. Klitorisini yaladıktan sonra parmaklarımı diğer deliğinin etrafına sürterek ıslatıyorum, sonra bir parmağımı yavaşça boğumuna kadar sokup sıkı kaslarla mücadele ediyorum.

Klitorisini kamçılayıp parmağımı dar kıkında bıraktığımda nefes nefese kalıyor, altımda hareketsizleşiyor. Buna alışmasına izin veriyorum ve kısa süre sonra tekrar kollarımda inliyor, amını yüzüme doğru itiyor. Başka bir parmak ekleyerek, kıkını yavaşça onlarla beceriyorum, onu geriyorum, onu bu dar küçük delikte büyük, şişman horozumun olmasına hazırlamaya çalışıyorum. Çabucak bir tane daha ekliyorum ve o inliyor, amını bana karşı daha sert itiyor.

"Parmaklarımın kıkında olması hoşuna gidiyor mu, *mi cielo*?" Homurdanıyorum.

Başı yere çarpıyor, boynu bükölüyor ve ağzı açılıyor. Göğsü kızarmış ve meme uçları sertleşmiş ve şu anda lanet olası bir kraliçe gibi görüldüğünü düşünmeden edemiyorum. Kalçalarının arasında ona tapınan, ihtiyacı olan her şeyi veren bir tanrı var ve o hepsini alıyor, daha fazlasını talep ediyor. Dilimi amına daldırıyorum, sularını kucaklıyorum, parmaklarımınla kıkını daha sert sikerken tekrar inliyor ve kıkı parmaklarımın etrafında kenetlenirken amı dilime karşı çırpınmaya başlıyor.

İçinden çıkıyorum ve tek bir hareketle onu ters çeviriyorum, böylece lezzetli, şeftali gibi kıkı havaya kalkıyor. Kalçalarını daha yukarı çekerek onu kendime doğru sürüklüyorum ve o kollarıyla kendini yere bırakırken, başı aşağı sarkarken ve saçları yüzünü kapatırken sikimi amına sürtüyorum. Elimi saçlarının arasından geçirerek başını yukarı kaldırıyorum ve yana doğru itiyorum, böylece ona sırtatabiliyorum

onu. Dişleri dudaklarını kesmiş, gözleri sersemlemiş ve yüzü zevkten gevşemiş.

"Henüz bitirmedin, *değil mi, mi cielo?* Bu daracık götü kocaman sikimle sikkemi istediğini sanıyordum?" Uzunluğunu hissedebilmesi için ona doğru iterek meydan okuyorum. Mırıldanıyor, hafifçe geri itiyor ve nefesi tekrar hızlanıyor. Üzerine eğilerek, hiçbir uyarı yapmadan omzunu ısıırıyorum ve çığlık atıyor, adımı söylerken daha sert geri itiyor. Evet, küçük dostum dişleri seviyor.

"Kıçının sikimden gelen dölleri sıkıldığını hissetmek istiyorum," diye fısıldıyorum, omzundaki ısırık izini yalıyorum, iz kalacağını biliyorum. *Çiftleşme izi*, diye inliyor Mishal kafamın içinde, ama henüz bunu yapmadığı için kızgın olduğunu biliyorum. "Amına damlayana kadar seni onunla doldurmak istiyorum. Benim boşalmam için yalvarmanı istiyorum," diye homurdanıyorum, dilimle işareti yalayarak.

Şimdi kendini bana sürüyor ve kalçalarındaki ıslaklığı hissedebiliyorum, onu becermemi sağlamaya çalışırken sikimi kremiyle kaplıyor. Tekrar yukarı bastırarak sikimi tutuyorum ve güzelce ıslanana kadar amının her tarafına sürüyorum, sonra girişiyle aynı hizaya getiriyorum ve tek, yumuşak bir hamleyle eve çarpıyorum. Benimle savaşmaya, çırpınmaya ve ellerimi ve kollarımı pençelemeye başladı, ben de sırtına yerleştim ve başını döndürerek onu sertçe öptüm.

Dilimi ısıırıyor, kanımı öpüşmemize karıştırıyor ve bu onu çılgına çeviriyor. "Çok dolu," diye inliyor ağzımın içinde.

"Bunu kabul edeceksin," diye emrediyorum, geri çekilip tekrar içeri girerken çenesini kavriyorum ve onu beni kabul etmeye zorluyorum.

Başını sallıyor, ben onun daracık, küçük amını sikerken gözlerini benden ayırmıyor. İçinde başka bir orgazmın yükseldiğini hissedebiliyorum, bir ritim bulduğumuzda o küçük sesler beni çılgına çeviriyor. Boşalmadan hemen önce çekiyorum ve o da inliyor.

"Nyre!" diye bağılıyor, sikimi içine almak için geri itmeye çalışıyor.

Bir elimle kalçasını kavrayıp yanağına şaplak atıyorum ve kırmızı bir iz bırakıyorum. Nefes nefese kalıyor, hareketlerini durduruyor ve ben de avucumu iz üzerinde ovarak acısını alıyorum. "Hazır olduğumda beni yakalayacaksın," diye uyarıyorum, ama inliyor ve tekrar geri itiyor, ben de her iki yanağına birer tane olmak üzere kışına iki tokat daha atıyorum.

Pelüş küreyi boyayan kırmızı el izlerine hayranlıkla bakarak eğiliyor ve teninin tuzlu tadını severek yalıyorum.

"Lütfen Nyre," diye yalvarıyor, doğrulmaya çalışıyor ama avucumu sırtına koyup başını aşağı itiyorum.

Ona tekrar tekrar şaplak atarken, acıdan hoşlanarak haykırışlarını dinliyorum. "Böyle devam edersen bir hafta oturamazsın," diye uyarıyorum, vuruşlarını acısını silerek.

Sikim güzel ve ıslakken, diğeri deliğine bastırıyorum, inlemesini ama benim için hareketsiz kalmasını seviyorum. Yavaşça içeri itiyorum, birkaç santimde bir duruyorum ve nefes almasına izin veriyorum, sonunda taşaklarımı kıcının derinliklerine gömülene kadar sıkılığı zorluyorum. Geri itiyor, beni daha derine zorluyor, ama ben onun hareketlerini durduruyorum.

"Nyre," diye bağılıyor, sesi soluğu kesilmiş. "Eğer kılmıdamazsan, ben-" Çekip tekrar içine girdiğimde nefesi kesiliyor.

Her iki kalçasını da tutarak, sert ve hızlı bir şekilde içine itiyorum, onu acımasız itişlerimi almaya zorluyorum. Yapıyor, geri itiyor, daha fazlası için yalvarıyor.

"*Mi cielo*, seni aletimin etrafında hissedebiliyorum, çok sıkı, çok mükemmel," diye övüyorum, bağlarımı bırakıyorum, ona zarar veremeyeceğimi biliyorum. O sadece kendini iyileştirirdi.

"Evet, Nyre, Tanrım, evet," diye yalvarıyor, ben onu çılgınca sikerken geri itiyor.

Parmaklarım kalçalarını kesiyor, ona tekrar tekrar güç verirken neredeyse çentik atıyor. Hırlayarak kalçasını bırakıyorum ve boğazını kavıyorum, sırtı göğsümle buluşacak şekilde onu yukarı çekiyorum, itişlerimi asla durdurmuyorum. İnliyor ve boğazını kavıyorum, onu becerirken hareketsiz tutmak için tekrar ısııyorum. Bana karşı kükrüyor ve boğazının arkasından inilti gelir.

Boşalırken çığlık atıyor ve ben de onu tekrar aşağı iterek serbest kalmasını .

"Nyre, lütfen, lanet olsun, içime girdiğini hissetmek istiyorum," diye yalvarıyor.

Bir kükreyle, durmadan önce ona iki kez daha vuruyorum, inerken boşalmam kıcını dolduruyor. Mishal'ın kontrolü tekrar ele geçirmesine izin verirken sırtıyorum, eşini işaretlemek ve onunla oynamak için sabırsızlandığını hissediyorum.

O bizim için yaratıldı, o mükemmel, diyorum ona, içine kıvrılmadan önce, tatmin olmuş ve uykulu.

MISHAL

Nonu iyi becerdi. Ben hala onun derinliklerine gömölüyken o yerde gevşek, nefes nefese, kremi titreyerek aşağıya damlıyor. kalçaları yalayıp temizlemem için bana yalvarıyor. O eğlenmiş olabilir, ama şimdi sıra bende ve onu tıpkı onun yaptığı gibi işaretlemeyi planlıyorum. Boşalmamın yanaklarından ıslak amına süzülmesine izin verecek kadar kıcıncıdan çekerek

sonuna kadar. Sikim hala onun için sert, buraya atıldığı andan beri öyle. Parmaklarımı boşalırken ovuşturarak onu bekleyen amına sokuyorum. Sırtına uzandığımda bana doğru bastırarak haykırıyor.

"Seni döllerimle dolduracağım, o küçük tatlı amını siktığımı hissedebiliyor musun ufaklık?" Bir kedi yavrusu gibi miyavlarken ve horozuma ve parmaklarıma geri bastırırken Nyre'nin onu ısırıldığı omzunu yalayarak soruyorum. "Mishal," diye ağlıyor. Benim olduğumu nasıl anladı bilmiyorum. ama ben sırtıyorum, onun bunu yapmasını seviyorum.

"O koca ejderha seni işaretledi küçüğüm ve ben de işaretleyeceğim. İkisini de taşıyacaksın çünkü ikimize de sahipsin," diye fısıldıyorum tenine.

Parmaklarımın ve sikimin her itişinde meme uçlarının yere sürtündüğünü biliyorum ve birini çektiğimde diğerini geri sokarak ondan bir orgazm daha çıkarıyorum. "Yapamam, yapamam!" diye bağıyor.

"Yapabilirsin ve yapacaksın," diye talep ediyorum ve çığlık atıyor, horozumun ve parmaklarımın etrafında sıkılıyor. Boşalır boşalmaz omzunu ısıyorum, onu işaretlerken tekrar çığlık atıyor, kanını ağzımda tadıyor ve çiftleşmemizi bitiriyorum.

İkimiz de yere yığılıyoruz, bitkin düşüyoruz ve ben ağırlığımla onu ezmek için hafifçe yana doğru hareket ettiğimden emin oluyorum.

"Ağırlığını seviyorum, beni güvende hissettiriyor," diyor yumuşak bir sesle, sesi tembel ve yavaş.

Ufaklık, beni duyabiliyor musun?

"Evet?" diye yüksek sesle cevap veriyor, kafası karışmış bir şekilde.

Ben konuşmuyorum, diye gülerek işaret ediyorum ve o da dönüp şok olmuş bir ifadeyle bana bakıyor.

Düşüncelerini duyabiliyorum, kafamın içine yansıtıyor, gerekenden daha yüksek sesle, ama bunu öğrenecek.

Özür dilerim. Yüzünü buruşturuyor, sesi bu kez daha kısık.

Sen benim dostumsun, aramızda kopmaz bir bağ var. Bahse girerim Nyre'yi bile böyle çağırabilirsin.

Gerçekten mi?

Deneyin, tavsiye ederim.

Gözlerini kapatıyor ve dudaklarını ovuyorum, kirpiklerinin yanaklarında dalgalanmasını ve gözlerinin konsantrasyonla buruşmasını izliyorum. Çok sevimli, özellikle de burnunu kırıştırdığı zaman.

Nyre?

Mi cielo?

Her zamanki huysuz ejderhanın sesi aşırı sevinçli, hatta biraz yumuşak çıkıyor.

Yüzünü bir sırtış kaplarken gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Onu duyabiliyorum!" diye haykırıyor.

"Düşündüğüm her şeyi duyabiliyor musun?" diye soruyor, birden yüzü kızarıyor. "Neden, benden sır saklamaya mı çalışıyorsun, ufaklık?" Alay ediyorum.

Hâlâ utanmış bir şekilde sırtıyor. "Sadece sürekli seninle ilgili kirli düşüncelerimi dinlemeni istemedim."

"Gerçekten mi? Bana onlardan bahset. Hatta benimle paylaşmaktan çekinme, onları gerçeğe dönüştürmekten onur duyarım" diyorum usulca, o ellerini kalbimin üzerine koyarken ben de ellerimizi birbirine dokuyorum.

"Sanki daha fazla fikre ihtiyacın varmış gibi," diye homurdanıyor ve beni güldürüyor. "Mishal, *mi cielo* ne demek?"

Sırtarak dudaklarına bir öpücük bırakıyorum. "Bu bir ejderhanın sevgisini gösterme yoludur, benim gökyüzüm anlamına gelir. Ejderhalar gökyüzüne ve özgürlüğe her şeyden çok değer verir, bu yüzden sana böyle seslenmek onun yaşama sebebi olduğun anlamına gelir," diye açıklıyorum. Nyre beceriksiz ifadem karşısında ofluyor ama tekrar içine kıvrılıyor.

Onu göğsüme bastırıyorum ve o da memnuniyetle iç çekiyor. "Beni buraya getiren olaylar korkunç ve hayatımı değiştirmiş olabilir, ama belki, sadece belki, bir nedeni vardır," diye mırıldanıyor.

"Sen her zaman benim için yaratılmıştın, küçüğüm. İster şimdi ister daha sonra olsun, seni bulacaktım. Bir ejderha her zaman eşini bulur ve bulduğunda da onu sonsuza dek saklar," diye yemin ediyorum.

Sadece bunu nasıl yapacağımı bulmam gerekiyor. Sanki tüm hayatım boyunca bu kadını beklemişim gibi geliyor, farkında olmasam da. Belki de buraya getirilmemin bir nedeni vardı, bana en çok ihtiyacı olduğu zamanda ve yerdeydim. Kader vefasız bir kaltaktır, asla istediğin şeyi istediğin şekilde vermez, ama eninde sonunda verir. Asla katlanamayacağımız şeylerle sınanmayız ve ben bu kadını kollarımda görmek için bir hücreye kapatılıp işkence görmeye bin yıl bile katlanabilirim.

Başımı sallayarak, beni izlediklerini bildiğim kaderime bir siktir git ve bir teşekkür gönderiyorum. Keşke küçüğüm beni bulmak için fedakârlık yapmak zorunda kalmasaydı, ama beni kazanmak için kaybettiklerini telafi etmek için hayatının geri kalanının olabileceğinin en iyisi olmasını sağlayacağım.

OceanofPDF.com

DABRIA

I Mishal'ın göğsünde yatıyorum, o saçlarımla oynarken teninde daireler çiziyorum. çok sıcak, açık bir ateşin yanında oturmak gibi, ama Artık sığağı alıştım ve bana baskı yapmadığında soğuşun tekrar içeri sızdığını hissedebiliyorum. O benim kendi ejderha radyatörüm gibi. İç çekerek, düşüncelerimi onunla konuşmam gereken konuya geri dönmeye zorluyorum. Konuşabilirim.

İstediğim kadar görmezden geleyim ama bu, bunun olmasını engellemeyecek ve olduğu zaman için bir planımız olmalı.

"Geri gelecekler," diye işaret ediyorum ve o da homurdanıyor, göğsü altımda gürlüyor.

"Onları öldüreceğim," diye bağılıyor, sanki onun için bu kadar basitmiş gibi. Keşke o kadar kolay olsaydı ama bu adamlar akıllı.

"Günün yirmi dört saati uyanık olamazsın," diye hatırlatıyorum ona, çenemi kaldırıp göğsüne koyuyorum ve o siyah gözlerle bakıyorum, beni esir alana kadar derinliklerine dalıyorum. Ruhum ve kalbim onun, sadece gözlerinden bile.

"O zaman buradan gidiyoruz," diyor yine, sanki bu çok açıkmiş gibi.

"Uh-uh, son yüz yıldır bu senin için nasıl işliyor?" Kendime engel olamayarak şaka yapıyorum.

Sırıttırıyor, kıcımlı tutuyor ve leğen kemiğim hâlâ sert olan sikine dayanana kadar beni vücudundan yukarı çekiyor. "O zaman sana sahip değildim."

"Ben neden önemliyim?" Sözlerine konsantre olabilmek için arzumu geri plana iterek soruyorum.

"Önemli olan tek şey sensin küçüğüm," diye homurdanıyor, konuşurken beni sert aletine sürüyor, sanki bunu yaptığının farkında bile değil.

Düşünce trenimi tutmaya çalışıyorum, ama horozunun her fırçasıyla arzusun sisi içinde kayboluyorlar gibi görünüyorlar. "Ah, zincirler mi?" Aptalca sorguluyorum. "Sakin ol, Nyre'yi serbest bırakacaksın." Omuz silkiyor, kıcıma masaj yaparken

Beni aynı ritimle sikinin üzerinde sallıyor, vücudunun benimkine her dokunuşunda içimden ateş fışkırırken beni çılgına çeviriyor.

"Ah, evet, Nyre'yi yıllardır içinde kontrol altında tutan zincirlerden kurtaracağım," diye homurdanıyorum, konuşurken ona karşı sallanıyorum. Bu adam, bu tanrı, bacaklarımdaki saf seks ve tenimdeki elleri bile içime ateşli bir sıcaklık göndererek onu tekrar istememe neden oluyor.

"Bunu yapabilecek biri varsa o da eşidir. Çağrınızı duyacak ve ejderhası güç kazanmak ve bizi özgür kılmak için tamamlanmış eş bağınızı kullanacak." Bu kadar basitmiş gibi açıklıyor ve belki de ona göre öyle. O eş efsaneleri, tanrılar ve ejderhalarla büyüdü. Ben ejderhaların televizyonda olması ve ışıltılı vampirlerle büyüdü... Bu konuya hiç girmeyelim.

"Sanırım denemeliyim?" Düşünüyorum, emin değilim.

Bana sırtıttırıyor, kulağımın arkasına sıkıştırmadan önce saçlarımı usulca yüzümden uzaklaştırıyor. "Dene , başarana kadar denemeye devam edeceğiz."

Özgür. Sana inandığımı bil. Ne pahasına olursa olsun, bizi bu zincirlerden kurtaracaksın."

"Bana bir söz verir misin?" Parmaklarımı göğsünde gezdirerek usulca cevap veriyorum.

"Her zaman, küçüğüm," diye homurdanıyor hemen.

"Onlara bunu ödet, o kadınlara zarar veren adamlara, kız kardeşimi öldüren adamlara bunu ödet," diye haykırıyorum, gerçeği görmesi için karanlık gözlerinin içine bakıyorum. Onların ölmesini istiyorum. Rachel'ı geri getirmeyebilir ama en azından başka kadınlara zarar vermelerini engellemek için bunu yapabilirim.

"Kanları göklerden yağacak ve sana ve senin kız kardeşine verdikleri zararın her zerresini hissedecekler," diye söz veriyor, Nyre kabul ederken bir gözü altın ve yeşil renkte parlıyor. "Sana dokunan herkes ve kız kardeşime dokunanlar, çabucak ölmeyecekler küçüğüm." Sesindeki acıyı ve nefreti duyabiliyorum. Ciddiydi, altımda bedenini sarsan öfke bana onlara ne kadar zarar vermek istediğini söylüyor.

Bu beni daha iyi hissettirmemeli ama hissettiriyor, nefesimi üfleterek başımı sallıyorum. "Deneyelim o zaman."

Gözlerimi kapatıyorum, Nyre'ye uzanırken çenemi Mishal'ın kalbinin üzerine koyuyorum.

Gözlerimi sertçe birbirine kenetleyerek nefesimi üflüyorum ve deniyorum. "Nyre?"

Hiçbir şey.

"Nyre?" Tekrar deniyorum.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde, karanlıkta el yordamıyla daha çok arıyorum. Neye uzandığımı ya da ne yapmaya çalıştığımı bilmiyorum, sadece yapmam gerektiğini biliyorum. Onları serbest bırakmalıyım.

"Çok çabalıyorsun, şimdilik unut gitsin, hiç beklemediğin bir anda gelecek," diye fısıldıyor Mishal ama ben körlemesine içime uzanıp Nyre'yi bulmaya çalışıyor, bana gelmesi için yalvarıyorum.

"Küçüğüm," diye emrediyor ve bana gülümsediğini görmek için gözlerimi aralıyorum. "Bir bağ bulmak zorunda değilsin, o sadece orada. Daha sonra daha rahat olduğunda tekrar deneyebiliriz. Kendine çok fazla baskı uyguluyorsun," diyor ve başparmağıyla alt dudağımı okşuyor.

"Rahatladın, ha? Beni nasıl rahatlatmayı planlıyorsun?" Gülüyorum, gözleri dudaklarıma kilitlenmiş, bilmem gereken her şeyi anlatıyor. "Oh, böyle mi? Bir hırıltı ve üstü kapalı kirli bir teklif alıyorum ve sen beni öylece beceriyor musun?" Sırıttıyorum.

"Ne, daha fazlasını mı istiyorsun?"

"Hiç romantizm diye bir şey duydun mu?" Kaşlarımı oynatarak alay ediyorum.

"Bir yeraltı hücresinde bağılı olmaktan daha romantik ne olabilir?" Sırıttıyor.

"Oh, seni büyücü seni, al beni, Mishal, al beni." Dramatik bir şekilde bayılmış gibi yapıyorum ve ben gülerken o da homurdanıyor.

"Özgür olduğumuzda sana dünyayı gümüş bir tepside sunacağım. Sana taşlar, şatolar, istediğin kadar düş vereceğim. Sana bu dünyayı ve öbür dünyayı vereceğim, ne istersen, ne arzu edersen. Düşmanlarını öldürecekim ve kanlarında yıkanmana izin vereceğim. Gerçek aileni bulacağım, sırf bilesin diye çünkü onları hiç tanımamış olmanın seni incittiğini biliyorum. Rachel'ı evlat edinen ailene anlattığında yanında olacağım ve onları kendi ailem gibi sevecekim ve yas tutarken onları kanatlarımın altına alacağım. Senin için her şeyi yaparım küçüğüm, ne kadar çılgınca olursa olsun. Ayı mı istiyorsun? Onu gökten indirip senin için kanımla kırmızıya boyayacağım. Romantizmi bilmem. Hiç aşk yaşamadım. Bana öğretmek zorunda kalacaksın, ama öğrenmeye hazırım, sensiz yaşamak dışında senin için her şeyi yapmaya hazırım. Bedeli ne olursa olsun bunu yapamam. Bu nasıl romantik?" diye homurdanıyor.

Nabzım hızla atıyor, gözlerim kocaman ve yaşlarla dolu ve kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. Dinledi ve izledi, her korkumu, kafamı kurcalayan her küçük isteği ya da endişeyi... dinledi ve tüm bunlar boyunca yanımda durmayı teklif ediyor. Gözyaşlarımı kırıştırmaya çalışıyorum ama yine de düşüyorlar. Hayır, romantizmden ya da yumuşak şiirsel kelimelerden anlamıyor ama çok daha iyisini biliyor. Kaba ve tehlikeli biri ama sevgisi o kadar derin ve gerçek ki bunu her kelimesinde hissedebiliyorum. Asla yumuşak bir adam olmayacak ama ne olursa olsun yanımda olacak.

Hırlayarak parmaklarıyla yüzümdeki gözyaşlarını siliyor. "Ne oldu? Seni üzdüm mü? Bunu nasıl durduracağımı söyler misin?" Sesi acı çekiyor gibi. "Lütfen küçüğüm, gözyaşlarına dayanamıyorum. Özür dilerim, seni üzmemi istememiştim..." Devam etmek istiyor ama ben usulca gülüyorum, ıslak dudaklarımı onunkilere bastırarak saçmalamasını susturuyorum.

"Seni seviyorum Mishal," diye fısıldıyorum. "Mükemmeldi, romantizme ihtiyacım yok. Sadece sana ihtiyacım var." Göğsünden bir hırıltı yükseliyor ve ikimizi de güldürüyor. "Ve tabii ki Nyre." Gürleme yerini mırlamaya bırakıyor ve dudaklarından uzaklaşıyorum. "Eğer ikiniz de bana sahip olursanız?"

Yanaklarımı kavırıyor, beni o siyah gözlerin içine düşmeye zorluyor. "Bizden asla , biz seniniz küçüğüm." Bir öpücükle mühürlüyor, dişlerimiz çarpışıyor, içimde aciliyet ateşleniyor, bu adamı ve her şeyi istiyorum

Her şeyin değişmek üzere olduğuna dair kötü bir his bedenimi sarıyor, bu yüzden elimden geldiğince şimdiki zamanın kıymetini bilmeliyim. Daha önce bir kez yapmadım ve hayatımın geri kalanında bunun pişmanlığını yaşayacağım - bunun bir daha olmasına izin vermeyeceğim.

Öpücüğünden uzaklaşıyor ve gözlerimi açıyorum, "Tekrar söyle" diye talep ederken bile yüzündeki kırılğanlığı görüyorum.

"Seni seviyor muyum?" Kafam karışmış ve öpücüğünden uyuşmuş bir halde söylüyorum.

Beni daha sıkı kavrayarak başını sallıyor ve ben yüksek sesle soluyorum, kimse bu adama onu sevdiğini söylemedi mi?

Hayır, diye fısıldıyor Nyre kafamın içinde ve yemin ederim neredeyse yeniden ağlamaya başlıyorum. Ona her gün her dakika bunu söyleyeceğim ki ciddi olduğumu bilsin. Böylece sevilmenin nasıl bir his olduğuna bilecek çünkü bunu hak ediyor, hak ettiğini düşünmüyor olabilir ama bu adam, bu ejderha tanrısı da dünyadaki her şeyi hak ediyor.

"Seni seviyorum." Sesimi güçlü ve emin bir şekilde çıkarıyorum ve onu sertçe öpüyorum. Ona tekrar "Seni seviyorum" diyorum ve altımda titriyor, kollarımda sessizce yatarken o siyah gözleri doluyor, sanki bir ama bekliyor ya da onu yere sermemi ya da gülmemi bekliyor. "Seni seviyorum Mishal," diye bitiriyorum, onu sertçe öperek nasıl her şeyim haline geldiğini anlamasını sağlamaya çalışıyorum.

"Tekrar söyle." Sesi yarıda kesiliyor ve bunu istemenin ona ne kadara mal olduğunu biliyorum.

"I." Öpücük. "Aşk." Öpücük. "Sen," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Bir hırıltıyla bizi yuvarlıyor, ellerimi tutup beni altından uzatıyor, onları üstümdeki taş zemine sabitliyor ve gözlerini çıplak bedenimde gezdirirken bakışlarının altında titriyorum, sadece bakışlarından neredeyse kemerlerim kırılana kadar sıcaklık onların izinden gidiyor.

"Söyle," diyor eğilip meme ucumu ağzına alırken ve beni inletip yukarı kaldırırken.

"Seni seviyorum," diyorum nefes nefese.

Diğer meme ucuma dönüp onu da emerek beni ödüllendiriyor, ardından vücudumdan aşağı kayarak karnımdan amıma doğru öpücükler bırakıyor. Dilini aşağıya doğru uzun bir çizgi halinde gezdirmeden önce klitorisimi yumuşakça öpüyor ve bakışlarını bakışlarımla buluşturmak için gözlerini yukarıya çeviriyor.

"Bunu söylemeyi bırakma," diye emrediyor.

"Seni seviyorum," diye soluyorum, aşağı uzanıyor ve klitorisimi okşarken başını amıma sabitliyorum.

Bir parmağını içime sokuyor, çekmeden önce kıvrıyor ve bir tane daha ekliyor. Saçlarını çekiştiriyorum ve homurdanıyor, bacaklarımın arasından kalkıp ellerimi tutuyor. Tekrar amıma dalmadan önce dar gözlü bir bakışla onları tekrar betona bastırıyor. Dudaklarımı yalayarak, dişlerim düşerken sırtıyorum. Onu zorlamak, emirlerine uymazsam ne yapacağını görmek için aptalca bir dürtü duyuyorum. Göğsüm gittikçe daha hızlı yükseliyor, ellerimi çekip başını tekrar tutuyorum, bana karşı donup kalıyor, gözleri tehditkâr bir bakışla benimkilerle buluşuyor.

Mishal bacaklarımın arasından kalkıyor, vücuduma tırmanıyor ve bana hırlıyor. "Kötü kızlara ne olur biliyor musun ufaklık?" diye soruyor.

Dudaklarımı yalayarak başımı sallıyorum, şu anda yüzündeki karanlığı ve sertliği seviyorum. Yumuşaklığı severim, kibarlığı severim, ama lanet olsun, bazen bir kız sadece iyi, sert bir sikiş ister.

"Cezalandırılıyorlar," diye fısıldıyor. "Söylemeyi bıraktın, ," homurdanıyor ve ben titriyorum, amım sadece onun ses tonuyla sıkılıyor. *Kahretsin evet, cezalandır beni*, neredeyse çılgılık atıyorum ve o sırtıyor, kafamın içinde bunu duyuyor.

Beni kucağına alıyor ve zincirlerinin çimentoya bağlı olduğu arka duvara doğru yürüyor. Belli ki kendini kurtarmaya çalıştığı yerdeki çizikleri, ezikleri ve etraflarındaki kanı görüyorum. Mishal beni yavaşça yere bırakıyor ve sırt üstü yatana kadar itiyor. Bileklerimi kavıyor ve zincirleri etraflarına dolamadan önce üstüme çekiyor, fazla zinciriyle birbirine bağlıyor. Kendi kendine başını sallıyor ve bileklerimi geriyorum, sadece hiç vermemeleri için test ediyorum.

Tekrar kalçalarımın arasına uzanıyor, ben ona bakarken gözleri üzerimde, ellerim bağlıyken her zamankinden daha fazla tahrik olmuş durumda. Bana ne isterse yapabilir, daha önce de yapmıştı, ama bu sadece çok daha gerçek hissettiriyor. Ona güveniyorum ve bu duyguyu seviyorum.

Rahatlayarak dudaklarımı yalıyorum ve o da kalçama hafifçe vuruyor. "Söylemeyi bıraktın," diye homurdanıyor.

"Seni seviyorum," diye , o ağrıyan amımı görmezden gelirken. "Misha-ah," diye inliyorum, iki parmağını içime sokuyor, beni geriyor ve klitorisimi ve amımı yalamaya geri dönerken onlarla beni beceriyor. Yetenekli dilini parmaklarının etrafında gezdiriyor ve klitorisime geri dönmeden önce içime daldırıyor. İnleyerek, parmaklarını karşılamak için kalçalarımı yukarı doğru sallıyorum, kendimi onlarla beceriyorum. "Seni seviyorum," diye mırıldanıyorum nefes nefese, gözlerim kapanırken kıvrılıyorum.

"Yine mi?" soruyor, sesi tenimde boğuklaşıyor.

"Mishal, lütfen, Tanrım, seni seviyorum."

Neredeyse hayal kırıklığıyla çığlık atacaktım ama o beni ödüllendirdi. Parmaklarını hızlandırıyor, dili ben çığlık atarak boşalana kadar klitorisime vuruyor, zincirlerimi çekiştiriyor ve bağlı ellerimi yıpratıyor.

Beni bir diğerine itmeden önce bir yükseklikten zar zor indim, parmakları beni geriyor, açıkça serçe parmağı kıcıma kayarken bir tane daha ekliyor, sadece ona dayanabileceğim kadar, daha fazlasına ihtiyacım var. Klitorisime karşı zevkle mırıldanıyor, beni sikerken çığlık atmamı sağlıyor, ben kaçmaya çalışırken amımı yüzüne doğru tutuyor.

"Tekrar," diye emrediyor.

"Seni seviyorum!" Ağlıyorum, vücudum şimdiden onun ilgisine aşırı duyarlı. Bu çok fazla ama yeterli değil. Onunla savaşmalı mıyım yoksa onu daha yakına mı çekmeliyim bilmiyorum.

Diğer elini kaldırıyor, zincirini bileklerimden meme uçlarımdan üzerinden geçiriyor, metal ve soğukluk beni çığlık attırıyor, bu yüzden beni becerirken bunu tekrar tekrar yapıyor.

"Seni seviyorum, seni seviyorum, seni seviyorum" diye bağıyorum, çığlık atıyorum, dilimi ısırığım için ağzımda bakır tadı varken başım geriye savruluyor ve çimentoya çarpıyor - o kadar sert boşalıyorum.

Vücudumda yukarı doğru hareket ediyor, beni öpmeden önce yüzü kremimle ıslanıyor, sıraya girip tek hamlede içime girerken ağzımda kanımın tadını alıyor. İnemelerimi yutuyor, öpüşmeyi kesip dizlerinin üzerine çökmeden önce aşağı uzanıp bacaklarını omuzlarına kaldırıyor. Bana tekrar tekrar, acımasızca ve sertçe çarparken kıcımlı kalçalarına bastırıyor, az önce iki kez boşalmış olmama rağmen beni tekrar daha yükseğe zorluyor.

Alt tarafımı havaya kaldırıyor, elleriyle beni orada tutuyor, böylece hareket edemiyorum, sadece beni becerirken onu kabul ediyorum. Kollarım üstümde uzanıyor, zincirlerinden duvara bağlı ve beni kullanırken, beni sikerken ve beni tekrar tekrar onun yaparken ona karşı çaresizim. Her acımasız itiş beni damgalıyor, aşırı hassas klitorisimin her fiskeşi bana emrediyor, bedenimi onun olmaya zorluyor. Diğer herkesin izini siliyor, sadece o kalana kadar beni dolduruyor.

"Seni seviyorum!" Ben çığlık atıyorum ve o inliyor, kükreyerek hareketsiz kalıyor.

çöktü ve beni usulca öptü. "Seni seviyorum, ."

Nefes nefese, sert aleti hâlâ içimdeyken gülmeye başlıyorum, sonra kalçalarını esnetip içime sığ bir şekilde ittiğinde bir inilti yakalıyorum.

"Tekrar," diye emrediyor ve ben neredeyse ağlıyorum.

"Yapamam-" diye inliyorum ve o sığ itişini sürdürüyor, sadece amımdaki ortak ıslaklığımıza doğru sallanıyor ve ben farkına varmadan onun horozunun etrafında boşalıyorum, ağzımı sessiz bir çığlıkla açarken onu içimde sıkıştırıyorum.

"Seni seviyorum," diye inliyor boynuma karşı, oradaki deriyi yalıyor.

Hareket ediyor, içimden çıkıyor ve zincirleri takırdıyor. Zincirleri çözmeden önce ellerime bakıyor, öpüyor ve bulundukları yerin acısını yalayarak uzaklaştırıyor. Onları göğsüme çekerek kollarımdaki kan dolaşımına masaj yapıyorum ve her birinin etrafında kalan pembe izlere sırtıyorum, Mishal'dan kalan başka bir iz. Kaşlarını çatıyor ve neredeyse pişman olduğunu hissedebiliyorum, bu yüzden yüzünü tutuyorum.

"Bayıldım Mishal, seni seviyorum ve bu izler yok olacak. Kahretsin, beni bu kadar sert boşaltacaksan derimin her santimini işaretlemekten çekinme, beni istediğin gibi cezalandır," diye teklif ediyorum ve o bir kahkaha atıyor.

"Küçüğüm." Başını sallıyor, beni kendine çekerek tekrar uzanıyoruz, birbirimizle olmaktan memnunuz. "Bana olan güvenin beni mahvediyor," diye itiraf ediyor.

"Sana hayatım pahasına güveniyorum Mishal, sana kalbimle güveniyorum," diye itiraf ediyorum, bu düşünce beni dehşete düşürmeli ama bir şekilde onun bu güvene asla ihanet etmeyeceğini biliyorum.

"Seni seviyorum , hayatın kendisinden daha çok." Kolları sıklaşıyor ve mutlulukla gözlerimi kapatıyorum. Onun üzerine kıvrılıp Nyre'yi kurtardıktan sonra nasıl kaçacağımıza dair bir plan yapacağına güveniyorum - henüz nasıl yapacağımı bilmediğim bir şey ama onun bana olan güveni sinirlerimi yatıştırıyor.

Buraya umutsuz, kırılmış ve yalnız bir şekilde geldim ve o beni tekrar bir araya getirdi, beni ne olduğum gerçeğiyle yüzleşmeye zorladı, arzumu yeniden inşa etti, beni işaretledi ve beni onun yaptı. Kendimi tamamen yeni bir insan gibi hissediyorum, acı ve keder hala orada ve belki özgür olduğumda, görmezden gelmek yerine oturup yüzleşebileceğim, ama şu anda yıkılmayı göze alamam. Mishal ve Nyre'nin bana ihtiyacı var. Onlar için güçlü olmalıyım. Yüz yıldır burada kapana kısılmış durumdalar. Onları kurtarmak için ne gerekiyorsa yapacağım, gerekirse kendi hayatım pahasına bile olsa.

Asla, Nyre kafamın içinde homurdanıyor.

Mishal'ın altımda tepki verip vermeyeceğini görmek için donup kalıyorum, ama Nyre'nin sözleri sadece benim içinmiş gibi görünüyor, sanki beni bekliyormuş, kafamın içinde gizleniyormuş gibi.

O meşgul, sadece sen ve ben varız, mi cielo.

Sırtıyorum, sorun değil. İkisini de seviyorum-

Bizi seviyor musun?

Donup kalıyorum, zihnim duruyor ve kızarmamak için kendimi zor tutuyorum. Kafamdaki gerçeği görebiliyor, bu yüzden neden bu kadar şaşırmış gibi görüldüğünü bilmiyorum, ayrıca Mishal'a bunu defalarca söyledim, ama belki de bunun sadece onun için olduğunu ve huysuz ejderham için olmadığını düşündü.

Evet, diyorum ona, bundan kaçınmadan, hayat bunun için çok kısa.

Güzel, aşk bildiğimiz bir kelime değil, mi cielo, bu yüzden bunun seni korkutmasına izin verme. Sen benim aşkıma sahipsin, mi cielo. Bu yüzden sana böyle sesleniyorum ve sana her zaman söylemekte zorlansa da Mishal'inkine sahipsin.

Hiç aşık olmadı mı?

Nyre kafamın içinde homurdanıyor ve açıklıyor: *Ailesi zalimdi. Çocuk istemediler, güç istediler. Bu onu ve kardeşlerini belli bir şekilde olmaya zorladı, onlar sertler ve kelimeleri böyle etrafa saçmıyorlar. Sizden önce ona sarılmamışlardı bile, bunu önemseydiğiniz için yaptığınızı anlamıyor.*

Sen de öyle, cevap veriyorum.

Doğru, ama ben çabuk öğrenirim. Mishal zayıflık gösterdiğinde acı ve cezaların yükünü çekti ve bu aşılması zor bir şey.

O gösteriyor, ben savunuyorum ve Nyre ofluyor.

Yeterli değil, ama yapacağız, mi cielo, yapacağız.

Nyre'nin sesinin kafamın içinde olması hoşuma giderek tekrar sakinleşiyorum. Kimsenin bana zarar vermek için beklemediğinden emin olmak için gözlerimi açmak istesem bile kapalı tutmama yardımcı oluyor.

Bir daha asla, Nyre kükrüyor ve kafamın içinde. Mishal'dan akıp zihnimi sarmasını, beni korumasını, büyük ejderha formunun karanlıkta bana göz kırpmasını izliyorum. Onu böyle mi serbest bırakacağım?

Henüz bunun için endişelenme, uyumalısın. Uyandığında seni bekliyor olacağım ve bana nasıl ulaşacağını biliyorsun.

İyi geceler ejderham, diye mırıldanıyorum bağımızın içinden.

İyi geceler, mi cielo.

MISHAL

I *Beni nasıl serbest bırakacağını bilmiyorum, diye* homurdanıyor Nyre zihnimde, ama inancım var. Bir yolunu bulacağını biliyorum ve konu eşimiz olduğunda, Nyre ona ulaşmak için bu büyüğü zincirleri bile kırabilir.
Onun için deneyeceğim, diye homurdanıyor ve beni yine görmezden geliyor. Huysuz piç.

Bunun için bir çizik yedim, homurdanmama neden oldu ve Dabria sesle kollarımda hareket etti, parmakları göğsümü okşarken neredeyse acımı arıyor, uykusunda bile dokunuşuyla onu yıkamaya çalışıyor. Alnına bir öpücük bırakarak onu kendime daha sıkı sarıyorum. Onun içinde bir şeylerin yaklaştığı hissi benim içimde de var. Bunu aramızda hissedebiliyorum, kontrolümüz dışında bir his. Kaşınması mümkün olmayan bir kaşıntı ve daha önce hiç yanlış olmamıştı. Gelecek olan şeyle birlikte yüzleşebileceğimizi biliyorum, ama onun için korkuyorum, bu bana o kadar yabancı bir şey ki nasıl kontrol edeceğimi ve tepki vereceğimi bilmiyorum. Genelde tehdit her neyse yakıp kül ederdim ama ve her ne kadar kabul etmek istemesem de onu gerektiği kadar koruyamıyorum. O benim eşim ve ben bu anlamda çaresizim. Bu lanet zincirler bir eşin temel görevlerini yapmamı engelliyor. Onun korku içinde yaşamasını istemiyorum ve bir daha asla korkmasını istemiyorum, ağzımda Nyre'nin de katıldığı kötü bir tat bırakıyor.

Nyre yardımsever *bir şekilde beslenmediğini* söylüyor ve ben irkiliyorum. Kahretsin, ben kötü bir dostum. Onu beslemeyi bile unuttum. Uyanır uyanmaz bunu düzelteceğimden emin olmalıyım. Bu dostluk işinde daha iyi olmalıyız. Benimle birlikte olduğu için pişman olmasını istemiyorum.

Beni asla pişman etmezdi.

Kahrolası ejderha, diye karşılık veriyorum, dudaklarımda bir gülümseme kıvrılırken bile. Sinir bozucu, ukala bir pislik gibi davransa da onu tekrar kafamın içinde bu kadar güçlü duymak güzel. Görünüşe göre bağlandığımız süre uzadıkça o da güçleniyor. Bunun, eş bağımızı kullanarak bir noktada onu öne çağırabileceği anlamına geleceğini umuyorum.

Başka bir hayvanın kükremesini duyduğumda irkiliyorum, bu kalın duvarların arasından pek sık geçmeyen bir şey, ama ona işkence ediyor olmalılar. Dabria kollarımda kıpırdanıyor, başını kaldırıyor, gözleri yarı uykulu ve yüzünde sevimli bir şaşkınlık ifadesi var.

"Şşş, küçüğüm, biz iyiyiz. Uyu, seni koruyacağım" diye fısıldıyorum şiddetle. Başını sallıyor, beni sözümle kabul ediyor ve göğsümde uyumaya devam ediyor, onu izlerken gülümsememe neden olan sessiz mırıldanmalarla horluyor.

Bir eşim olduğunu öğrendiklerinde kardeşlerimin tepkisini hayal edebiliyor musun? Nyre'ye soruyorum.

Bir kahkaha attı. *Kendilerini aramaya gidecekler, hiçbir kadın güvende olmayacak.*

Neredeyse yüksek sesle gülecektim ama uyuyan arkadaşımı uyandırmamak için kendimi tuttum, onun haklı olduğunu biliyordum. Onlar önemsiz ve kıskançtırlar ama

Kendileri için bir eş... belki hepsi için değil.

Çok kırılmış, Nyre de aynı fikirde.

İstmeden de olsa onu incitebilir, iç çekiyorum.

Ama o lanet olası gecegezen, hangisinin kendisine ait olduğunu bulmak için gezegendeki her bir kadınla yatacak, diye alay ediyor Nyre kafamın içinde.

Düşüncelerim karanlığa bürünürken, bunun doğru olmamasını dilerken bile beni gülümsetiyor. Bu mutluluğu hak ediyorlar, bir kadının sevgisini tatmayı, onu kollarında tutmayı ve bir daha asla yalnız kalmayacaklarını bilmeyi hak ediyorlar. Dünyada bunu hak eden bir erkek varsa, o da onlardır. İnsanlarımızı ve bu gezegeni korumak için her şeylerini feda ettiler, ancak başkalarının eşlerini bulmalarını, aşık olmalarını ve çocuk sahibi olmalarını izlemeye mahkum edildiler, ama biz asla. Şahsen tanıdığım bir varlık için bu çok zor bir durum ve umarım Dabria'nın ortaya çıkışı sonunda bize bir eş bahşedildiği anlamına geliyordur. Hiç beklemediğimiz bir anda, umudumuzu yitirmişken ve en karanlık yerlerdeyken, sonunda onları bulmamız tanrıçanın çarpık mizahı olurdu.

Her şeyin bir sebebi vardır.

Bu sebep her ne olursa olsun, beni Dabria'ya, küçük dostuma getirdiği için minnettarım.

İkinci şansım, aşkım.

DABRIA

A Vücudumda aniden beliren sıcaklık, inlememe ve gözlerimi kırıştıtararak açmama neden oluyor. Dün gece beslenmedim, vücudumun hatırlattığı bir nokta
Açlık bedenimde hızla ilerlerken. Mishal'ın derisinin altındaki kanının kokusu ağzımı sulandırıyor. Neredeyse tadını alabiliyorum ve dişlerim zonklıyor ve

otomatik olarak aşığı düşüyor, ondan bir ısıruk almam ve onu derinlemesine içmem için bana yalvarıyor.

"Günaydın ufaklık," diye usulca selam veriyor ve ben göğsünden başımı kaldırıp gözlerinin içine bakıyorum.

Siyah alevler sönmeden önce parlıyor ve dudaklarında ukala bir gülümseme kıvrılıyor, ağız bir şey söylemek için açılıyor ama kapı çarpıyor ve Mishal önümde dururken ikimiz de ayağı fırlıyoruz. Geniş omuzlarının arasından bakınca kapının açıldığını ve üç muhafızın içeri girdiğini görüyorum, yüzleri asık ve öfke . Kahretsin, bu hiç iyi olmayacak. Biri kapının yanında duruyor, kollarını kapıyı hafifçe açık tutuyor ve gözleri alaycı bir ifadeyle bana kilitleniyor. İri yarı, bir insana göre devasa ve kendimi hatırlamadan önce geri çekiliyorum.

Diğer iki kişi ellerinde sığır sopasına benzeyen bir şeyle hücreye giriyor. Biri gülerek sopayı diğer avucuna vuruyor ve biri solda diğeri sağda olmak üzere etrafımızda dönüyorlar. "Görünüşe göre buradaki ucubeye kimin yetkili olduğunun hatırlatılması gerekiyor, öyle değil mi çocuklar?" Sağdaki alay ediyor ve gözlerim ona dönüyor, sonra soldaki adama yaklaşıyor.

"Sanırım öyle, belki kaltak da. Görünüşe göre onu henüz öldürmemiş, belki de bu oyuncağı seviyordur. Acaba onunla oynamamıza izin verecek mi?" Bana dişlerini göstererek sırıtıyor, ileri atılıyor ama Mishal onu tersleyince gülerek geri kaçıyor.

Elimi sırtına koyduğumda, Nyre'nin altında kabardığını, büyüyor gibi görünürken tenini dalgalandırdığını hissediyorum. Mishel'in kafası onları görebilmek için dönerken zincirler şingırdıyor ama o yer değiştiremiyor. İkimizi de koruyamaz, bunu biliyorum. Bir insandan daha güçlü ve hızlı olabilir, ama onun için bile, gözünü benden ayıramaz ve hepsini alt edemez... bir şeyler vermek zorunda.

Sağdaki adam hamle yapıyor ve Mishal ona dönüyor, sığır sopası göğsüne isabet edince homurdanıyor. Kükreyerek adama saldırıyor. Hareketi bir saniye geç duyuyorum ve vücudum kasılırken boğazımda bir çığlık donuyor, gözlerim omzuma bastırılmış sığır sopasına kilitleniyor. Vücudum kasılırken, adam beni Mishal'ın ulaşamayacağı bir yere sürüklemek için onu kullanıyor, bana cevap vermiyor. Mishal bana doğru dönüyor, gözleri siyahla karışık altın sarısı ve yeşil, göğsü sopanın kırmızı iziyle kabarıyor. Bizi gördüğünde yüzünde bir kükreme belirliyor ve üzerimize atlıyor, ama arkasındaki adam onu tekrar sopayla vuruyor ve ben sürüklenirken sopayı derisinde tutuyor.

Zincirlerinin ulaşamayacağı bir yere geldiğimde adam geri çekiliyor ve Mishal'ın iyileşmesine izin veriyor. Vücudumdaki kasılmalar nihayet durdu ve gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyor ama kendimi zayıf ve titrek hissediyorum. Beslenmediğim için zaten güçsüzdüm ve şimdi buna pişmanlık duyuyorum. Dönmeye çalışıyorum ama sopa tekrar derime çarpıyor ve benim çığlık atmama, Mishal'ın da kükremesine neden oluyor.

"Şimdi, şimdi. Bunların hiçbirisi olmayacak. Ona dokunmayı bırakacağım ama karşılık veremezsin, anladın mı beni ejderha?" diye alay ediyor beni tutan adam.

Mishal donup kalıyor, gözleri bana kayıyor ve bunu benim için yapacağını bildiğimden başımı sallamaya çalışıyorum. Başını sallıyor, ellerini iki yana açıyor ve kapıdaki adam da dahil olmak üzere iki adam ona doğru adım atarken bakışlarını benden ayırmıyor. Çığlık atmaya çalışıyorum, beni tutan piçi öldürmeye çalışıyorum, ama voltlar hala sistemimde çalışıyor ve çaresizim, onlar ona doğru ilerlerken ve o kendini korumak için hiçbir hareket yapmazken spazm geçiren bedenimin içine hapsolmuş durumdayım... benim yüzümden.

Gözlerini kapat, mi cielo, bunu görmek istemezsin, diyor Nyre bana, sesi yumuşak, ama altındaki çaresizliği ve öfkeyi duyabiliyorum ve ben de aynı şekilde hissediyorum.

İkimiz de kapana kısılmış, ona zarar vermelerini izliyorduk. Önce iri yarı adam öne çıkıp karnını yumrukluyor. Mishal yüzünü buruşturuyor, hafifçe eğilip doğruluyor, gözleri hâlâ üzerimde, sanki ben onun dayanma gücüyümüşüm ya da belki de hatırlatıcısıymışım gibi. Çırpınmaya çalışıyorum ama boğazımdan sadece zayıf bir ses çıkıyor.

İri adam Mishal'ı yumrukluyor, yüzüne, karnına, yanına, sırtına ve tutabildiği her yere vuruyor. Diğer adam, vücudunda voltların hızla yayıldığını görene kadar onu sopayla tekrar tekrar bastırmaya başlıyor. Bir kez bile haykırmadı, yüzünden kanlar akarken ve vücudu elektrik akımından sarsılırken dizlerinin üzerine düştüğünde bile.

"İzlemeyi seviyor musun? Oh, ama sen güzelsin, belki o bayginken seninle eğleniriz," diye kulağıma fısıldıyor adam, ben yaltaklanırken gülerек.

Mishal kükrüyor, sesi zorlama ve bozuk, gözleri arkamdaki adama kayıyor, onu uyarıyor ama bu sadece adamın tekrar gülmesine neden oluyor. Vücudumdaki akım sonunda duruyor ve ben gevşiyorum. Mishal yere düştüğünde ve onu tekmeleyip yumrukladıklarında çığlıklar boğazımı terk ediyor. Bir kemiğin kırıldığını duyuyorum ve onun için çığlık atıyorum, zayıf bedenim gardiyanın pençesinde izin verdiği kadar çırpınıyor.

Adam ona sopayla vurmak yerine, sopayla dövmeye başlıyor ve ben daha sert bağıyorum, gardiyanın pençesinde çırpınırken öfkem içime akıyor. Arkamı dönmeyi başarıyorum ve ağırlığım bizi onun üstüne doğru sürüklüyor. Bana sırtıyor, ben tepki veremedi beni çeviriyor ve donup kalıyorum. Bir insandan daha güçlü... Nasıl? Bizim gibi mi? Gömleğinin altından gelen o garip parıltı tekrar dikkatimi çekiyor ama boğazımı yaladığında öğürüyorum ve dövüşmeye başlıyorum. Kırılan kemiklerin ve yırtılan etlerin sesi beni daha çok dövüşmeye itiyor.

Hayır, hayır, hayır, hayır, diye içimden söylüyorum. Adamın eli benimkini yere hapsedip diğer eliyle vücudumda gezinirken, dokunurken, hissederken ve çimdiklerken Nyre'nin öfkeli kükremelerinin sesini bile engelliyor. Başımı ileri atıp ona kafa atıyorum ve burnunun çatırdadığını duyduğumda çığlık atıyor. Burnundan üzerime kan fışkırıyor ama beni tutmaya devam ediyor, ben de yana dönüp dişlerimle kolundan bir parça koparıyorum.

Gardiyan bana sertçe vuruyor, kafam betona çarpıyor ve çınlıyor, ama tekrar dövülmeyi reddediyorum, tekrar tecavüze uğramayı reddediyorum. Onlar sevdiğim adama tekrar tekrar zarar verirken burada yatmayı reddediyorum. Artık yeter. Gardiyana dönüyorum ve bakışlarımda gördüğüm şey karşısında irkiliyor, eli göğsümde duruyor. Öne atılarak boğazını yırtarcasına onu geriye savuruyorum ve bedenimi acıyla iterek hareket etmeye çalışıyorum.

Ağızma kan fışkırıyor ama hemen yana dönüp tükürebildiğim kadarını tükürüyorum, altımda can çekişen adamın hırıltısını duymazdan geliyorum. Titreyen ayaklarımda üzerinde doğrulup adamın bedenini tekmeliyorum ve diğerlerine dönüp hâlâ Mishal'ı dövdüklerini görüyorum ama tek fark edebildiğim yerde yatan ve artık hareket etmeyen kanlı bir beden. Tüm öfkemi, acımı, umutsuzluğumu ve kederimi dışarı atıp çığlık atıyorum. Uzun ve düzensiz bir çığlık atıyorum ve iki adam donup bana dönüyor, yerdeki muhafızı görünce gözlerini kırıştırıyorlar.

Çılgılığım kesiliyor ve dişlerimi gıcırdatarak onlara hırlıyorum. "Sırada kim var?" diye bağıyorum.

"Ne oluyor?" diye sorar büyük olan.

"Öldürün onu!" diye bağıyor diğeri, ikisi de bana doğru koşarken.

Mishal'dan gelen bir hareket fark ediyorum ve ona doğru baktığımda gözlerinin açıldığını görüyorum; tamamen altın rengi ve yeşil. Nyre. Benim huysuz ejderham.

İri adam bana bir defans oyuncusu gibi vuruyor, beni duvara geri fırlatıyor ve çarpmanın etkisiyle inliyorum, kemiklerim vücudumda takırdıyor ama savaşmadan yere düşmeyi reddediyorum. İleri atılıyorum, başımı eğiyorum ve onu geriye fırlatıyorum.

Sopadan gelen darbeleri savuşturarak olabildiğince hızlı hareket ediyorum ama yavaşladığımı hissediyorum. Arkadaşımın kanının eksikliğinden ve vücudumda dolaştığını hissettiğim zehirden dolayı yavaşlıyorum.

Çok yavaşım ve bir dürtü sırtıma, ardından bir yumruk yüzüme çarptı ve sertçe yere düştüm, ağzımdan safra gelirken voltlardan yerde kıvranıyordum, siyah ve kırmızı kan içimi yiyip bitiriyor.

Dabria! İkisinin de kafamın içinde adımı haykırdığını duyuyorum ama acı ve ateş döngüsüne hapsolmuş bir halde gözümü bile kırpamıyorum ya da düşünemiyorum.

Sonunda voltlar kesiliyor ve ancak o zaman gözlerimi kapattığımı fark ediyorum, iri adamın yumruğunun tekrar yüzüme doğru geldiğini görmek için gözlerimi açıyorum. Bana sertçe vuruyor ve kendi kanımda boğulmadan önce bir saniyeliğine bayılıyorum, tükürürken başım yana dönüyor, midem hiçbir şeyin aşağıda kalmasına izin vermiyor.

Kendimi yukarı itip önlerinde diz çökmemi izliyorlar. "Çok inatçı," diyor büyük muhafız ve gülüyor. "Bu da gelecek kullanışlı. Kavga ettiklerinde daha eğlenceli oluyor." Diğer adamı dürtüyor, o da bacağını çıkarıp kaburgalarımın tekme atıyor. Kendi kanımla tekrar boğulmadan önce bir çatırtı duyuyorum. Düşerken önümdeki zemini tutarak botlarının üzerine fırlatıyorum ve kulaklarımdaki çınlamaya rağmen tiksinti dolu öğürmesini duyuyorum.

Çizmeli bir ayak suratıma çarpıyor ve beni sırt üstü fırlatıyor. Çığlık bile atamıyorum, kan içinde boğulmakla meşgulüm ve midem bulanıyor ama başımda dikildiklerinde, dudaklarımı büken kanlı bir gülümsemeyle gözlerimi kısarak onlara bakıyorum. En azından ona değil de bana zarar veriyorlar. Sevdiğim birinin incinmesine ya da daha kötüsü tekrar öldürülmesine izin veremem. Bunu yapamam.

Son saniyede yüzümü çeviriyorum, çünkü botu bana doğru tekrar tekme atıyor ve yüzümün yan tarafına çarpıyor. Sanki beton bir duvara çarpmışım gibi hissediyorum. Tekrar bayılmış olmalıyım, çünkü kendime geldiğimde gözlerim bulanıktı ve hiçbir şey duyamıyordum, nefesim kesilmişti ve her nefesim acıyla ve sıvıyla doluydu. Bir şey tükürüyorum ve ağlamaya çalışıyorum, o sırada kanla kaplı parıldayan beyazı görüyorum - dişlerimden biri.

Dabria, kurtar beni!

Kafamın içinde ne kadar zamandır bağırıldığını bilmiyorum, ama sonunda vücudumun yüzüstü olacak şekilde çevrildiğini hissettiğimde kaosu kesiyor. İçlerinden biri, ona işe yaramaz bir şekilde tekme attığımda bileğimi yana doğru kırıyor ve kırıldığını hissettiğimde acı dolu bir çığlık boğazımı terk ediyor.

Beni hemen serbest bırak!

Nasıl olduğunu bilmiyorum, kafamın içinde ağlıyorum ve o tekrar kükrüyor ama bir karanlık ve acı dalgası kafamın içinde yalnız kalana kadar onun sözlerini silip süpürüyor. Artık Mishal'ı bile göremiyorum. Tanrım, keşke görebilseydim. Sadece bir kez daha beni kurtardığı, bana yeniden sevmeyi ve güvenmeyi öğrettiği için ona teşekkür edebilseydim. Bu onu öldürecek, bunu biliyorum ama en azından ölmeden önce onunla biraz zaman geçirebildim. Buraya kadar gelmiş olsa bile bundan pişman değilim.

Özür dilerim, bu düşünceyi ona itmeye çalışıyorum. *İkinizi de seviyorum*.

Önümdeki taş duvara bakarken bacaklarım arkadan tekmeleniyor, boynumdan aşağısını bile hissedemiyorum, ki bu muhtemelen iyi bir şey. Gözlerimden yaşlar süzülüyor, ölürken bile bedenime ne yapacaklarını biliyorum. Tanrım, keşke Nyre burada olsaydı. Keşke onu nasıl serbest bırakacağımı bulabilseydim.

Mi cielo, diye fısıldıyor ve kaosu yarıp geçiyor. Ona doğru süzülüyorum, bedenimi terk ettiğim için mutluyum.

Mi cielo, *bu*. *Bana gel, hepsini hissetmeme izin ver*.

Her şeyi gümüş bir tepside sunuyorum, ona acımı, öfkemi, aşağılanmamı ve pişmanlığımı her zamankinden daha yüksek sesle kükreyip neredeyse kafamı patlatana kadar besliyorum. Bekle, bu benim kafamda değil. Çığlık atarken ellerinin bedenimden ayrıldığını hissediyorum ve başım yana doğru savrulup bir zamanlar Mishal'ın olduğu hücrede bir ejderha görüyorum. Olacağını bildiğim gibi çok güzel, yeşil ve siyah pulları ve parlak altın gözleri . Kükrerken keskin pullarının kenarları altın renginde parlıyor, kuyruğu arkasında sallanıyor. Buraya sığabilmek için kıvrılmak zorunda kalıyor ama o koca çenesini bana yaklaştırırken eğlenerek izliyorum. Bana asla zarar vermeyeceğini bildiğim için irkilmiyorum.

Başardım, onu serbest bıraktım.

Altın gözler görüşümü doldurmadan önce onun iki muhafızı yemesini izlerken gözlerim kapanmaya başlıyor.

, *mi cielo*, *buradayız*, .

Pençesiyle beni kaldırıp dev göğsüne bastırıyor, bedenim onun işe yaramaz bir şekilde çırpınıyor. Tekrar kükrüyor ve tavanı yarana kadar yukarı itiyor. Gözlerim kapanıyor ve biraz zaman kaybetmiş olmalıyım çünkü çığlıklar duyuyorum ve duman kokusu alıyorum ama onları tekrar açamıyorum. Hissettiğim bir sonraki şey yüzümü okşayan bir esinti ve çok hızlı hareket etme hissi, ama kısa süre sonra tekrar kayboluyor.

Mi cielo, *beslenmelisin*, diye homurdanıyor.

Beslenmek mi? Nasıl?

Karanlıkta tekrar kaçımağa başıyorum, ama beni yakalıyor ve burada tutuyor, beni talep ediyor, bana emrediyor, bana sahip oluyor. Mate, Nyre, Mishal.

Evet, mi cielo, şimdi besle, diye emrediyor.

Dudaklarıma ıslak bir şey bastırılıyor ama onları hareket ettiremiyorum. Tekrar kükrüyor ve ağzım açılıp o tatlı kokulu sıvı boğazımdan aşağı dökülürken bir pençenin derimi sıyırdığını hissediyorum. Boğulmam gerekiyor, ama bana çarptıkça, yutkunana kadar iyileştiğini hissediyorum. Ağız dolusu, o ateş gibi sıvı kırık dökük bedenimden akıp gidiyor, her şeyi onarıyor. Bir fırtına sonrası gibi, her şey yepyeni, ta ki ben bir solukla doğrulana, gözlerim Nyre'nin altın rengi gözleriyle buluşmak üzere açılana kadar. Pençesini ağzıma dayamış, yerde kıvrılmış beni koruyor. Sağımda ve solumda ağaçlar görüyorum ama tek düşünebildiğim onun kanından daha fazla almak. Hepsine ihtiyacım var. Tanrım, yıllardır bir şey içmemiş gibi hissediyorum, ağzım kurumuş ve vücudum kupkuru.

İşte , mi cielo, hepsini al, hepsi senin.

Ellerimi test ediyorum ve işe yaradıklarını fark ediyorum, bu yüzden pençesini kendime doğru çekiyorum, ondan daha fazla kan emerken pullarının yüzüme değdiği gerçeğini düşünmüyorum. Mırıldanıyor, ben bunu yaparken vücudu etrafımda titreşiyor.

Bu , mi cielo, daha fazla.

Dişlerimin diş etlerimden geri itildiğini hissettiğimde acı dolu bir nefesle ağzımı ayırıyorum ve bir saniye sonra Nyre'nin, bir saniye sonra da Mishal'ın orada olduğunu izliyorum. Beni göğsüne alıyor ve ben de kendimi tutamayarak atılıyorum. Ben boğazını yırtarken o sırtımı rahatlatıcı dairelerle ovuyor, hiç de nazıkçe değil. Damla damla kanını emiyorum ve bir şekilde kana susamışlığım yüzünden olanları hatırlıyorum ve nerede olduğumuz konusunda paniklemeye başlıyorum.

"Şşş, küçüğüm, güvendeyiz. Ormandaki o tesisten uzaktayız, kimse bizi burada bulamaz. Her yeri yaktım," diyor usulca. Gözlerim doluyor ve yardım edemiyorum ama herkesi öldürdüğünü bildiğim halde rahatlamış hissediyorum.

Sonunda dudaklarımı ve boynundan akan kan damlalarını yalayarak geri çekiliyorum. Oradaki karmaşadan irkiliyorum ama izledikçe iyileşiyor.

"Ufaklık, ben bir tanrıyım. Gerçekten beni kurutabileceğini mi düşündün?" Gülüyor ve ben onun siyah gözlerine bakıyorum.

Üzerinde tek bir iz bile yok, tüm bu olanlardan sonra iyileşmiş. Hıçkırıklar serbest kalıyor ve kendimi onun göğsüne atıyorum. Beni tekrar kucaklıyor, omzumu öperken bana fısıldıyor.

"İyisin, güvendesin, bir daha kimse sana ya da bana zarar veremeyecek, yoksa Nyre onları barbekü yapar." Gülüyorum ama geri çekilip yüzünü avuçluyorum.

"Ağladığım ben değilim, seni koca aptal. Seni kaybettiğimi sandım. I-" Sesim çatlıyor ve hıçkırıklarımı yutuyorum. "Seni öldürdüklerini sanmıştım, lanet olsun, öldüğünü sanmıştım. Senin olmadığın bir dünyada yaşamak istemiyorum," diye ağlıyorum.

Gözleri şok içinde açılır. "Benim için mi ağlıyorsun?" diye sorar.

Göğsünü tokatlıyorum. "Elbette öyleyim! Seni kaybettiğimi sandım!" Çığlık atıyorum.

Sırıtsı yavaş ve çok seksi ama bu beni kızdırıyor. Kollarımı kavuşturuyorum, onun pençesinde kıpırdanıyorum, aşağı inmeye çalışıyorum ama homurdanıyor, beni ona karşı tutuyor. "Ufaklık, sanki benden kaçabilirmişsin gibi. Bizi oradan çıkaracağını biliyordum," diyor büyük bir güvenle, öfkem azalıyor ve ona dönüp bakıyorum.

"Ben , sen yaptın," diye .

Homurdanarak gülüyor. "Hayır , yapmadım. Bizi özgür bıraktın. O olmasaydı, bunu yapamazdım. Anlamıyor musun, Dabria? Sensiz, zincirler içinde bir hayat yaşıyorum."

Vay anasını, bu adam romantik olmadığını söylüyor. Yemin ederim, külot giyiyor olsaydım az önce patlardı ve kalbim o kadar dolu ki tekrar ağlamaya başlıyorum ve o acı çekerek homurdanıyor.

", lütfen dur, söz veriyorum güvendeyiz," diye yalvarıyor, bu ejderha tanrısı gözyaşlarından dizlerinin üzerine çöktü.

"Tamam," diye hıçkırıyorum, onu strese soktuğunu bildiğim için durmaya çalışıyorum ama gerçekten orada öleceğimizi düşünmüştüm. Ona bir daha asla sarılamayacağımı, gülümsemesini göremeyeceğimi ya da Nyre'nin hırıltısını duyamayacağımı, dokunuşunu ve öpücüklerini hissedemeyeceğimi düşündüm.

"Belki de bunu sana kanıtlamam gerekiyordur?" diye homurdanıyor, eli ensemi kavırıyor, şüphesiz düşüncelerimi duyuyor.

"Evet, evet, Tanrım, lütfen unutmana yardım et. Her şeyin yerine bu yıldızların altında sen ve benden başka bir şey koyma," diye yalvarıyorum, onu içimde hissetmeye, onu canlı hissetmeye duyuyorum. Bazı insanlar az önce neredeyse olanlardan sonra bunun çılgınca olduğunu düşünebilir, ama ben hayatta ve güvende olduğumuzu böyle biliyorum ve onu kalçalarımın arasında kadar sakınlaşmemeceğim, beni tekrar işaretlerken vücudumu onunkine tutacağım, burada ve güvende olduğumuzu herkese kanıtlayacağım. Biz dostuz.

"Lütfen, Mishal," diye yalvarıyorum.

"Sen hiçbir şey için yalvarmazsın, küçüğüm. Bedenim gibi ben de seninim. Neye ihtiyacın varsa," diye yemin ediyor, yumuşak bir öpücükle mühürlüyor ve ben kollarında inleyene kadar onların ve o iğrenç kanın tadını günah, ateş ve dumanla siliyor.

"Evet, her zaman. Sen benimsin." Başımı sallıyorum, o boğazımı öperken başım gökyüzüne bakmak için geriye düşüyor.

"Senin," diye kabul ediyor tenime karşı. "Sana ne kadar çok olduğunu göstereyim."

OceanofPDF.com

MISHAL

M Hâlâ kanımla lekelenmiş dudaklarını yalarken eşimin gözleri arzuyla irileşiyor. Yaşadığım panik ve korkuyu ona anlatmaya başlayamam. O gardiyanlara karşı durduğunda ya da düştüğünü gördüğümde hissettiğim kalp kırıklığı.

Nyre kırık bedenini kucağına aldığında ve göğsü zar zor inip kalktığında daha önce hiç yaşamadığım bir keder içimi kaplamıştı. Ben de

Zihninin dokunuşunu neredeyse hiç hissetmedim. Bu benim bir parçamı öldürmüştü ve şimdi onu kaybedersem, ölümüne katılmadan önce onu incittiğim için bu dünyayı parçalayacağım. Eşimle yeterince uzun zaman geçirmedim ve neredeyse ölmek üzereyken, onunla üç yaşamın bile yeterli olmayacağına karar verdim.

Onun güven ve güç içinde büyümesini izlemek, her gün gördüğüm kadın olmasını izlemek, aşkımızı ve tutkumuzu paylaşmak, onunla birlikte gökyüzünde süzülme ve çocuğumuzla, ailemizle birlikte büyümesini, birlikte yaşlanmasını izlemek... Hepsini istiyorum ve bunun olmamasına izin vermeyi reddediyorum. Nyre'nin yaktığı tesisten uçup gittiğimiz o saniyede, sahip olabileceğimiz hayatı görmüştüm. Gözlerindeki sevginin ölümünü izlemiştim ve biliyordum ki... bu dünyadaki hiçbir şey, ne taç, ne tapınanlar, ne aile, ne hayat, ne para... asla onunla kıyaslanamazdı. Onsuz bir özgürlük hayatıyla yüzleşmektense, günlerimi yanımda o varken o hücrede zincirler içinde geçirmeyi tercih ederdim.

Beni izliyor ve düşüncelerimi görmesine izin veriyorum, kelimelerle söyleyemiyorum, boğazım çok tıkalı. İkimiz için de ağladı, acısını paylaştı ve keşke ona ne kadar rahatladığımı anlatacak güzel sözcükler sunabilseydim. O bunu hak ediyor, o dünyayı hak ediyor ama ben ondan vazgeçmeyeceğim.

Az önce bana söyledin. Kahkahası kafamın içinde köpürüyor, eğilip beni usulca öperken gözleri parlıyor. "Ben de seni seviyorum. Bunların hiçbirine ihtiyacım yok. Sadece sen, aşkım," diye fısıldıyor dudaklarıma, vücudu kollarımda çok küçük ve yumuşak, gözleri güven ve ihtiyaçla dolu. Beni önünde diz çöktürüyor.

Ben bir tanrıyım, hiç kimseye yalvarmadım ya da boyun eğmedim, ama onu ayağa kaldırırken, şimdi bunu kırıyorum. Kraliçemin önünde eğilerek yüzümü toprağa bastırıyorum. "Seni daha önce koruyamadığım için beni affet küçüğüm," diyorum ve ona o anda verebileceğim tek şeyi veriyorum... saygımı, sadakatimi ve evet, sevgimi.

"Başını amıma gömmek dışında dizlerinin üstüne çökmeni istemiyorum. Ayakta olmanı istiyorum, Tanrım, yanımda olmanı istiyorum. Affedilecek bir şey yok, şimdi senden bir ısırık almadan önce ayağa kalk," diye uyarıyor ve beni gülümsetiyor. Eşimiz çok kana susamış.

Onun için yeterince hızlı hareket etmediğimde, önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve saçlarımı tutup, isteyerek gitmeme rağmen beni kendisine çekerken arkama yaslanıyorum. "Bir daha asla diz çökme, sen lanet olası bir tanrısın ve bunu görmek istediğim tek zaman yatak odası." Kaşlarını oynatıyor ama sözleri ciddi.

"Kraliçem nasıl isterse." Sırıttıyorum, bir sonraki düşünce zincirini durdurmak için onu öpüyorum. Onun tadıyla inliyorum, tadı cennet ve cehennemin bir araya gelmesi gibi ve her seferinde kendimi onun içinde kaybediyorum.

Elleri saçlarımda gevşiyor, beni kendisine çekerken omuzlarıma düşüyor. Memnuniyetle kabul ediyorum ve vücudumu onunkine yapıştırıyorum, onun için ne kadar sert olduğumu hissetmesine izin veriyorum. Her zaman. Ağzımın içinde inliyor, dişiyle dudağımı ısırtıyor ve ben hırlıyorum, acının parıltısını seviyorum ve dudağımı emmeye başladığında neredeyse orada boşalıyorum.

Nefes nefese, gözleri kan çanağına dönmüş bir şekilde çekiliyor. Onun içinde akıyor olmamı seviyorum, kirli ama gerçek.

"Sen pis bir piçsin," diye alay ediyor ve ben homurdanıyorum, onu yere yatırıp üzerinde geziniyorum. Gözleri sikime kayınca gülüyorum ve o da dudaklarını yalıyor.

"Uh-oh, ve sen değil misin, ufaklık? Şu anda ne hakkında bu kadar çok düşünüyorsun?" Kafasındaki görüntüleri görerek sırtttıyorum.

Pembenin sevimli bir tonunda kızarıyor, ama başını güvenle geriye yatırıyor ve soğukkanlı bir emirle burnunun ucundan bana bakıyor. "Sikin, şimdi bir şeyler yap, olmaz mı? Sıkılmaya başladım." Anladığımdan emin olmak için kıcıma şaplak atıyor.

"Bunu yapamayız, değil mi?" Sırıttıyorum, dudaklarını ve oradaki kanı yalıyorum.

Bizi çevirdiğimde çığlık atıyor, böylece o üstte, vücudu gece gökyüzünün altında bakılacak bir şölen. Ben kalçalarımı tutup ona yardım ederken o inliyor, sert uzunluğuma karşı sallanıyor. "Bana binişini izlemek istiyorum. Ay tenindeyken parçalanmanı izlemek istiyorum. Eğer iyi bir kız olursan, Nyre daha sonra ona binmene izin verecek," diye ekliyorum ve bana bilmiş bir bakışla bakıyor, zihni bana onu baskın bir konumda seçtiğim gerçeğini söylüyor. Zihnimde ondan gelen sevgi patlamasıyla kalbinin çarptığını hissediyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Tecavüze uğramaktan ne kadar korktuğunu kendine itiraf etmeyebilir ama ben bunu görebiliyorum ve benimleyken bunları düşünmesini istemiyorum. Ayrıca, bu şekilde üzerimde sallanan harika göğüslerine bakabiliyorum.

"Bu ejderhayı iyi sürsen iyi olur ufaklık. En az üç kere boşalmanı istiyorum. Her birini bana seslen, say," diye emrediyorum ve başını sallıyor, göğsü zaten daha hızlı hareket ediyor, göğüslerine bir kızarıklık yayılıyor. Meme uçları sert ve dudaklarım için yalvarıyor, ben de tam olarak bunu yapıyorum, eğilip birini ağzıma alıyorum, emerken bana karşı daha hızlı sallanmasına bayılıyorum. Değiştirme

diğerini de sertçe emiyorum, dişlerimi üzerinde gezdiriyorum ve o çığlık atıyor, eli vücutlarımızın arasında hareket ediyor.

Arkama yaslanıyorum, kendi klitorisini oynatırken onu açlıkla izliyorum, hala horozuma karşı sallanıyor, kremiyle güzel ve ıslak hale getiriyor.

"Kendini becermeni izlememe izin ver," diye emrediyorum, hareketini hissetmek için kalçalarını tutuyorum.

Ağızından bir inilti çıkıyor ve onu biraz kaldırıyorum, böylece parmaklarının pembe kedi dudaklarını izleyebiliyorum. "Onları benim için aç, seni izlememe izin ver."

Dudağını ısıyor, parmakları amını benim açıyor, böylece iki parmağını yavaşça içine sokmadan önce klitorisini ovuştururken parıldamasını izleyebiliyorum. Haykırıyor, bana karşı sallanıyor ve sonra onları çekip tekrar içeri itiyor, ben izlerken kendini beceriyor. Kahretsin, bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey olmalı, eşimin istediğini almasını ve kendi bedeniyle oynamasını, ona sahip olmasını izlemek.

"Sıkı mısın? Ne kadar ıslak olduğunu görebiliyorum. Parmaklarını daha sıkmadın mı? Kukun daha fazlası için yalvarıyor, içine gömülü şişman sikim için yalvarıyor mu?" Soruyorum ve daha hızlı sallanırken inliyor, o parmaklarla kendini beceriyor. Tembelce uzanıp klitorisine fiske vuruyorum ve çığlık atıyor, hareketlerini durdururken midesi sıkışıyor, zevk yüzünde patlıyor. Parmaklarını çekerken amının parmaklarını sağmasını izliyorum, kremiyle parlıyor.

"Tadına bakmama izin ver," diye ısrar ediyorum ve o da hiç utanmadan parmaklarını bana uzatıyor. Kahretsin, bu kadını seviyorum.

Elini tutup parmaklarını ağızımın içine çekiyorum, tadı karşısında gözlerim kapanıyor. Kahretsin, tadı nasıl bu kadar güzel olabilir? Bütün günümü o kalçaların arasına gömülüp amındaki kremi yalayarak geçirebilirdim.

"Evet, lanet olsun, Mishal, bir!" diye inliyor, elleri arkasına, kalçalarımın üzerine iniyor ve tekrar sikime doğru sallanıyor.

"Aferin kızım, sikimi güzelce ıslat," diye mırıldanıyorum, inlerken kalçalarını tutuyorum, hareket ettikçe başı geriye düşüyor.

"Gözlerini benden ayırma ufaklık. Sakın kafanı çevirmeye cüret etme, seni kimin becerdiğini öğreneceksin," diye homurdanıyorum ve kafasını kaldırıyor, gözleri bana kilitleniyor, ihtiyaçla doluyor. "Aferin kızıma." Onu kaldırmadan önce meme ucuna hafifçe vurdum.

Sikimi kavırıyor, girişine bastırıyor ve kendini içine sokmaya başladığında inliyorum. Üzerime tamamen oturana kadar her bir santimin onun dar, ıslak amında kaybolmasını izliyorum, vücudu üstümde titrerken

sert uzunluğumun etrafında uzanıyor. Elleri göğsüme geliyor, kalçalarını döndürürken onu sabitliyor. Ritmini bulmasına izin veriyorum, kontrolü ele almasına izin veriyorum, böylece isterse bütün gece bana binebilir. Yavaş ve istikrarlı bir şekilde bana biniyor, defalarca boşalırken beni kaplıyor, zevkini geceye haykırıyor. Aslında, başka bir şey istemiyorum.

Bana sürtünüyor, aşağı doğru eğiliyor, böylece kalçalarının her dönüşünde klitorisini üzerimde yakalıyor. Arkama yaslanıp manzarayı izliyorum, bana sarıldığında ne kadar inanılmaz hissettirdiğine dişlerimi sıkıyorum, ama bu sefer onun için. "Seni seviyorum küçüğüm. Kahretsin, şu anda çok güzel görünüyorsun," diye inliyorum, hareketlerimi durdurmadan ve onun tekrar liderlik etmesine izin vermeden önce ona doğru yaylanıyorum.

"Mishal," diye inliyor ve eli vücudunda aşağı doğru kayıyor, sallanması hızlandıkça klitorisine daha hızlı ve daha hızlı sürtünüyor.

"İşte bu, küçüğüm, ihtiyacın olanı al, geldiğini hissetmeme izin ver," diye emrediyorum ve çığlık atıyor, donana kadar sallanıyor, etrafımda gelirken gözleri kapanıyor, amı bir mengene gibi.

"İki," diye fısıldıyor ve ben de hatırlamasına sevinerek sırtıtıyorum.

Kalçalarını tutup onu kaldırıp indirmeye başladığımda, onu karşılamak için yukarı iterken onu horozumun üzerinde zıplattığımda, yüksekliğinden zar zor indi. O inliyor ve ben homurdanıyorum. "Gözlerini aç, ufaklık," diye hatırlatıyorum ve gözlerini açıyor.

" bu, seni becerirken beni izle."

İstediğim kadar hızlı gidemiyorum, bu yüzden bizi yuvarlıyorum, onu gerçekten becermeden önce bacağını kalçamın üzerine atıyorum, altımda kıvrılırken amına acımasızca vuruyorum, parmakları her iki tarafındaki toprakta sıkılıyor. "Mishal," diye inliyor, benimle buluşmak için kalçalarını kaldırırken adımı haykırıyor.

"Siktir, çok sıkısın. Bu beni deli ediyor," diyorum ona, taşaklarım geriliyor ve ayak parmaklarım neredeyse kıvrılıyor, ama orgazmla savaşıyorum, onun tekrar boşalmasını hissetmek istiyorum. Edepsiz sözlerime bayılıyor, amı etrafımda kenetleniyor ve ben ona sırtıtıyorum, çenem ileri geri çalışıyor. "Sana bunu söylediğimde hoşuna gidiyor, değil mi ufaklık? Aletimin senin kremarla kaplandığını bilmek hoşuna gidiyor, etrafımı sarmış olduğunu hissetmek bile patlamaya ne kadar yakın olduğumu gösteriyor."

İnliyor, gözleri hala benimkilerde, ben eğilip meme ucunu yumuşakça ısırtıyorum, dişleri sevdiğini biliyorum. "Siktir, bir daha yap ufaklık," diyorum ve tekrar sıkıyor. "Kahretsin evet, altımda çok güzel görünüyorsun, istediğim zaman becermek ve yemek için benimsin. Yüzüm amında ya da sikim kıkında uyanmayı planlıyorum."

Onu başka bir orgazma zorlarken yalvararak haykırıyor. "Say!" diye bağıyorum.

"Üç!" diye bağıyor ve etrafımda kenetlenip beni boşalmaya zorlarken gecenin içine kükrüyorum. Onu onunla dolduruyorum.

Ben çekilirken nefes alıyor, temasın kesilmesiyle inliyor. Dudaklarımı yalıyorum, benim ve onun boşalmasının amından süzülüşünü izliyorum. Ellerimi kavuşturarak tekrar içine girmeye zorluyorum ve gözleri bana kilitlenmeden önce mutlulukla kapanıyor. "Bunun kaçmasına izin veremeyiz, değil mi küçüğüm. Bütün gece benim döllerimle dolu olduğunu bilmek istiyorum."

"Siktir, Mishal," diye inliyor ve ben gözlerimi vücudunda gezdiriyorum. Dış izlerim kızarmış teninde göze çarpıyor, solgun teni ayın altında bir elmas gibi parlıyor.

"Seni seviyorum küçüğüm," diyorum usulca eğilip onu öpmek için.

DABRIA

W Yan yana uzanmış, nefes almayı yeniden öğreniyoruz, gökyüzündeki yıldızları izlerken ellerimiz birbirine dokunuyor.

"Şimdi ne olacak?" Normal hayatıma geri dönemeyeceğimi bilerek soruyorum. Ailemle yüzleşemem, henüz değil ve tam olarak kaldığım yerden devam edemem.

"Sonra, sana zarar veren, kız kardeşine zarar veren adamları bulup hepsini öldüreceğiz," diye rahatça cevap veriyor.

Gökyüzüne göz kırparak onu görmek için başımı çeviriyorum, o da yan dönüp başını elinin üzerine koyuyor ve o siyah gözleriyle beni izliyor.

"Ben-biz," diye kekeliyorum ve o gülüyor.

"Sana onları öldüreceğimi söylemiştim. Planım bu, benimle gelebilir ya da güvenli bir yerde kalabilirsin." Omuz silkiyor.

"Seninle," diyorum hemen ve o da gülümsüyor.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Onları bulacağız, öldüreceğiz ve sonra eve döneceğiz," diye açıklıyor ve elimin arkasını okşarken parmaklarımı izliyor. "Ev mi? Senin evin mi?" Ses tonumda kafa karışıklığı var. Hayal edemiyorum Bu ejderha tanrısı yatağıma sığıyor.

"Evet küçüğüm, bizim evimiz." Bana kendini beğenmiş bir bakış fırlattı.

"Bu ev nerede?" Onun hakkında her şeyi bilmek istediğim için soruyorum.

"Nereyi istersen. Etrafta birkaç evim var ama hiçbirini Evi düşünün. Seninle bir tane yapmak istiyorum küçüğüm, o yüzden sen seç. Bize yeni hayatımızı kurabileceğimiz bir yer bul. Yaşanan her şey geçmişte kaldı, ben sadece geleceği istiyorum" diyor ve kalbimi parçalıyor.

"Mishal-" Ne diyeceğimi bilemeden başımı sallıyorum. "Bunu çok isterdim. Benim hiçbir zaman bir evim olmadı. Evlat edinildim ve beni asla ikinci hissettirmek istemeseler de, o yerin benim evim olmadığının her zaman farkındaydım. Onların hayatında davetsiz bir misafirdim. Baktan bir apartman dairesine taşındığımda... evet, orası da benim evim değildi. Seninle bir yuva kurmayı çok isterim."

"O zaman anlaştık, ilk evimizi birlikte yapacağız." Sırıttıyor, eğilip burnumu öpüyor. "Önce öldürmek, sonra ev aramak."

Gülüyorum, elimde değil. "Seni seviyorum." Başımı sallıyorum ve o da sırtttıyor, Nyre bir an için gözlerinde parlıyor. "Ben de seni seviyorum, benim huysuz ejderham. Sen ve onun için yeterince büyük bir yatak odası ayarlamalıyız." Göz kırpiyorum ve ben ayılmadan önce kafama bir öpücük kondurduğunu hissediyorum.

"Beni tuttukları yeri nasıl bulacağız?"

Başını sallamadan önce gözleri bir an için odaklanmıyor. "Sanırım izini sürebilirim. Ayrıca yıllar boyunca pek çok şeye kulak misafiri oldum. Zincirlendiğim için bunun önemli olduğunu düşünmediler."

Başımı salladım. "Eğer yardımı olacaksa, sanırım bir çeşit depoydu." Anılar tekrar aklıma geldikçe irkiliyorum ve henüz onlarla yüzleşmek istemediğim için onları kendimden uzaklaştırıyorum. Eve döndüğümüzde muhtemelen hüngür hüngür ağlayacağım ve

Mishal onları sildi ve beni daha iyi hissettirdi ama şimdilik onun dediği gibi geçmişe değil, buraya ve şimdiye odaklanıyorum.

"Hmm, sanayi bölgesinde bir bekletme tesisinden bahsettiler. Bir şey çağrıştırdı mı? Artık bu şehrin neye benzediğini bile bilmiyorum," diye homurdanıyor.

"Kasabanın arka tarafında, تنها bir yer. Mantıklı. Depo blokları var ama sanırım bulabiliriz." Ayağa fırlamadan önce dudaklarından öpüyorum. "Hadi, dostum. Gidip biraz kötü adam öldürelim."

Kollarını bana dolayarak ayağa fırlıyor. "Mm, dilindeki eş kelimesine bayılıyorum, gerçi bu bende seni becerme isteği uyandırıyor."

"Neyin yok ki?" Alay ediyorum.

Çenesine vurarak düşünüyormuş gibi yapıyor ve ben onu itiyorum. "Beni aşağı atıp tekrar kendi yoluna gitmeye karar vermeden önce üstünü değiştir. Nyre, sana ihtiyacım var dostum."

Mishal göz kırpmıyor ve ben bu kez onun dönüşümünü görmek isteyerek izliyorum. Filmlerdeki ya da kitaplardaki gibi olmasını bekliyordum, belki kemiklerin kırılmasıyla acı verici olabilirdi ama bu kusursuz, acısız ve büyü. Pulları derisinden akıyor, hızla insandan ejderhaya dönüşürken bir parıltı oluyor. Her şey bittiğinde Nyre başını bana doğru eğiyor, o altın gözleriyle beni izliyor ve ben de bir anlığına onun güzelliğini takdir ediyorum. Ölmek üzere olduğum için daha önce fırsatım olmamıştı ama o gerçekten çok güzel. Ölümcül bir şekilde.

Kafası devasa, yeşil pullarla kaplı ve altın renginde. Gözleri tıpkı Mishal'ın bedenini ele geçirdiğinde olduğu gibi kocaman ve altın renginde, kenarları yeşil. Vücudu da bir o kadar büyük, kafasından, sırtından ve kuyruğundan aşağıya doğru uzanan devasa dikenleri var ve bu dikenler arkasında titreyerek yere çarpıyor. Pençeleri altındaki toprağı kesiyor, uzun ve keskin. Burnu tüm vücudumdan daha büyük ve sırttığında devasa, keskin görümlü dişleri parlıyor. Kabuslarla rüyaların birbirine karıştığı bir şey o ve ben eski bir tanrının huzurunda olduğumu bilmenin ezici bir anını yaşıyorum.

Sertçe yutkunuyorum ama başıyla beni dürtüyor, eğiyor, ben de yavaşça uzanıp onu okşuyorum.

Benden asla korkma ya da dehşete düşme, mi cielo, çünkü ben sadece bir ejderhayım, sen ise lanet olası bir tanrıçasın, diye ilan ediyor Nyre bağımız aracılığıyla, ejderha burnu insan sözcükleri oluşturamıyor.

Mishal sana binebileceğimi söyledi, binebilir miyim? Yüzünü okşayarak soruyorum. Burnundan dumanlar çıkıyor ve yemin ederim gülüyor.

İstediğin kadar sür beni, mi cielo.

"Pis, huysuz ejderha," diye mırıldanıyorum yüksek sesle, dudaklarımı kıvıran bir gülümsemeyle. *Ben nasıl bineceğim?* Boyuna bakarak sorguluyorum.

Tekrar gülüyor ve ben gözlerimi deviriyorum, ama bana kolay bir tırmanış sunmak için bir tarafa eğilerek yere düşüyor. O tarafa yöneliyorum ve bir çiviye yakalamak için zıplıyorum ve kendimi yukarı çekiyorum, başının altında boynuna oturana kadar bacağımı sırtının üzerinden sallıyorum. Eskiden ata binerdim, bu da benzer bir şey olmalı... değil mi?

Düşmeme izin verme, diye uyarıyorum, önümdeki çiviye sıkıca kavriyorum.

Alınmış gibi daha fazla duman üflüyor, vücudu bacaklarımın arasında hareket ediyor,

ve içindeki gücü hissedebiliyorum.

Asla, mi cielo. Gökyüzüne yükselmeye hazır mısın?

Evet, hazırım! Cıvıldıyorum, heyecanın ötesinde.

Beni yerden itiyor ve sırtına yapışmış bir şekilde yukarı çıkarken çığlık atmama neden oluyor. Nyre kafamın içinde gülüyor. Doğruca gökyüzüne yöneliyoruz, o düzleşmeden önce bulutların arasından geçiyoruz, kanatlarını kocaman çırparak dümdüz . Huşu içinde daha dik oturup etrafımdaki gece gökyüzüne bakıyorum. Sanki ona dokunabilirmişim gibi geliyor. zemini bile göremiyorum, sadece biz ve yıldızlar var. Bu inanılmaz bir şey. Kollarımı açarak çığlık atıyorum ve o daha hızlı gidiyor. Heyecan, coşku gibi içimden geçiyor. Uçmak çok eğlenceli. Gökyüzünde rüzgâr gibi esiyor ve ben ciyaklayarak onun sivri uçlarını tutuyorum, çünkü o pike yapıyor, yuvarlanıyor, dönüyor ve dönüyor.

Gösteriş yap, diye takılıyorum ve koca kafası omuzlarının üzerinden beni görmek için dönüyor. Bana oflayıp puflarken gözleri eğlenceyle açılmış, neredeyse beni sırtından yere düşürüyordu.

Daha hızlı mı? Uzun zamandır kapana kısıldığını ve tabiri caizse kanatlarını açmayı hak ettiğini bilerek soruyorum.

Kayan bir yıldız gibi gökyüzüne fırlıyor, kendini zorlarken kanatlarını çırpıyor, tüm o bükülmeleri esnetiyor. Bulutların arasından süzülüyor ve kuyruğu aşağıdaki bir nehrin sularını sıyrıyor, sonra beni gerçekten oraya götürebilecekmiş gibi aya doğru geri . Dudaklarımdan kahkahalar dökülüyor. Uçmayı sevmesine şaşmamalı, çok özgür hissettiriyor. Burada endişe yok, geçmiş ya da gelecek yok, sadece rüzgarın ve bizim dokunuşumuz var.

Nyre, burası çok harika, bana gösterdiğin için teşekkür ederim.

Sadece bekle, bizi dünyanın her yerine uçuracağım. Piramitlerin, Karadeniz'in, kulelerin ve gökdelenlerin, insanların hiç dokunmadığı toprakların üzerinden. Sana bu dünyanın sunduğu her şeyi göstereceğim.

Sırtarak şehre geri dönmek için arkasını dönerken ona daha sıkı tutunuyorum. Kafasının içinde somurtuyorum, keşke burada daha fazla zaman geçirebilseydik diye.

Yakında, mi cielo, ama önce tahsil etmemiz gereken bir kan borcumuz var. Eşimiz olmanın ne demek olduğunu sana göstermenin zamanı geldi, diye kafamın içinde homurdanıyor ve ben iç çekiyorum.

Bir an için her şeyi unutmuştum ama o haklı. Bu adamların bedel ödemesi gerekiyor ve ben özgür ve mutluyken onlar kızlara zarar veriyor. Rachel ve o kafeslerden çıkmayı başaramayan tüm kadınlar için onları durdurmalıyız. Bunu onlara borçluyum.

şey boyunca yanınızda olacağız, asla yalnız olmayacaksınız.

Endişemi anlamış olmalı, çünkü sözleri tam da duymaya ihtiyacım olan şeylerdi. Kendimi onun boynuna bırakıyorum, hala tutunuyorum, geceyi keserken ejderhamı kucaklıyorum, şimdi gelecek olan kan dökülmesiyle ruh hali kasvetli.

Biliyorum. Bana huzur getirdiğin için teşekkürler Nyre. Şimdi gidip biraz insan öldürelim.

Ben alay ediyorum ve o gülüyor, ses altımda gürlüyor ve olmaması gereken yerlerde titreştiğinde beni inletiyor.

Oh, bunun için planlarımız var. Sabırsızlanıyorum.

DABRIA

Wşehrin üzerinde süzülerek, şehri çevreleyen ormana yakın bir arazi şeridine doğru . Mishal ve Nyre'nin şehri aramasına izin verdim. görmediler. Eminim onlar buradayken burası şimdiki gibi değildi. *Sadece küçük bir köy, zaman nasıl da değişmiş,* diye yavaşça fısıldıyor ve başka nelerin değiştiğini, neleri kaçırdığını merak ettiğini duyabiliyorum.

Hepsini birlikte keşfedeceğiz, söz veriyorum.

Şehrin üzerinde süzülüyoruz, Nyre bizi indirip eteklerdeki ağaçların arasındaki bir açıklığa yumuşak bir iniş yapana kadar fark edilmemeye dikkat ediyoruz. Tekrar yana yatıyor ve ben de sırtından kayarak kendimi onun yanına sabitliyorum. Kuyruğu etrafımızda kıvrılıyor ve beni görmek için başını çeviriyor, o devasa, altın gözleri kırışmıyor. Sırtarak, korkusuzca burnuna yaklaşıyorum ve ulaşabildiğim yere yumuşak bir öpücük bırakıyorum.

"Teşekkür ederim Nyre," diyorum usulca, pullarını okşayarak. Sağlamlar, metal gibiler.

Her zaman, mi cielo, beni tekrar öper misin? Diye soruyor, gözlerini kapatıyor, sanki öpersem bakmaya cesaret edemeyecekmiş gibi.

Bu yüzden daha da yaklaştım ve ikisinin de sevgiye ihtiyacı olduğunu bilerek yüzüne öpücükler kondurdum.

Geri adım atmadan önce mırıldanıyor, vücudu kendi içine doğru kıvrılıyor ve Mishal onun yerinde durmadan önce bir anlık bir şey oluyor. mesafeyi kapatıp kendimi ona doğru fırlatıyorum. Bacaklarımı beline doladığımda beni havada yakalıyor, dudaklarım onunkini bulana kadar uğraşüyor ve temasla ikimiz de inliyoruz. "Beni özledin mi ufaklık?" diye soruyor, eliyle sırtımı ovarken diğeri kıcımı kavırıyor.

"Her zaman." Sırıttıyorum, onu tekrar öpüyorum.

Yumuşak bir gülümseme ağzını kıvrıyor, o siyah gözler bana kilitleniyor. "Lanet olsun, beni öldüreceksin," diye homurdanıyor ve beni daha sıkı kavırıyor.

"Sanırım depoyu bulmalıyız," diye fısıldıyorum, gerektiğini biliyorum ama oraya tekrar adım atmaktan korkuyorum. Zihnimde Rachel'in bedeni canlanıp duruyor ve oraya çarptığımızda hâlâ orada olursa bunun beni öldüreceğini biliyorum. Her şey yeniden gerçek olacak.

"Küçüğüm," diye homurdanıyor Mishal ama ben düşüncelerimde kaybolmuş durumdayım. Bedenim onun kollarında, ama kafam Rachel'in kurşun isabet ettiğinde sarsılan bedeninin görüntüsüne takılı kalmış durumda. Tekrar ve tekrar, takılmış bir plak gibi, neredeyse kafamın içinde çığlık atana kadar, durması için yalvarıyorum, başka bir yere bakmadığınız bir araba parası gibi, gözlerim ona yapışmış.

"Dabria, şu anda bana baksana," diye kükrer Mishal.

Rachel, diye hıçkırıyorum, Mishal'a ulaşmaya ama onu bulamıyorum.

"Yemin ederim, eğer bana bakmazsan kıcını kıpkırmızı yaparım," diye tehdit ediyor ve bu tehdit panik ve kederimi kesiyor. Sanki ağır çekimdeymiş gibi gözlerimi onunkilere dikeyor, gözyaşlarımı kırıştırıyorum.

"I-"

"Şşş, küçüğüm, sadece bir anlığına kayboldun. Sorun yok, buradayız, ben buradayım," diye beni temin ediyor, bir ağaca ulaşana kadar bizi tarlada yürütüyor, sonra dibine oturuyor ve beni kucağına çekiyor, ben tekrar ağlarken bana sarılıyor. Ağlamak istemiyorum, çok güçsüzüm ve hareket etmemiz gerektiğini biliyorum ama elimde değil.

"Şşş, bırak içini, zamanımız var. Sorun yok küçüğüm," diye yatıştırıyor, sıcaklığı soğuk kalbimin içine sızarken beni kollarında sallıyor, ısıtıyor ve tüm acımı dışarı atmaya zorluyor.

"Eğer oradaysa, her şey yoluna girecek, onu gömeceğiz. Ona ihtiyacı olan dinlenmeyi sunabiliriz, küçüğüm. Söz veriyorum bununla tek başına yüzleşmeyeceksin," diyor ve hıçkırıklarım yüzümden aşağı süzülen yumuşak gözyaşlarına dönüşene, acı kontrol edilebilir ve her şeyi tüketmeyene kadar bunu tekrar tekrar söylüyor. Neyin tetiklediğini bile bilmiyorum ama utanmış gibi de yapamıyorum.

"Sana ailemizi öldürdüğümüzü nasıl söylediğimi hatırlıyor musun?" diye soruyor ve ben önce şaşkınlıkla göz kırpyorum, sonra göğsüne doğru başımı sallıyorum.

"Onlardan çok uzun nefret ediyorduk. Onlar için kontrol edilecek başka bir şeyden, sahip olunacak daha fazla güçten başka bir şey değildik. Savaşlara atıldığımız ve işkence gördüğümüz için savaşmayı ve güçleri kullanmayı öğrenerek büyüdük. Tüm bunlara rağmen güçlü kaldık, onların davasına inandık, onlara inandık." Nefes alıyor ve ona bakıyorum, yüzündeki uzak bakışı fark ediyorum, benim acımı azaltmaya çalışmak için kendi acısını ortaya koyuyor, dinlemeyi ona borçluyum. "Sana hiç anlatmadığım şey, bir kız kardeşimiz vardı, kan bağıımız yoktu, ailemizden değildi ama çocukken onu evlat edinmiştik. Babası annemin garson kadrosunda çalışıyordu ve bir çocuğa ayıracak vakti yoktu. O kadar küçük bir şeydi ki, koşarken arkasında uçuşan saç örgüleri vardı ve ne zaman duysanız sizi gülümseten bir kıkırdaması vardı. Masum bir kızdı. Kahretsin, o sadece bir çocuktur. Sanırım her birimiz onda hep istediğimiz şeyi gördük -mutluluk ve aile. Bizi bir araya getirdi, onu kardeşimiz yaptık, onu elimizden geldiğince koruduk ve ona hiç sahip olmadığı bir aile sunduk. Çok geçmeden bunun farkına vardılar. Bize hiç dikkat etmediler, bu yüzden hiç rahatsız olmadık, ama bizi izleyen casusları olduğu ortaya çıktı. Kız kardeşimize olan sevgimizi bir zayıflık olarak gördüler. Bir insanla nasıl ilgilenebilirdik?" Başını sallıyor ve ben de göğsünü okşayarak burada olduğumu hissettiriyorum.

"Bir gün, başka bir katliam için bir göreve gönderildik ve geri döndüğümüzde bizi bekliyorlardı. Babası ayak bileklerinden kale kapısının üzerine asılmıştı. Hepimiz birbirimize baktık ve

Hareket. Onları oturma odasında bulduğumuzda donup kaldık. Odadaki tüm hava çekilmişti... işte oradaydı. Kırık, küçük bedeni ateşin önünde yatıyordu. Hâlâ yaşıyordu ama ona yaptıkları şeyler-" Kollarımda titriyor. "Ama bize baktığında gözleri parlıyordu, başından beri onun için geleceğimize inanmıştı. Onu kurtaracağımıza, ona zarar verseler bile bizden asla şüphe etmedi. Kahretsin, o zamanlar on altı yaşlarında olmalıydı. Lanet olası bir çocuk. Biz oraya varana kadar beklediler ve onu cehennem alevlerine attılar. Çığlıklarını dinleyerek yanışını izlemek zorunda kaldık. Onu çıkarmaya çalıştık ve kardeşlerimden biri bu yüzden yandı. Ölmesi gerekiyordu ama ölmedi. İçimizdeki bir şeyi serbest bıraktı. Kalplerimizin kalıntıları, sadakatimiz, onunla birlikte yandı. Küçük kız kardeşimiz, öylece gitti. Onun gülüşünü bir daha asla duyamayacaktım, ona sihrimizi ya da yeteneklerimizi gösterdiğimizde gözlerinin parlamışını asla izleyemeyecektim. Öylece gitti."

"Mishal." Başımı sallıyorum, onun ve kardeşleri için gözyaşı döküyorum. Onlar da çok gençti ve olabilecek en kötü şeye katlanmak zorunda kalmışlardı. Kederimi anlamasına şaşmamalı.

"Onları öldürmeye karar vermemizin nedenlerinden biri de buydu. Yıllarca komplo kurduk ve plan yaptık, bir yandan da iyi evlatları oynadık. Bundan nefret ediyordum, onlardan nefret etmiyormuş gibi davranıyordum ama onlara her baktığımda onu görüyordum. Sonunda, zamanı gelmişti. Onları öldürdük ve canlarını yaktık, küçüğüm. Onları da alevlere atmadan önce yaptıkları için acı çektiler." Durdu, nefesini içine çekti, vücudu acı ve eski yaralarla doluydu.

"Adı neydi?" Onu yakından izleyerek usulca soruyorum. "Lilith," diye fısıldıyor. "Bizim için Lilly."

"Çok üzgünüm Mishal," diye fısıldıyorum, onun için kalbim kırılmış bir halde. Acısını toplamaya, onun yerine almaya çalışıyorum ama bana izin vermiyor.

"Buna ihtiyacım var küçüğüm, beni ben yapan bu. Seninki gibi. Acıtmayacağını söylemiyorum, acıtıyor ama geçmiş bizi inşa eder, şimdi kim olmak istediğimizi seçmemizi sağlar. Ben Lilly'nin düşündüğüm kişi olmayı seçtim, ailemin değil. Benim eşim olmayı seçiyor musun? Onun ölümüyle seni yapmaya çalıştıkları kırık dökük yaratıktan başka bir şey olmamayı mı seçiyorsun, yoksa her gün gördüğüm savaşçı olmayı mı seçiyorsun?"

"Savaşçı," diye fısıldıyorum, dudaklarımı yalayıp tekrar denemeden önce. "Savaşçı, ben savaşçı olmak istiyorum," diyorum daha güçlü bir şekilde.

"Savaşçı ve ejderha, bence oldukça iyi bir eşleşme oldular." Sırıttıyor, ikimiz de acının içimizden akmasına izin veriyoruz ama bizi boğmasına izin vermiyoruz.

Yaşamın ve yanlış karar vermenin bedelinin ne olduğunu bilerek bizi beslemesine ve kararlarımıza rehberlik etmesine izin veriyoruz. Ölümü biliriz, acıyı ve kalp ağrısını biliriz ve birlikte sevgiyi de biliriz.

OceanofPDF.com

MISHAL

W Kendimizi yeniden inşa ederken bir süre ormanda oturduk ve olabileceklere hazırlandık. Arkadaşımın gücü beni sürekli hayrete düşürüyor.

Kucağımdan kalkıyor, çenesi saraydaki bir kraliçe gibi yukarı kalkıyor ve bana elini uzatıyor. "Gidelim ve onlara bunu ödetelim." Başını sallıyor ve ben de sırtıyorum.

Elini tutuyorum, dudaklarına yumuşak bir öpücük bırakmadan önce parmaklarımızı birleştiriyorum. "Birlikte."

Onu ormanın içinden geçirerek şehre doğru giden kıvrımlı bir yola ulaşıyoruz. Uçarken gördüğüm depolara en yakın ucu seçtim, bu yüzden çok uzun sürmez, ancak eşime kıyafet almak ve tüm yolu çıplak yürümesini istemiyorum - bir ejderha şehirden uçup inerse çok fazla heyecan yaratır.

Homurdanarak onu bir ağacın arkasına itiyorum, çıkardığı inanmaz sese aldırmadan. "Şşş, ufaklık, orada kal yoksa o vücudu gördüğü için birini öldürmek zorunda kalacağım. Evde her zaman çıplak dolaşmaktan çekinme, ama dışarıda kıyafetler, kıyafetler iyidir," diye mırıldanıyorum, yola doğru ilerliyorum, kendim de tamamen , ama buna alışkınım.

Yol çok kalabalık değil ama yan tarafında taksi yazan sarı bir aracın hızla ilerlediğini görene kadar bekliyorum. Önüne geçiyorum ve gıcırdayarak duruyor, direksiyonun arkasındaki adam ağzı açık bana bakıyor. Yavaşça etrafından dolaşıyorum ve o da kafasını camdan dışarı çıkarıyor.

"Ne oluyor be adam? Neden çıplaksın, soyuldun mu yoksa?" diye bağırır.

"Evet." Omuz silkiyorum. "Kendim ve bir kadın için kıyafetlere ve depo bölgesine gidecek bir araca ihtiyacım var."

"Eh, tabii dostum. Sana uyacak kıyafetim var mı bilmiyorum, kesinlikle yok. Kahretsin, sen büyük bir piçsin." Aval aval bakıyor, arabadan iniyor. Geri çekilmiyorum ve o da arabanın yan tarafına sıkışıyor, bagajı açıp içini karıştırmadan önce nefesinin altında mırıldanırken bana bakıyor. Gözlerim Dabria'ya dönüyor ve onun kafasını ağacın etrafından dolaştırdığını görüyorum.

Eğer seni görürse ölür, diyorum ona kayıtsızca ve o da dilini çıkarıp ağacın arkasına saklanarak beni gülümsetiyor.

Bizi , bu onun işi, sadece paranız olduğunu söyleyin. Bizim paramız yok.

O bunu bilmiyor,

"Hey, koca piç, bir battaniyem ve yedek bir gömleğim var," diye seslenen adam, elindeki eşyalarla bana doğru ilerlerken bagajı çarptı.

Başımı sallayarak ikisini de tuttum. "Burada bekle, paramız var." Dönüp arkadaşımın yanına gidiyorum ve adamı yolun ortasında şaşkın bir halde bırakıyorum.

"Tabii, ben burada beklerim!" diye bağılıyor neşeyle. "Garip," diye mırıldanıyor duymadığımı sandığında.

Ağacın arkasında bekleyen Dabria'ya doğru ilerliyorum ve gömleği burnumu kırıstırarak uzatıyorum, başka bir erkek gibi kokacak olmasından nefret ediyorum. Bu içgüdülerimi çıldırtacak.

"Neden üzerine kan akıtmıyorsun ya da işaretlemiyorsun?" diye şaka yaparak elimden almaya çalışıyor ama ben sırtarak geri çekiyorum.

"İyi fikir ufaklık." Battaniyeyi ona uzatıyorum, o da göğsüne bastırıyor, ben de gömleği alıp göğsüme sürtüyorum ve geri vermeden önce iyice kokladığımdan emin oluyorum.

Ağzı açık, kuşkulu bir ifadeyle beni izliyor. "Bunu yaptığına inanamıyorum, neden sadece üzerime işeyip bölgeni işaretlemiyorsun?" diye alay ediyor, gömleği kapıp başının üzerine çekiyor ve o lezzetli kıvrımları benden saklıyor. Eğilip gömleği kokluyorum, artık yabancı bir adam gibi değil de onun ve benim gibi koktuğu için mutluyum.

Düşünüyormuş gibi yapıyorum ve o da göğsüme vurarak erkekler hakkında mırıldanıyor. Kendini beğenmiş bir gülümsemeyle çekilmeden önce onu yakalayıp sertçe öpüyorum.

"Al." Battaniyeyi bana doğru itti ve ben de onu kaptım, kalçalarım sardım ve bağladım, böylece en azından herkesi teşhir etmemiş oldum.

"Hadi, ufaklık."

Onu bekleyen adama doğru çekerken elimi tutuyor.

Onu gördüğünde gözleri parlıyor ama benim dar bakışımla aceleyle arka kapıya gidiyor ve kapıyı bizim için açıyor. Önce Dabria'nın içeri girmesine izin veriyorum, adam bir anlığına da olsa görebilmek için boynunu kamburlaştırırken gözlerim ona kilitleniyor. "Ben olsam yapmazdım," diye uyarıyorum, sesimi ölümcül hale getirerek.

Gözleri anında benimkilere kayıyor ve ben arkaya geçip kapıyı çarparken o sinerek ön koltuğa doğru koşmaya başlıyor. "Depo," diye bağıriyorum, arkama yaslanıyorum ve adam arabasını çalıştırırken Dabria'yı kollarıma çekiyorum.

"Anladım, polise falan gitmenize gerek olmadığına emin misiniz? Telefonum var," diye teklif ediyor, aynasından bize bakarak.

"Hayır, depo," diye açıkça cevap veriyorum ve Dabria'nın gülümseyip başını salladığını görmek için aşağı bakıyorum.

"Orada bir arkadaşımızla buluşacağız, o bir polis," diye yalan söylüyor. "Arabamızı o yere kadar takip etmişler." Kadın adama tatlı bir gülümseme veriyor, adam da rahatlıyor ve hızla uzaklaşmadan önce ona karşılık veriyor.

Şehirde hızla ilerlerken taksinin arkasında bana sarılıyor. Şehrin ne kadar değiştiğine ve ne kadar güzelleştiğine gözlerimi kocaman açarak bakıyorum.

İnsanlar hızla ilerledi. "Her şey değişti," diye fısıldıyorum.

Bakışlarımı takip ediyor. "Evet, belki de daha iyisi için?"

Adam trafikte ustalikle ilerlerken deri koltuklarda arkama yaslanıp başımı sallıyorum. Dabria her şeyi gösterip tüm sorularımı yanıtlamak için zaman harcıyor, ta ki depo bölgesine vardığımızda şehri yeniden tanıyormuşum gibi hissedinceye kadar. Şoför kaldırımın kenarında durarak gecenin karanlığında etrafımızı saran depoları görmemizi sağlıyor. Yakınlarda kimseyi hissetmiyorum ve her yer ıssız görünüyor. Taksiden inip Dabria'nın adama doğru eğilmesini izliyorum.

"Üzgünüm, hiç paramız yok. Bunu günün iyiliği olarak düşünün." Dışarı çıkmadan önce sırtıyor.

Adamın uzaklaşırken küfür ettiğini duyuyorum, lastikleri gıcırıyor ve bizi burada yalnız bırakıyor. Havayı koklarken benzin, tuğla ve çöp kokusu alıyorum ama bunların altında kan kokusu alıyorum.

"Bu taraftan." İlk iki depo boyunca yürürken kolumu ona doluyorum, arkadan dolanıyoruz ve boş bir yolda yürüyoruz, ta ki terk edilmiş gibi görünen kapılı bir depoya gelene kadar, ama içeride park etmiş birkaç araba var.

"Burada çok fazla kan kokusu alıyorum." Tekrar kokluyorum, gözlerim çelişkili kokularla daralıyor, bu olamaz.

"Ne oldu?" diye soruyor, düşüncelerimi anladığı belli.

"Hadi içeri girelim," diye homurdanıyorum, duyularımın bana söyledikleri karşısında kafam daha da karışıyor.

Çürük metali yırtarak deliği onun için açık tutuyorum ve o içeri kayıyor, ben de peşinden gidiyorum. Dabria peşimde, eli sırtımda, doğruca deponun yan tarafında gördüğüm kapıya yöneliyorum. Kapı zaten kısmen açık ve bir ölüm ve kan kokusu yüzüme çarpıyor. Dabria da kokuyu almış olmalı, çünkü eli sırtımda sıkılaşıyor, ama hiçbir şey söylemiyor, beni takip ediyor.

Kapıyı tekmeleyerek açıp içeri girdiğimde donup kaldım. Lanet olsun.

Kan ve cesetler yere saçılmış, silahları yanlarında olan siyah giysili adamlar paçavra gibi etrafa savrulmuştur.

"Mishal?" diye tıslıyor.

Omzumun üzerinden baktığımda dişlerinin düştüğünü ve gözlerinin parladığını görüyorum ve bakışlarını takip ettiğimde ölü adamlardan birine ters ters baktığını görüyorum.

"Onu tanıyor musun?" Sorguluyorum.

Onu incitirken gülen yüzünün bir görüntüsü zihnimde beliriyor ve homurdanarak cesede dönüyorum. Onu kaldırıp parça parça ayırıyorum ve bir daha asla ona bakmak zorunda kalmaması için uzağa fırlatıyorum. Aslında bunu diğerlerine de yapıyorum, hiçbirinin anılarıyla ona zarar vermesini istemiyorum. İşim bittiğinde, kan gölünün ortasında durup ona bakıyorum. Bana sırtıyor ve ben de battaniyenin çözöldüğünü ve derimin kan ve irinle kaplandığını görmek için aşağı bakıyorum.

"Teşekkür ederim." Bana bir öpücük konduruyor ve ben de binanın derinliklerine doğru ilerleyip ceset üstüne ceset bulurken başımı sallıyorum.

Onlara da aynı muameleyi yapıyorum ve her seferinde ondan gelen bir sevgi patlamasının zihnimde patladığını hissediyorum. Sonunda, destekli açık çift kapı buluyoruz ve içeri adım attığımda boğazımdan bir hırıltı kaçıyor. Burası eşimi tuttukları yer, burası kız kardeşini öldürdükleri yer.

Boş kafesler sıra sıra duruyor ve birinde ölü bir adamın cesedini ve bol miktarda kan görüyorum ama kadın yok. Odaya doğru bir adım daha atarak gözlerimi kapatıyorum, Nyre'nin içime bakmasına izin veriyorum, onun duyularının benimkilerden daha güçlü olduğunu biliyorum. Zaten bildiğim şeyi teyit etmesini istiyorum.

Mishal, diye homurdanıyor ve ben ona saldıran kokuları ve bilgileri sıralıyorum, Dabria'ya döndüğümde gözlerim açılıyor.

"Kadınlar gitti, burası bomboş."

Kollarını vücuduna sararak, "Onları gardiyanlar mı öldürdü?" diye ağlıyor. Gözleri sürekli kafeslerin yakınındaki bir noktaya kayıyor, ben de Rachel'ı orada öldürdüklerini bildiğim için görüşünü engelliyorum.

"Hayır, hayır bunu insanlar yapmadı," diye homurdanıyorum, ellerim yumruk şeklinde sıkılıyor.

"Ne demek istiyorsun?" diye sorar, kafası karışmıştır.

"Koku alıyorum... Dönüşen, düşmüş ve hatta lanet olası bir doğaüstü. Bunlar insan değildi, bizim türümüzden."

DABRIA

I nefes nefese kalıp bir adım geri çekildiler. "Hepsini öldürdüler mi? Bizim türümüzü mü?"

"Hayır, bu mantıklı değil," diye homurdanıyor, önümde volta atıyor, kafası o kadar hızlı çalışıyor ki düşüncelerini takip bile edemiyorum.

Bir kükremeye dönüyor ve odadan çıkıp koridorda ilerlerken ben de peşinden koşuyorum. Hala takip edip etmediğimi kontrol ettiğini görüyorum.

Koridorun sonundaki kapıyı iterek açıyor ve ben peşindeyken basamakları hızla iniyor. Merdivenin dibinde yerde metal bir kapı var ve bodrum katı olması gereken yere adım attığımızda, bana saldıran kokular karşısında burnumu kapatmak zorunda kalıyorum.

"Buna alışkın değilsin, yakında alışacaksın" diye söz veriyor.

Bizim tutulduğumuz gibi hücreler burada açık duruyor ve ortadakine gelene kadar her birine bakıp içeride kimsenin sıkışıp kalmadığını kontrol ediyorum. Boş, kapısı kapalı, ama bir şey beni kolu çevirip açmaya zorluyor. İçeri adım attığımda, burada kendimin ve kanın kokusunu alınca donup kalıyorum... Rachel'dan sonra beni burada mı tuttular?

"Ufaklık?" Mishal kapı aralığından sesleniyor.

Geri adım atarak göğsüne doğru yürüyorum ve o da kollarını bana dolayarak beni odadan çıkarıyor. Sonunda açık bir odaya giriyoruz, ortada bilgisayarlar, iki yanda iki kırık cam hücre ve onun ötesinde benzeyen bir yer var. Mishal'i masanın üzerindeki kâğıtları karıştırırken bırakıp oraya gidiyorum, bir şey beni çekiyor, çağırıyor, ta ki dışı koltuğuna benzeyen şeyin ve içindeki yarı ölü cesedin dibinde durana kadar. Beyaz önlüğü olmasaydı onu tanıyamayabilirdim. Yüzü parçalanmış, göğsü ve karnı yırtılarak açılmış ve serbest bırakılmış. Kahretsin, biri sikini bile kesmiş. Arka taraftaki tezgâhlardan birinde gördüm.

"Burası neresiydi?" Mishal'ın arkamdan bana yaklaştığını duyduğumda soruyorum.

"Bilmiyorum , bu hiç mantıklı değil," diye homurdanıyor.

Onu görmek için dönüyorum, gözleri o ve Nyre' birbirine karışmasıyla parlıyor, zihni delik deşik olmuş. "Söyle bana," diye emrediyorum, bir adım daha yaklaşarak. "Söyle bana, Mishal!" Bağırıyorum.

"Size yukarıda ne kokusu aldığımı söyledim. Burada her türlü yaratığın kokusunu alıyorum. Görünüşe göre insanlar onlar üzerinde deney yapıyorlarmış ve bizim türümüzden bazıları onları serbest bırakmış. Ön kapıdaki enkaza bakılırsa, sanırım içeri oradan girmişler. Bahse girerim kadınları serbest bıraktılar ve geri kalanları suçları için öldürdüler ama küçüğüm, bu mümkün olmamalı." Tekrar yürümeye başlar. "Konseyin gözetimi altında böyle bir şey olmamalı..... Bunu görmemiş olmaları bile mümkün değil. Yıllar önce bizi alacak kadar cesur olanın kim olduğunu merak etmiştim, haydut bir grup olduğunu düşünmüştüm. Kanımla ne yaptıklarını sorgulamadım bile. Ama artık bunların hiçbir önemi yok. Temizlemek için bir düşmüşü gönderdiklerine göre, haydut olmadıkça, ama bir dönüşen ve bir düşmüş?" Ben onun mantığını anlamaya çalışırken o başını sallıyor.

"Bunda ne sorun var?" Neredeyse bağıracaktım, karanlıkta kalmaktan bıkmıştım. "Değişkenler yok edildi, ufaklık. Kardeşimin soyu, hepsi Yıllar yıllar önce konsey tarafından bir itlafta öldürüldü. Bu onu depresyona soktu ve dünyadan çekildi, müdahale edemedi veya intikam alamadı, bu yüzden bir Dönüşen'in burada olması için konseyin bilmemesi gerekir, bu da düşmüş olanın Dönüşen'le birlikte çalıştığı anlamına gelir."

"Bekle, eğer kardeşin geri çekildiyse, bir Dönüşen şimdi nasıl burada olabilir?"

"Bilmiyorum, belki bir tane daha yapmıştır? Kanıyla bir insanı kutsadı ya da belki de konsey hepsini yakalayamadı? Her iki durumda da, konsey bilseydi yaşamalarına izin vermezdi, çok tehlikeli olduklarını düşünüyorlar."

"Yani... sizce konsey bunu biliyor muydu?" Yavaşça soruyorum.

Volta atmayı bırakıp bana döndü, yüzü kaskatı kesilmişti. "Sanırım biliyorlardı. Sanırım bunu emrettiler. Vermek zorundaydılar. Aksi takdirde bunun burunlarının ucundan geçmesine izin vermezlerdi, ama neden? Neden deney yapıyorlar, insanlar bu işin neresinde?" Bana baktı ve gözleri büyüdü. "Onları dışarı çekmeye çalışıyorlar," diye fısıldıyor.

"Ha?" Aptalca sordum.

"Senin gibi ufaklık, onlar da gizli kan bağlarını ortaya çıkarmaya çalışıyorlar!" Saçını çekiştiriyor. "Neden?"

Nefesimi üfleyerek etrafımızdaki yıkıma bakıyorum. "Ne yapacağız? Konseye mi gideceğiz? Onlarla yüzleşelim mi?"

"Hayır, hayır, yapamam. Kardeşlerim ve ben bin yıl önce bir anlaşma yaptık. Konsey'i tarafsız çalışması ve türümüzü tehditlerden koruması için kurduk. Bunu kabul etmelerinin tek yolu bizim müdahale etmememizdi. En büyük kardeşim, bir büyücü, bir kan anlaşması yaptı. Bu, konseyi bizden koruyan ve davet edilmediğimiz sürece topraklarına ayak basmamızı ya da yasalarına ve liderliklerine müdahale etmemizi engelleyen bağlayıcı bir büyüdür."

Bağırarak bir sandalyeye tekme atar ve sandalye en yakın duvara doğru uçar.

"Mishal!" Çığlık atıyorum. "Bana bak, sen daha yaşlısın ve daha akıllısın. Bana planın ne olduğunu söyle! Sence bunu konsey mi yaptı, sence insanlara ve süperlere zarar mı veriyorlar? Durmayacaklar, bunu bilmelisin, eğer bu doğruysa çok ileri gittiler. Onları durdurmalıyız."

"Evet, evet, lanet olsun, bahse girerim beni çıkaran onlardı!" diye kükrüyor. "Bunca zamandır dinlenme yerime rastlayanların insanlar, hatta avcılar ya da cadılar olduğunu sanıyordum, ama onlar olmalı, dinlenme yerimi biliyorlardı, hepsi biliyordu-" Nefesini içine çekiyor.

"Ne?" Endişeyle sordum.

"Eğer benim için geldilerse, kardeşlerimin de peşinden gideceklerdir. Planları için bir tehdit olduğumuzu düşünüyor olmalılar ve bizden kurtulmak istiyorlar. Eğer çok geç değilse önce onlara ulaşmalıyız."

"Tamam, yani kardeşlerini bulup konseyi alaşağı mı edeceğiz?" Tahmin ediyorum, takip etmeye çalışıyorum.

"Önce kan anlaşmasını bozun ve bunun için yaptığımız yerde yedimize birden ihtiyacımız olacak."

Başımı sallıyorum ve o da başını sallayarak etrafımıza bakıyor. "Hadi buradan gidelim ufaklık."

Ellerimizi birbirine bağlıyor ve yanından geçerken gözlerim hücreme takılıyor, ama kendimi ileriye, Mishal'a bakmaya zorluyorum. Üst kata geri dönüyoruz ve neredeyse ilk uyandığım odanın önünden geçiyoruz, ama onu kapının dışında durmaya çekiyorum. Bana bakıyor, zaten biliyor ama ben yine de yüksek sesle söylüyorum.

"Onun orada olmadığından emin olmalıyım," diye , sesim titriyor.

"Birlikte gideceğiz." Elimi dudaklarına götürüyor ve ikimiz de dönüp odaya bakmadan önce öpüyor.

Nefesimi üfleyerek, başıma gelen en kötü şeyin gerçekleştiği odaya giriyorum. Muhafızın cesedi dışında kimseyi ya da herhangi bir cesedi görmüyorum ama emin olmalıyım. Onun burada çürümeye terk edilmediğinden emin olana kadar içimde geçmeyecek bir his var. Elim hâlâ Mishal'ın elinde, sondaki hücreleri geçiyorum ve madenin önünde donup kalıyorum. Kanı hâlâ yerde, kurumuş ve eski. Öldüğünden beri ne kadar zaman geçti? Aşağıda, izole hücrede zaman farklı ilerliyor, bu yüzden gerçekten hiçbir fikrim yok.

"Küçüğüm, özür dilerim," diye fısıldıyor, her şeyi tekrar kafamda görerek.

Tek yapmak istediğim dizlerimin üzerine çöküp hıçkırığa hıçkırığa ağlamakken, kolları bana dolanıyor ve beni gücüyle bir arada tutuyor. "O kan üç aylıktan fazla, küçüğüm, şimdiye kadar gömülmüş olacak," diye söz veriyor.

"Tamam." Başımı sallıyorum, en azından burada çürümeye terk edilmediği için mutluyum. "Tamam," diyorum tekrar, havayı içime çekerek kokusunu yakalamaya çalışıyorum, ama o haklı, koku eski ve neredeyse hiç yok.

"Hadi buradan gidelim," diye mırıldanıyorum uyuşmuş bir şekilde, kollarında dönüyorum.

Çıkarken onları bana sarmaya devam ediyor, ama odanın dışına çıktığımızda bacaklarım tutmuyor. Belki şoktan belki de kederden ama yürüyemiyorum. Beni kolayca kaldırıyor, bu cehennem çukurundan çıkarken beni sıkıca kendine bağlıyor, ta ki dışarıdaki temiz hava yüzüme çarpıp beni uyandırana kadar

Beni biraz kaldırdı. Dönüp omzunun üzerinden bakıyorum, deponun gittikçe küçülmesini izliyorum.

"Ben döneceğim bebeğim. Nyre burayı yakacak," diyor Mishal usulca.

Kafamın içinde bir yerlerde alarmlar çalıyor. Onun burada değişmesi kötü bir şey, değil mi?

"Her şey yoluna girecek, burası boş ve hala gece, yani kimse bizi görmeyecek ve ben de buradan hemen uçup gideceğim."

Başımı sallıyorum, başımı onun sıcaklığına gömüyorum ve bir anlığına onun gücünü çalıyorum.

"Hepsine sahip olabilirsin," diye fısıldıyor, sonunda iç çekip kollarından bırakana kadar başımı öpüyor, depoya bakarken onun yanında duruyorum.

Yapının tepesinde bizi izleyen bir kuzgun görüyorum ve hafifçe el sallıyorum. "Kardeşlerin, onları nasıl bulacağız?"

"En son nerede olduklarını biliyorum. Onları takip de edebilirim, sadece biraz zaman alabilir" diye açıklıyor.

"Önce hangi tanrıyı avlayacağız?" Başımı zorla kaldırıyorum. Zayıf olmayı göze alamam. Yapacak işlerimiz ve kurtaracak insanlarımız var ve şimdi kırılma zamanı değil.

"Ciar'ı arayacağız, o da senin gibi bir gece gezgini. Onu en son gördüğümde kuzeydeydi, o yüzden oradan başlayacağız." Mishal beni tekrar öpüyor, "Kardeşlerimle tanışman için sabırsızlanıyorum küçüğüm, seni çok sevecekler."

Umarım öyledir, sanırım.

"Gitme vakti ufaklık." Ona dönüyorum, parmak uçlarımda yükseliyorum ve onu sertçe öpüyorum. O da hemen karşılık veriyor, kollarıyla beni sarıyor ve sıcaklığının içine çekiyor.

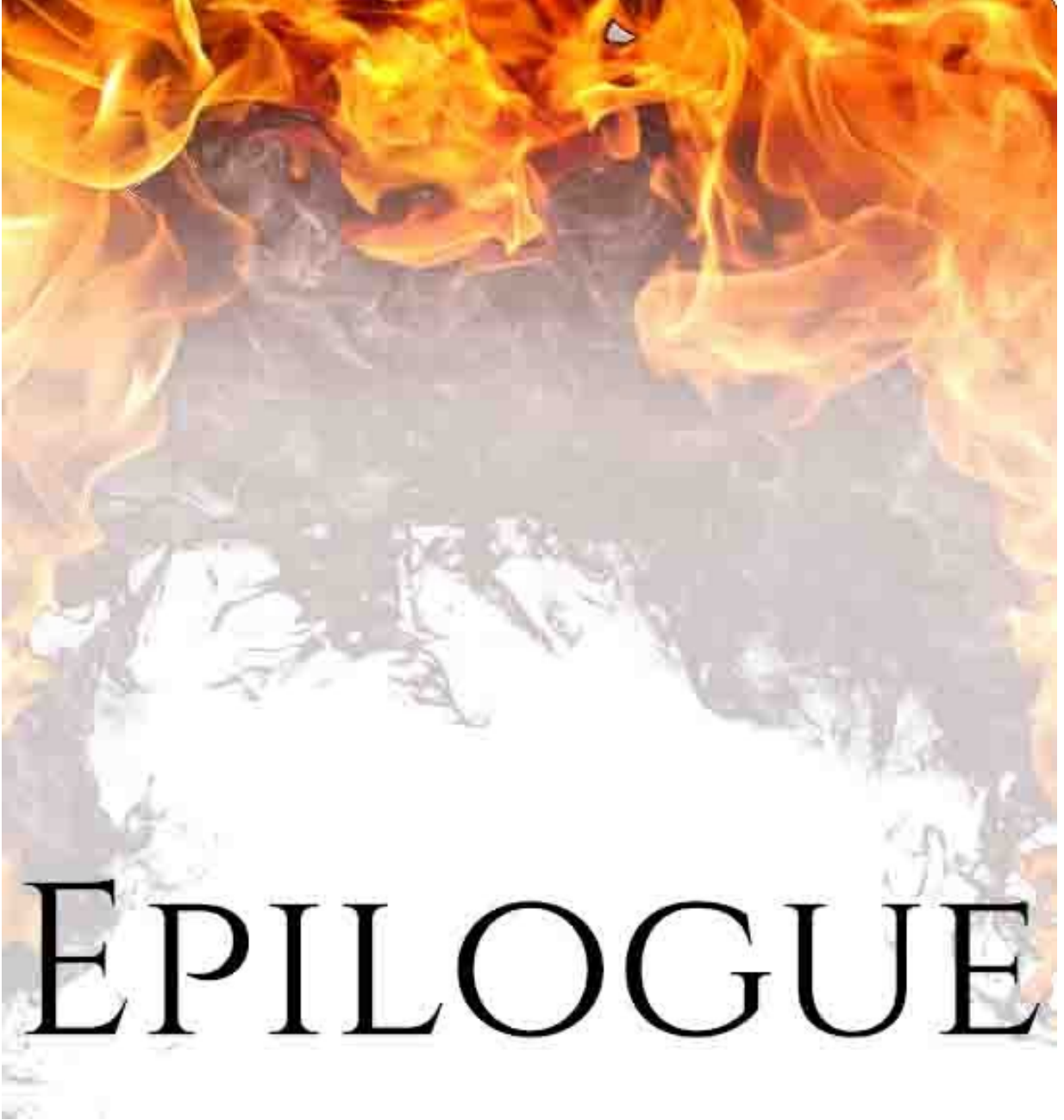
"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum dudaklarına.

"Ben de seni seviyorum küçüğüm," diye söz veriyor geri adım atmadan önce.

Nyre'ye dönüşmesini izliyorum, o da anında eğiliyor, böylece üzerine tırmanabiliyorum. Sonra gökyüzüne fırlayıp deponun etrafında dönmeye başlıyoruz, Nyre ağzından ateş saçarak depoyu parlak alevler içinde bırakıyor. Alevler gökyüzüne kadar ulaşıyor ve orada işlenen dehşet ve günahları yakıp yok ediyor.

Yanımda eşim varken tanrıları avlama vakti geldi. Ne yanlış gidebilir ki?

OceanofPDF.com

Saniden dikleşerek gözlerim açılıyor ve saran zifiri karanlığa alışıyorum. Ellerimle her iki tarafa uzanarak iki yanımdaki tahtaya dokunuyorum ama kaşlarımı çatarak parmaklarımı geri çekiyorum. Gerçekten mi, bir tabut mu? Ne kadar klişe. Gözlerimi devirerek arkama yaslanıp rahatlamaya çalışıyorum. Etrafımdaki toprağın ağırlığını hissedebiliyorum, belli ki beni derinlere gömmüşler, kimsenin beni bulmasını istemiyorlar. Küçük bir rahibin karısıyla yatıp besleniyorsun ve sonunda bir tabutun içinde buluyorsun kendini. Gerçekten, bana yalvardı.

Bu yüzden kadının isteklerini yerine getirdiğim için beni suçlayamazsınız. Eğer bir şey beni öldürecek ya da gömdürecek olsaydı, bunun kraliçeler ya da düzenlediğim kan alemleri tarafından yapılacağını düşündüm. Kardeşlerimin yanından ayrıldığımdan beri, dünyanın dört bir yanında kana susamış bir yol çizdim, bir şeyler aradım... her seferinde ulaşamayacağımı hissettiğim bir şeyler. Belki de sonunda delirdim, yıllar zihnimi eziyor, çünkü dışarıda benim için hiçbir şey olamaz... sadece yalnız geçirilen sonsuz yıllar. Belki de gidip kardeşlerimden birini bulmalıyım, onlar bunu isteyeceklerinden değil, ama bu zayıflatıcı yalnızlıktan daha iyi . Her iki durumda da, önce bu tabuttan çıkmalıyım.

Gözlerimi tekrar kapatıp duyularımınla uzanarak yaşam belirtisi arıyorum. Radarıma takılan çalılar, ağaçları, bitkileri ve yer üstündeki hayvanları görmezden gelerek ağı daha geniş bir alana yayıyorum. Dışarıda bana yardım edebilecek birileri olmalı. Yıllarımı burada bir tabutun içinde geçirmeyeceğim. Bu bana iyi gelirdi ama yer üstünde olmalıyım, son yirmi yıldır beni çağıran bu şey her neyse onu bulmalıyım.

İşte!

Ağımın kenarında, canlı bir şeyin nabzını hissediyorum - aynı zamanda güçlü bir şeyin, gerçekten güçlü bir şeyin. İnsan olmadığı kesin, ama bunun bir önemi yok. Herkese rüşvet verilebilir, bizim türümüze bile. Kardeşlerimin hatlarından biri olmalı. Benim olsaydı hemen hissederdim ama bahse girerim kurttur. O piçler tavşan gibi ürüyor. Aya karşı ulumak ve kürk içinde sevişmek, hayır teşekkür ederim, her gün en iyi şaraplarından bir şişe ve ateşli bir kadınla bir süit alacağım.

Zihnimi dışarı atıp yabancıya ulaşıırken dudaklarımda alaycı bir gülümseme kıvrılıyor, içine girene kadar doğal zihin savunmalarını zorluyorum, keşfetmek ve oynamak için özgürüm, hatta istersem onları yok edebilirim.

Alo? Onları ürkütmemek için bu düşünceyi zihinlerine usulca fısıldayarak itiyorum. Zihinlerini bana kapatmaya çalışırlarsa ve ben de zorla açmak zorunda kalırsam bunun bana bir faydası olmaz, bu insanları daha az uysal yapar.

Kendisiyle konuştuğumu sanarak bir o yana bir bu yana dönen kişinin panik ve şaşkınlığını hissediyorum. Uzun kızıl saçlar hissediyorum... bir kadın. İlginç. Anında cazibemi konuşturuyorum, bana karşı koyamayacağını biliyorum, hiç kimse karşı koyamaz.

"Korkarım şahsen orada değilim aşkım, ama olmayı çok isterdim ve işte burada sen devreye giriyorsun. Buraya gelip, bir kuyu kazman için ne gerekiyor?"

Özgür müyüm? Her şeye sahip olabilirsin; para, statü, ölüm. İsteddiğini seç, güzelim."

Teklifimi düşünürken araya girmemeye çalışarak kadının düşüncelerinin arka planında bekliyorum. İçimden konuşmam onu olması gerektiği şaşırtmadı, bu yüzden bunun daha önce de başına geldiğini tahmin ediyorum... Bu düşünce neden beni rahatsız ediyor? Belki de çok uzun süre yalnız kaldım.

Sen bir gece gezgini misin? Yumuşak, ipeksi sesi kafamın içine süzülüyor, beni saten çarşafırlara ve sıcak bedenlere sarıyor. Sikim bile taş gibi sertleşti. Bir kadının sadece bir düşüncesi bile beni böyle bir krize sokabiliyorsa, kesinlikle çok uzun süre yalnız kalmışım.

Evet canım, nereden bildin?

Kendimi merak içinde buluyorum, o ne? Benim ne olduğumu nasıl hissedebiliyor?

Bir kadının bazı sürprizleri olmalı. Seni serbest bırakacağım ama bir şey istiyorum.

Ne olursa, söz veriyorum, sesim boğuk, dişlerim zonklayarak düşerken kafamın içinde bile, bu kadının boğazına ya da kalçasına gömülmek için can atıyorum, seçici değilim. Eminim tadı çok lezzetlidir.

Benim için birini bulmanı istiyorum ve onu canlı istiyorum.

Cazibemi tamamen görmezden geliyor gibi görünüyor, dudaklarımda bir kaşın kıvrılmasına neden oluyor, belki de paslanmışımdır ya da sadece buna tepkisini gizliyordur? Birini bulmak, bir erkek arkadaş, bir koca, bir eş? Belki, ama sormuyorum, benim için önemli olmamalı. O bir amaç için bir araç, ama bir gecegezen her zaman sözlerini ve yeminlerini tutar.

Tabii ki aşkım. İşte beni nasıl bulacağın. Beni kaz ve içimde yanan kan üzerine yemin ederim ki bu kişiyi senin için bulacağım. Öyleyse, öyle olacak, diye bitiriyorum, evrenin bu yemini ciddiye alacağını bilerek.

Bunu fark ederek nefesini içine çekiyor. *Bu gece orada olacağım. Eğer beni öldürmeye ya da katliam yapmaya kalkarsan, seni tekrar yerin dibine sokarım,* diye uyarıyor, sesi bir köpek yavrusu kadar tehditkâr.

Elbette, aşk. Yine de beslenmem için birini getirirdim, çünkü... sanırım yaklaşık iki yüz yıl oldu.

Başını gülerek çekiyorum, tabutuma geri oturuyorum ve gizemli kadının gelip beni kurtarmasını bekliyorum. Keşke kardeşlerim beni şimdi görebilseydi, bunu asla unutamazdım. Başı dertte bir genç kız, bir tanrı gibi kurtarılmak.

Öyleyse neden kalbim daha hızlı atıyor, sikim onun için yalvarıyor ve dişlerim arzuluyor? Sadece sesinden bile bu kadını istediğim belli. Belki de avladığı bu kişiyi bulurken onunla biraz eğlenebilir, bacaklarının arasında ve damarlarında açlığını tatmin edebilirim. Onu baştan çıkarmak kolay olurdu ve işim bittiğinde yoluma devam edip aramaya devam edebilirdim.

Neredeyse sevinçten gülerek kendimi toparladım ve beklemeye başladım.

Kendini avcı sanıyor ama avcı artık av oldu ve avımın tadını neredeyse alabiliyorum.

OceanofPDF.com

YAZAR HAKKINDA

K.A Knight, tüm hikâyeleri ve karakterleri kafasından atmaya çalışan bağımsız bir yazar. Okumayı seviyor ve eline her kitabı yutuyor, ayrıca endişe verici bir kafein bağımlılığı var.

Günlerini deli gibi yazarak geçirdiği sakın bir İngiliz kasabasında çifte hayatını sürdürmektedir.

Daha fazlasını K.A Knight'ın web sitesinden okuyabilir veya Facebook Okuyucu Grubuna katılabilirsiniz.

OceanofPDF.com

AYRICA K.A KNIGHT TARAFINDAN

ŞAMPIYON SERİLERİ

- Çorak
- Topraklar Zirve
- Şehirler
- Unutulmuşlar
- Kayıplar

DAWNBREAKER SERİSİ

- Ayama'ya Yolculuk
- Ayama'yı Düşlemek

KAYIP CADİ MECLİSİ SERİSİ

- Aurora'nın Cadılar
- Meclisi Aurora'nın İhaneti

ONUN CANAVARLAR SERİSİ

- Öfke
- Nefret

DÜŞMÜŞ TANRILAR SERİSİ

- Oldukça Acı Verici
- *Pretty Bloody (Çok yakında!)*
- *Pretty Stormy (Çok yakında!)*

STANDALONLAR

- Scarlett Limerence
- Nadia'nın Kurtuluşu
- The Standby
- *Engereklerin İni (Çok yakında!)*

ORTAK YAZAR PROJELERİ

- Sirk Kurtar Beni
- Ring Şefini Ehlileştirmek
- Dark Temptations Volume One (One Night Only ve Circus Saves Christmas'ı içerir)
- The Wild Röportajı
- The Wild Turu
- Kahraman
- Kompleksi Gemi
Enkazı Ruhları
- Korku Mağazası Carmen'i
- Yakalıyor Shiloh'u Çalışıyor
- *Harbouring Harlow (Çok yakında!)*

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

